

Giới thiệu Gió Qua Rặng Mù U

Bà ấy luôn nhắc đến chuyện nồi cá kho khi mà hai vợ chồng mới cưới. Ngày đó, bà ấy đi xuống ruộng, còn tôi mãi chơi đàn nên đã quên nồi cá đang kho trên bếp, đến khi bà ấy về thì nồi cá đã khét lẹt từ bao giờ.

Lúc tôi cao hứng còn nói, tôi thà bỏ rượu chứ không bỏ đàn nhưng bản thân tôi đã thua bà ấy, vì cho đến giờ cả đàn và rượu tôi cũng không bỏ được thứ nào.

Ông Năm cười khi nhắc lại chuyện cũ rồi một tay gảy dây, một tay rung cần, lưa thưa vài tiếng đàn...

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tiếng đàn

Cô gái đang độ tuổi thanh xuân không có chút gì là chút tô son điểm phấn mà khuôn mặt rất mộc, cô gái bước nhanh với dáng đi tất tưởi vô quán rượu ven sông. Bà Bảy chủ quán bên trong hỏi:

- Ngọc đó hả?

- Dạ, Bảy bán cho con hai xị rượu đế.

Bà Bảy đi ra:

- Bữa nay nhà có giỗ hay việc gì mà mua rượu?

- Con cũng hông biết, ba con kêu đi mua.

Bà Bảy đoán mò:

- Chắc ba mày có khách chứ gì.

Ngọc khẳng định:

- Mọi lần nhà có khách là ba con nói, lần này không nghe nói gì!

Bà Bảy đóng rượu xong:

- Rượu nè, mà má mày bớt ho chưa?

- Dạ, chưa nữa Bảy. Má ho miết à.

- Về kêu má mày lấy trái tắc chưng đường phèn rồi ngâm vô coi có bớt không?

- Má con làm rồi, tại ngày nào cũng lợi bung, bùn nước, mưa nắng nên cứ bị vậy hoài không hết.

Bà Bảy thở dài:

- Nông dân mà, ngồi không khó chịu lắm, tay chân tấy mảy quen rồi.

Ngọc cầm hai xị rượu đứng lên:

- Thôi, con phải về nha Bảy, bữa nào rảnh con qua.

- Uà, về đi, đi lâu ba mày la à.

- Dạ!

Vẫn dáng đi ấy, Ngọc vừa đi vừa ngoái mắt nhìn lên những cây mù u ở ven đường, dường như những bông mù u lồi kéo đôi mắt cô gái, Ngọc bước lại với tay hái lấy vài nhánh.

Về tới đầu sân, cô con gái thấy ba mình ngồi cùng một người đàn ông lạ trên chiếc chiếu với vài thứ đồ nhậu đã bày ra sẵn là con cá lóc nướng và đĩa rau

sống... Anh ta có lẽ hơn Ngọc vài tuổi. Ông Năm lên tiếng hỏi:

- Đi lâu vậy con?

- Dạ, Bà Bảy hỏi chuyện má bị ho, nên con ngồi lại một lát.

Ông năm giới thiệu:

- Đây là anh Thành làm trên lò gốm Đất Thánh, chú Tư Bảo giới thiệu anh Thành tới đây, không phải là học đàn mà là văn nghệ cùng ba cho vui ấy mà.

- Dạ!

Ngọc vô trong nhà đưa mấy bông mù u cho chị Hai Liễu, chị Hai bị thiếu năng cứ cầm mấy bông mù u dơ lên dơ xuống, nhìn chăm chú rồi cười cười. Ngọc đến gần bà Năm hỏi:

- Anh kia đến nhà mình lâu chưa má?

Bà Năm ho mấy tiếng rồi trả lời:

- Cũng mới à con, Bà Năm ho liên hồi.

Ngọc vuốt lưng cho má, còn chị Hai Liễu thấy má ho chỉ nhìn má ú ớ miệng mà không biết làm gì.

Buổi chiều gió dưới trền sông trước nhà thổi lên đàn thêm ngầu hứng đàn ca cho ông Năm và Thành.

“Đàn bầu ai gảy nấy nghe

Làm thân con gái chó nghe đàn bầu”

Ông Năm ngâm xong nói:

-Nghĩ lại cái ngày vợ chồng tôi mới cưới, bà ấy đi xuống ruộng, còn tôi mãi chơi đàn quên bồng nồi cá đang kho trên bếp, tới khi bà ấy về thấy nồi cá cháy khét nghẹt, bà nhắc hoài tới giờ. Lúc tôi cao hứng còn nói, thà tôi bỏ rượu chứ không bỏ đàn nhưng tôi đã thua bà ấy, vì đến giờ cả đàn và rượu tôi có bỏ được cái nào đâu. Ông Năm cười khi nhắc lại chuyện cũ rồi một tay gảy dây, một tay rung cần, lưa thưa vài tiếng đàn:

- “Sách Nam Man hạ chép: “Đĩ bạch mộc vi chi, bất gia sức, tạo hình trường như nhựt tự dạng, dụng trúc tác tào bình, xuyên dĩ không hồ, trương huyền vô chấn, hữu thủ dĩ trúc, phiến bát huyền dĩ phát thanh, tả thủ nhấn trúc can nhi thành điệu. “Nghĩa là làm đàn bầu thì lấy gỗ nhẹ mà làm, không trau chuốt chi, thùng đàn dài hình chữ nhật, đầu chốt cắm cần tre, xâu nửa trái bầu khô, giăng dây không phiến, tay phải lấy que trúc gảy lên tiếng, tay trái nâng cần tre mà thành điệu”.

Nói về cây đàn, ông Năm nhìn Thành hỏi:

- Mà nghe chú Tư Bảo nói cậu là người miền Tây, mà cậu ở xứ nào?

Thành đáp:

- Dạ, con ở Cà Mau.

Ông Năm hỏi tiếp:

- Cậu lên đây lâu chưa?

- Dạ, con lên cũng hơn năm rồi bác Năm.

Ông Năm gảy vài tiếng đàn bắt nhịp rồi ca vui:

- “Hò ơ ớ, Chiều Cà Mau nhuộm màu tươi thắm, công tôi cực lắm mưa nắng dãi dầu, chiều này tôi chẳng bán đâu, tìm cô không gặp, hò ơi...tôi gổĩ đầu mỗi đêm”.

- Ông Năm ca một đoạn bài vọng cổ Tình anh bán chiếu, Thành cũng ngầu hứng:

- “Ghe chiếu Cà Mau đã cắm sào trên bờ kênh ngã bảy, cô gái năm xưa sao chẳng thấy ra chào...”.

Ông Năm vỗ tay khen ngợi:

- Giọng cậu dày ghê ta! Cậu ca hay đó.

Thành trả lời:

- Hay gì đâu bác, con ca vui thôi!

Ông Năm mặt đỏ bừng bừng quay mặt vô nhà gọi lớn:

- Ngọc, ra ba biểu, mà thôi, mà mầy má con có nghe chừng nào thì thằng Út nó về không, hai tháng nay nó chưa về, Sài Gòn gần kề Bình Dương mà nó không về.

Ngọc trả lời:

- Chắc là dạo này Khánh nó mắc học nhiều, ba đừng lo.

Bà Năm sốt ruột:

- Ngọc à, hay là mai hoặc mốt con đi lên coi em con nó học hành, ăn ở ra sao, chứ hai tháng nay nó không về, má cũng thấy lo.

- Má ơi, má yên tâm đi, thằng Út tính nó cẩn thận thì nó sẽ biết lo cho bản thân mà.

- Biết là vậy, nhưng Sài Gòn đất chật người đông không giống như quê mình, má lo lắm.

Trời chiều hoàng hôn đã nhuộm tím những luồng mây, Thành xin phép ra về:

- Thưa bác Năm, bữa nay con rất vui khi được đến thăm bác và gia đình, được nghe bác đàn, giờ cũng sắp tối rồi, con xin phép về nghỉ để mai còn đi làm.

- Ủa, bữa nào rảnh thì xuống nhà tôi nha cậu.

- Dạ bác Năm!

Thành vô trong nhà khoanh tay chào bà Năm. bà Năm nói với Ngọc:

- Con lấy ít mớ cho anh Thành cầm về ăn đi con.

Thành ngại ngùng từ chối:

- Dạ, thôi bác Năm! Con cảm ơn...

Thành ra ngoài dắt chiếc xe đạp cũ ra khỏi sân, mầy con chó con chưa bỏ sữa chạy lòng vòng đùa giỡn xung quanh bánh xe, Ngọc cầm bật mớ măng cụt đi thật nhanh:

- Anh ơi, anh cầm ít trái về ăn, trái nhà em có sẵn ngoài vườn mà.

Thành đứng lại:

- Cảm ơn cô Ba.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Ngày tận thế

Sáng sớm ngày rằm, những giọt nước của cơn mưa đêm còn đọng lại trên những ngọn cỏ ven đường. Bà Năm cùng Ngọc xuống đồ đi lễ Phật ở chùa Hoàng Pháp, Hóc Môn. Trên cùng chuyến đồ, những vị khách qua sông người ta ồn ào dư luận, sắp đến năm 2000 đại hồng thủy xuất hiện cũng là ngày trái đất bị xóa sổ, là ngày tận thế... Một cụ già có chiếc khăn rằn cuộn trên đầu nói:

- Tin tằm bậy không à! Tôi không tin đâu, nếu chuyện đó xảy ra thì cũng không có gì đáng sợ, chết thì cùng chết hết, không còn kẻ ác người xấu, không còn người giàu người nghèo...

Ông Năm ở nhà loay hoay ngồi sửa lại cái rổ vớt bèo dưới gốc cây vú sữa. Ông Năm còn chưa tỉnh rượu nên ngồi ngủ gật. Hai Liễu tay ẩm một con chó con bỏ đi ra ngoài. Đứng giữa công chợ, Hai Liễu tay vẫn ẩm con chó con đứng ngơ ngác, nhìn ai cũng cười. Có người thì hỏi giỡn:

- Cho xin con chó con nha.

Hai Liễu lắc đầu tay càng ẩm chặt con chó có chiếc nơ màu hồng đeo cổ. Trong quán nước, một nhóm thanh niên có cả mấy đứa con nít hồn hào ngồi tào lao nói bậy, một thằng lớn tuổi nhất trong nhóm tên là Tánh, được tụi nó kêu là Tánh đại ca, nhưng cả xứ này người ta kêu nó là thằng Tánh mất dạy, nó còn đánh cả ba má nó. Một đứa trong nhóm lên tiếng:

- Con Liễu khùng, nhìn coi, mặt con chó nó ẩm còn sạch hơn cái mặt nó.

Bà Chín bán bánh chuối ngồi kế bên thờ dài:

- Miệng đời thiệt độc ác.

Một thằng trong nhóm chạy ra đứng phía sau Hai Liễu, nó nói lớn rồi hành động:

- Nhìn nha! Sau đó, nó tuột quần Hai Liễu xuống tận đầu gối rồi cả lũ cười như muốn văng cả những hàm răng ra ngoài. Bà Chín vội chạy ra dắt Hai Liễu vô chỗ ngồi bán bánh:

- Chúng mày không phải con người.

Thằng Tánh mắt tròn trắng:

- Không phải việc của mụ. Rồi cả lũ lại tiếp tục cười hả hê.

Gần trưa, bà Năm và Ngọc về nhà, ông Năm vẫn ngồi ngủ tựa gốc cây vú sữa, Ngọc đến gần gọi:

- Ba, ba, chị Hai đâu ba?

Ông Năm giật mình, bà Năm lên tiếng:

- Ông nhậu bữa qua, bữa nay ông đâu có tỉnh táo mà canh chừng nó, chắc nó lại đi ra nhà văn hóa ắp.

Hai má con bà Năm đi kiểm Hai Liễu, ra nhà văn hóa ắp không thấy, bà Năm vừa bước đi vừa khóc, giữa lúc đó gặp cô Sáu Lụa đi chợ về, cô nói: “Năm ra chợ mà dẫn con Liễu về, nó đang ngồi ở chỗ bà Chín”. Ngọc nói với má:

- Má về nghỉ đi, để con đi. Ngọc chạy lẹ tới chợ. Chị Hai Liễu đang ngồi gần bà Chín, một tay chị vẫn ẩm con chó con, một tay chị cầm cái bánh chuối ăn có vẻ ngon lành. Ngọc vô gần bà Chín thở dòn dập. Bà Chín gắt giọng vừa trách vừa thương:

- Tao không hiểu nhà mày làm gì mà để nó đi lang thang ra đây?

Ngọc xin lỗi:

- Chín thông cảm, sáng giờ con với má đi công việc mới về.

- Thôi, dẫn chị mày về tắm rửa đi, nhìn mặt mũi, quần áo nó coi.

- Dạ, con cảm ơn Chín.

Một năm trước, có người muốn quen Ngọc, nhưng cô luôn lo lắng cho gia đình và thầm nghĩ, nếu cô đi lấy chồng rồi thì không có ai lo cho ba má, và cả việc vệ sinh cho chị Hai mỗi khi tới ngày hành kinh...

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nâng ly

Gần hết năm 2000 không thấy con đại hồng thủy nào như lời đồn của thiên hạ, vậy mà nhiều người đã lo lắng và tin có ngày tận thế. Mấy tháng qua, Thành thường tới nhà Ngọc, ông bà Năm ưng ý lắm, họ thấy Thành là người hiền lành chăm việc.

Chiều nay, Khánh từ Sài Gòn về sau mấy năm theo học cử nhân kinh tế, nên ông bà Năm phấn khởi chuẩn bị bữa cơm mời cả gia đình Tư Bảo tới chung vui. Thấm là cô con gái một của gia đình Tư Bảo, nghe tin Khánh về cô cũng tới cùng ba má. Sau khi các món ăn được bày ra, ông Năm cầm ly rượu nói:

- Lâu rồi mới có cuộc đoàn tụ, cả nhà nâng ly, bữa nay có gia đình chú Tư, có anh Thành, có cháu Nam bạn của thằng Út về chơi, tôi vui lắm.

Bà Tư nhìn Khánh và con gái mình rồi quay qua nói với bà Năm:

- Chị Năm, giờ Khánh nó học xong rồi, chừng nào thì tính chuyện cho hai đứa nó?

Bà Năm trả lời:

- Tôi cũng muốn chúng nó sớm về chung mâm chung com lăm!

Thấm ngồi gần Khánh, cô để ý Khánh múc đồ ăn cho Nam. Ngồi đối diện Khánh là Ngọc và Thành, Khánh vui và nghĩ, chị Ba và anh Thành có lẽ họ đã thương nhau. Ông Năm vô trong nhà cầm cây đàn bầu, ông Tư cũng cầm cây đàn kim trên tay và Thành chỉnh lại dây guitar. Ông Năm nói:

- Đứng ra hát cái lương là phải có đủ bộ như đàn cò đàn tranh. . . Tuy không có đủ nhưng vẫn đậm chất cái lương phải không chú Tư?. Tư Bảo gật đầu:

- Dạ, anh Năm.

Khi tiếng đàn cất lên, Khánh cùng Thấm song ca:

- “Cau Hà Châu tên trầu Xuân Mỹ, thăm mỗi người hò hẹn mùa sau, quê hương anh đẹp những hàng cau, quê em đó đẹp những giàn trầu xanh mơn mơn, nhớ ngày xưa hai đứa từng chần trầu đuôi bướm, ngào ngạt hương cau đầu ngõ xóm, đón ánh bình minh chiếu tỏa tới chân trời. . .”.

Thấm vừa ca vừa vuốt đuôi bím tóc, đôi mắt về thẹn thùng, giọng ca của Khánh khiến anh Thành ngờng mọ:

- Khánh có giọng ca hay heng.

Bữa chiều nhà ông Năm kéo dài tới mấy tiếng, vợ chồng Tư Bảo và Thành cũng vừa về, ông Năm xin rượu đã vô trong nằm, Ngọc và bà Năm thu dọn chén đĩa, Khánh giăng mừng cho chị Hai Liễu ngủ rồi cùng Nam soạn lại xấp tài liệu tới tận khuya.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Âm dương hòa quyện

Nay tiết trời mới vào xuân, đất trời âm dương hòa quyện, cỏ cây đã chuyển mình phủ kín một màu xanh biếc, phảng phất những luồng gió mát. Thành gặp Ngọc ngoài đầu ngõ với cách xưng hô quen miệng:

- Cô Ba đi đâu vậy?

- Dạ, em đi ra quán bà Bảy.

- Vậy, cô Ba lên xe, tôi chở đi cho lẹ.

Ngọc nói khéo:

- Thôi, anh vô trong gặp ba em đi, em đi bộ được mà.

Thành quay đầu chiếc xe đạp:

- Ngọc lên xe đi, tôi chở đi.

Ngọc bồi hồi khi Thành thay đổi cách xưng hô.

Tới quán bà Bảy ven sông, như mọi bữa bà Bảy vẫn hỏi:

- Hai xị đế phải không?

Ngọc cười:

- Dạ, Bảy bán cho con hai xị và nửa kí đậu phộng.

Bà Bảy nghe không rõ:

- Một kí hay nửa kí?

- Dạ, nửa kí.

Bà Bảy nhìn ra nơi Thành đang đứng chờ Ngọc:

- Vô trong ngồi con.

Thành trả lời:

- Dạ, được rồi di.

Bà Bảy nói nhỏ:

- Ủa, sao mày không kêu cậu ta vô đây ngồi? Mà cậu ta là bồ mày hả?

Ngọc đỏ mặt:

- Không Bảy ơi! Anh là bạn của ba con.

Bà Bảy cười:

- Bạn của ba mày trẻ ghê ta? Coi hai đứa mày xứng lắm đó.

- Con hông lấy chồng đâu Bảy, con ở vậy với má! Thôi, con về nha Bảy.

Bà Bảy cười:

- Má mày đâu nuôi mày được hoài vậy.

Thành đứng ngoài chào lớn:

- Con về nha di.

- Ủa.

Bà Bảy nhìn theo chiếc xe đạp tới khi khuất theo con đường rẽ. Tới rặng cây mù u ven đường, Ngọc đắm chiêu đôi mắt nhìn những tán lá mù u mới độ xuân sang, bỗng Ngọc vỗ nhẹ phía sau vai Thành:

- Anh, anh dừng xe đi.

Thành bóp thắng dừng lại:

- Sao vậy em?

- Dạ, hông có sao anh. Ngọc bước xuống đứng dưới một gốc cây mù u cội, Thành cũng đi xuống, làn gió nhẹ làm tóc Ngọc bay vương vô khuôn mặt, Thành bước lại đứng đối diện và đưa tay vén những sợi tóc bay phất phơ trước gò má của Ngọc gọn về phía sau, cả hai người nhìn nhau như nín thở bởi nhịp đập dồn dập trong lồng ngực. Thành ấp úng:

- Ngọc, đã từ lâu anh muốn nói với em! Anh, anh, anh yêu em.

Ngọc nhìn Thành với ánh mắt hiện lên niềm hạnh phúc. Thành ôm Ngọc vào lòng, vỡ òa tình cảm bấy lâu.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Con gái có thì

“Bướm vàng đậu trái mù u

Lấy chồng càng sớm tiếng ru càng buồn”

Mấy cô gái dưới ruộng lúa chọc ghẹo khi thấy Ngọc và Thành đi ngang qua, cô Sáu Lụa ở ruộng lúa bên cạnh nói:

- Tụi mày cứ ở đó mà giỡn nó, rồi tụi mày ế hết cho coi.

Ngọc gọi:

- Nghi trưa thôi Sáu ơi, nghỉ thôi Hồng, Cẩm...

Cô Sáu Lụa ngẩng cao đầu:

- Ủa, chút nữa cô về.

Mấy cô gái cười nói:

- Mà Ngọc nè, khi nào cưới thì cho tụi này hay sớm nha, để tụi này chuẩn bị.

- Tất nhiên rồi các cô nàng xinh đẹp.

Một ngày nắng nhẹ trải dài trên con đường đất từ đầu ngõ vô nhà, ba má của Thành từ dưới quê lên gặp ông bà Năm nói chuyện việc cưới xin. Ba tuần sau đám cưới của Thành và Ngọc được tổ chức tại một nhà hàng trên Thủ Dầu Một, có nhiều người thân, bạn bè tới chúc phúc cho cô dâu chú rể. Sau khi cưới, vợ chồng Thành thuê một căn nhà mặt tiền gần chợ Lái Thiêu bán đồ ăn sáng.

Từ ngày Ngọc lấy chồng, ông bà Năm luôn thúc giục Khánh kết hôn. Bà Năm nói:

- Khánh à, chị Ba con đã lấy chồng, giờ con cũng học xong và đã có công việc, ba má tính cuối năm sẽ lo việc cho con, nhà chú Tư bên đó cũng mong, con Thẩm nó được cả người lẫn nết, con gái có thì, đừng để người ta chờ lâu.

Khánh nói lý do:

- Má ơi, con mới chỉ đi làm thôi, con muốn làm việc mấy năm rồi con đi học tiếp khóa ngoại ngữ, hiện tại con chưa muốn cưới vợ.

Ông Năm về khó chịu:

- Học gì nữa, tao và má mày có mỗi mày là con trai, mong sớm có cháu nội, và lại, mày tính tao phải ăn nói sao với nhà người ta?

- Khánh có nhà không anh Năm? Khánh có thư. Chú Mùoi đưa thư tới đứng ngoài đầu sân gọi:

Khánh đi ra:

- Con Cám ơn chú.

Ông Năm cũng đi ra:

- Vô uống ly nước đã chú Mùoi.

- Để bữa khác anh Năm, giờ em phải đi.

Nam ngồi ở hàng ba mở bức thư ra đọc:

“Long Xuyên ngày 20 tháng 05.

KHÁNH THÂN MẾN!

Lời đầu thư, Nam xin gửi lời chúc sức khỏe đến hai bác, các anh chị cùng Khánh luôn mạnh khỏe, an vui.

Kể từ bữa Nam ở nhà Khánh về cũng đã một thời gian, bây giờ bạn đã đi làm chưa? Công việc có ổn không? Sắp cưới vợ chưa? Còn mình thì vẫn khỏe, mình đã xin đi làm ở một công ty xây dựng, tuy lương không cao nhưng thuận đường về nhà.

Khánh ơi, nhớ lại quãng thời gian mình học chung lớp rất vui phải không? Nam luôn giữ và trân trọng những kỉ niệm đó, cảm ơn Khánh đã luôn ở bên Nam mỗi khi Nam bệnh đau...”

Khánh đang đọc bức thư, bà Năm đi ra hỏi:

- Thư ai vậy con?

- Dạ, của Nam.

Bà Năm gật đầu:

- Ủa, thằng Nam nó hiền khô à, không biết khi nào má gặp lại nó.

Ông Năm tiếp lời:

- Thăng Nam mà đi tới đâu thì ai cũng quý mến, nó hiền và hiểu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Quay gót

Buổi chiều Thẩm qua nhà Khánh chơi, bà Năm cố ý nói:

- Ngoài đình đang diễn Hồ Quảng, hai đứa đưa nhau ra đó mà coi.

Thẩm niềm nở:

- Bác đi cùng con nha.

Bà Năm cười:

- Giờ bác đang bận việc.

Khánh nhìn má, nghĩ thầm: “má đang cố ý đó mà”.

Thẩm chào bà Năm:

- Vậy tụi con đi nha bác, mình đi thôi anh.

- Ủa.

Gần tới đình, Khánh không muốn vô:

- Em à, hay là mình ra bờ sông ngồi đi.

Thẩm nhìn Khánh:

- Anh không muốn nghe hát hả?

Khánh quay gót:

- Đi thôi em.

- Dạ.

Chiều dần buông, những vệt nắng cuối ngày nhạt nhòa trên những mái nhà bên kia sông. Sóng vỗ bờ, đôi trai gái ngồi bên nhau không ai nói câu nào tạo ra một khoảng trống để những con gió ngoài sông tới tấp lùa quanh. Bỗng Khánh hỏi:

- Em à, em có buồn anh không?

- Dạ không anh.

- Anh thực sự xin lỗi em.

- Em hiểu anh từ khi anh học trên thành phố về, mấy năm nay anh học trên Sài Gòn, anh đâu có còn nghĩ về em, anh thương người khác rồi phải không?

Khánh không nói gì mà chỉ gật đầu.

Thẩm đứng lên:

- Mình về thôi anh.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Những giọt nước mắt

Sau buổi chiều gặp Khánh về, Thắm rất buồn, bà Tư không hiểu lí do cô con gái điệu đang có chuyện gì xảy ra:

- Con à, dạo này má thấy con có tâm trạng, nói má nghe đi.

Thắm nhìn ra cửa sổ, bên ngoài đôi chim bồ câu mới lướt qua.

Bà Tư nói tiếp:

- Con nói gì đi, con như vậy hoài, má rầu lắm.

Thắm quay lại ôm má:

- Má ơi, con phải làm sao đây?

Bà Tư đưa tay gạt những giọt nước mắt đang lăn trên gò má cô con gái:

- Mà con đang gặp chuyện gì?

Thắm nghẹn ngào:

- Má à, con, con, con không thể lấy anh Khánh.

Bà tư giật mình:

- Há, sao, sao con nói vậy? Chẳng Khánh nó bỏ con hả?

- Không đâu má, chỉ là con, con không thương anh.

Bà Tư gắt giọng:

- Mà y khùng hả? Chẳng Khánh tốt tính, khỏe mạnh, bảnh trai biết bao nhiêu đứa con gái phải thương thầm, và lại, từ lâu hai bên gia đình đã tính trước việc này, suy nghĩ lại đi con à, kéo sau này hối hận.

Bỗng dưng ông Tư đi vô:

- Má con mà thậm thụt chuyện gì từ nãy giờ? Ra ngoài nhà chị Năm má thằng Khánh mới tới.

Thắm thay đổi sắc mặt cùng bà Tư đi ra:

- Thưa bác Năm mới tới.

- Chào chị Năm, nắng nôi vậy, chị tới cực quá, tôi tính chiều ghé qua nhà chị đưa cho chị hạt rau muống.

Bà Năm vui vẻ:

- Cũng lâu rồi không thăm nhà cô chú, nên tôi ghé!

- Cảm ơn chị Năm

Tiếng chó sủa ngoài đầu cổng, ông Năm đi ra quát:

- Vá, vô trong. Con chó Vá nghe lời ông Năm im lặng.

Cường từ ngoài vô nhà mở lời chào:

- Thưa chú thím con mới tới.

- Ủa, ngồi uống nước đi con.

- Dạ.

Cường quay qua chào bà Năm:

- Con chào bác.

Bà Tư nói với bà Năm:

- Đây là cháu Cường học cùng con Thắm cấp 3, nhà trên Phú Lợi.

Thắm mặc thêm chiếc áo gió:

- Ba má, giờ con và Cường đi thăm chị Cẩm, chị ấy bệnh mấy bữa nay. Bác Năm ở lại chơi, con xin phép.

Ông bà Tư như mắc nghẹn trong cổ họng và cảm thấy ái ngại với bà Năm.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Màn kịch động trời

Đâu phải Thắm tới nhà chị Cẩm, mà cô với Cường vô một quán chè gần chợ.

- Hai em ăn chè gì? Chị Út chủ quán hỏi.

Trời nắng nóng, Thắm lấy bàn tay quạt quạt trước khuôn mặt:

- Dạ, Út làm cho em ly thập cẩm, ông ăn gì Cường? kêu đi cho chị làm.

- Chị làm cho em ly đậu đen mà bỏ ít đá thôi, em hay đau họng.

- Chờ chị lát nha!

- Dạ.

Cường hỏi Thắm:

- Ủa, sao lúc ở nhà bà nói là đi thăm người bệnh, sao giờ không đi mà vô đây?

- Cường à, tôi muốn nhờ ông một việc.

- Bà nhờ gì? Nói đi.

- Từ nay ông đóng giả làm bố tôi nha.

Cường trở mặt:

- Bố, bữa nay bà khủng nặng hả? Bà tính để ông Khánh giết chết tôi hả?

- Cường, nghe tui nói nè, giờ mọi chuyện đã khác, tui nhờ ông thiệt đó.

- Bà không nói rõ tôi không thể, sao bà nghĩ đơn giản vậy? Việc này như một màn kịch động trời.

Thắm khó chịu:

- Ông có phải là bạn tui không? Khỏi nhờ ông, đồ ích kỷ.

- Phải, tui là bạn bà, nhưng bà không cho tui hay chuyện, sao mà tui giúp bà được.

- Rồi, nghe nè, mà phải giữ bí mật nha, tui không yêu anh Khánh, nếu hai bên gia đình biết tui yêu ông thì việc kết hôn với anh Khánh có thể được hủy bỏ, ông hiểu không?

Cường ấp úng:

- Chuyện này khó xử nha bà, tui, tui...

Thấm tiếp lời:

- Không lẽ ông mặc kệ tui, ông để tui lấy người tui không yêu, cả đời không có hạnh phúc?

Cường gãi đầu:

- Mà tui phải giả bộ làm bồ của bà bao lâu?

- Cũng không lâu đâu.

- Được rồi, nhưng tui chỉ giả bộ trước mọi người thôi, sau lưng họ, bà đừng ép tui làm những việc khác.

Thấm cười:

- Đồ khùng chánh chộc, ai mà thêm.

Cường bừ môi:

- Ai mà thêm ư? Vậy mà ngày học lớp 11, con hoa khôi lớp 10 chết mê tui.

Thấm cười rung rung bờ vai:

- Đúng là ... Thôi, ăn lẹ rồi về, chiều tui còn nhiều việc.

- Rồi, thưa con bồ giả mạo.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Đối mặt

Những ngày qua Thấm hay bỏ bữa, đêm thao thức suy tư, cô nhớ lại quãng thời gian của cô và Khánh cho tới khi anh lên Sài Gòn học, giờ kí ức xưa luôn ùa về làm tái hiện nỗi nhớ trong cô, làm sao cô có thể quên anh, cô yêu anh rất nhiều cho dù tình yêu đó đã và đang trở thành đơn phương, nhưng cô tôn trọng người mình yêu, chỉ cần anh có cuộc sống bình yên thì cô sẽ chấp nhận tất cả.

Sáng cuối tuần Thấm dậy sớm đứng trước gương soi, mấy nay dáng cô đã hao gầy, cơn gió mỏng manh mới lùa vô khung cửa làm mái tóc cô rối bù, cô mở hộp tủ lấy ra bộ trang điểm, cầm cây son tô lên đôi bờ môi đã từ lâu không phủ một lớp màu, rồi thêm những lớp phấn trên khuôn mặt. Bà Tư nhìn cô con gái thấy lạ:

- Con chuẩn bị đi đâu hả?

Thấm cười tươi:

- Dạ, con đi với anh Cường xúu nha má!

Bà Tư trầm nghĩ: “Con này kỳ ghê, mọi bữa nó với thằng Cường khắc khẩu như chó với mèo, giờ nó kêu là anh Cường?”

- Con đi nha má.

- Ừa.

Trên đường đi, Cường hỏi Thấm:

- Giờ đi đâu vậy bà?

- Đi ăn sáng gần chợ Lái Thiêu.

Cường cười:

- Ăn sáng mà chạy xuống tới đó chi cho cực?

- Đưa ông đi cho biết món ngon.

- Tui mắc mệt với bà.

- Mà, ông nhớ nè, trước mặt mọi người không kêu bà bà ông ông nha, kêu là anh với em.

- Biết rồi.

Vô quán ăn của vợ chồng chị Ngọc, Thấm hỏi thăm:

- Đạo này khỏe không chị Ba?

Ngọc nhìn Cường và Thấm:

- Chị bầu bì cũng mệt, đây là...

Thấm giới thiệu:

- Dạ, đây là anh Cường, bạn của em.

- Ủa, hai em ăn gì?

- Chị làm giùm em hai tô bánh canh.

Ngọc hỏi tiếp:

Hôm rày ba má em khỏe không?

- Cảm ơn chị Ba, ba má em khỏe.

Sáng nay Khánh được nghỉ tới phụ bán cùng chị Ba, làm xong hai tô bánh canh chị Ba kêu Khánh bung ra:

- Cậu và Thấm ăn sáng đi.

Cường trả lời:

- Cảm ơn anh.

Khánh đi vô, Cường nói nhỏ với Thấm:

- Bà khủng thiệt, nhìn ông Khánh phong độ vậy mà không yêu.

Thấm cố ý mức khoanh giò heo từ tô của mình qua tô của Cường, chị Ba đứng gần để ý sự quan tâm của Thấm đối với Cường.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Ép duyên

Sáng nay ông bà Năm buộc Khánh phải đi cùng tới nhà ông bà Tư, nhưng Khánh dùng mọi lí do để từ chối. Ông Năm gắt giọng:

- Mày thương ba má mày không? Hay là mày chỉ biết bản thân mày?

Bà Năm tiếp lời:

- Khánh à, giờ con đâu còn nhỏ tuổi nữa, nghe lời ba má đi, cưới vợ rồi, con muốn đi học thêm hay làm thêm việc gì, ba má cũng chịu hết.

- Ú, ừ... Chị Hai Liễu đứng đối diện mặt Khánh lắc lắc cái đầu và nhìn đứa em trai với ánh mắt ngây thơ. Khánh đi qua đứng gần ông Năm:

- Con xin lỗi ba má, ba má có thể cho con thêm một năm nữa không?

Ông Năm càng giận:

- Một ngày cũng không được, giờ chuẩn bị rồi đi.

Không còn cách nào, khánh đành phải theo ba má tới nhà Thẩm

- Gâu, gâu... Con chó Vá sủa inh ỏi khi gia đình ông Năm tới, cả ông Tư, bà Tư niềm nở ra chào đón:

- Mời anh chị vô nhà, Khánh vô đi con, đừng sợ, con Vá nó sủa lớn miệng vậy chứ, nó chưa cắn ai đâu.

Trong lúc người lớn đang bàn chuyện, Thẩm nói cắt ngang lời:

- Con xin lỗi ba má, con xin lỗi hai bác, con không thể lấy anh Khánh.

Ông bà Năm và ông bà Tư ngạc nhiên nhìn nhau, ông Tư nổi giận:

- Mày lớn rồi, đừng để thiên hạ rèm pha cái gia đình này, kình rẻ ba má mày không biết cách dạy dỗ con cái.

Thẩm cố ý nói tiếp:

- Người con yêu là anh Cường chứ không phải anh Khánh, giờ là thế kỷ 21 rồi ba má, đâu phải ngày xưa đâu mà đặt đâu ngồi đó.

Ông Tư càng bức tức:

- Mày, mày...

Bà Tư tiếp lời:

- Thẩm, mày hư thiệt, mày không nghĩ tới ba má, thì hãy nghĩ tới hai bác đây chứ, nghĩ tới thằng Khánh là người thương mày, thân với mày từ nhỏ chứ?

Ông Năm đứng lên nói:

- Chú Tư bớt nóng, coi như bữa nay gia đình tôi tới thăm nhà chú thím, chuyện này bàn sau vậy. Sau đó ông bà Năm và Khánh xin phép ra về.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đánh ghen

Sau buổi dạy học, khi các phụ huynh đã đón con cháu về, Thẩm ra khỏi cổng trường mầm non Hoa Hồng, cô vừa đi vừa suy nghĩ: “Anh khánh ơi, em rất yêu anh nhưng em biết rằng anh không có tình cảm với em, thời gian qua em đã mệt mỏi mọi thứ và phải dựng lên một màn kịch để ba má hai bên không ép cưới, giờ em không biết phải làm sao khi mọi chuyện càng ngày càng khó đối mặt...”. Thẩm đang đi bỗng có 3 đứa con gái đứng sừng sững trước mặt chặn đường, một đứa tóc ngắn nhìn giống đàn ông, một đứa tóc xoăn da ngăm, và một đứa mập lùn, tóc tết hai bên tay cầm miếng bánh trắng trợn nhai ngấu nghiến:

- Ra dáng là cô giáo mầm non mà đi cướp bồ tao hả con quý kia? Cho nó biết tay đi hai chế, để từ sau nó bỏ cái tật thấy anh Cường đẹp trai của mọi nhà lần vô.

Thẩm ú ớ trong miệng, đứa tóc xoăn cầm xô nước pha phân heo hắt vô người Thẩm, giữa lúc đó Cường đi tới:

- Mấy người làm gì vậy hả? Có sao không em? Cường chạy tới nhặt cái túi xách của Thẩm văng dưới mặt đường. Thẩm phui phui tay áo:

- Không sao đâu.

Con mập lùn giọng đang dữ dằn qua giọng nũng nịu:

- Anh Cường, sao anh bỏ em đi với con quý này, nó có hơn em ở điểm nào đâu nè... Em chỉ mập chút thôi, chứ ai cũng nói cái mặt em xinh nhất khu phố đó anh.

Cường tức giận hét lên:

- Biến, biến khỏi đây.

Trước khi ba đứa con gái gây lộn rồi khỏi, con mập lùn còn quay lại nói:

- Nhớ mặt tao đó nha con kia, em về trước nha chồng.

Cường càng bực tức:

- Đồ khùng.

Thăm hỏi Cường:

- Bỏ ông đó hả Cường? Ông có số đào hoa thiệt.

- Bà khùng như nó rồi đó, bà nghĩ như thế nào mà kêu nó là bỏ tui? Nó là con Quý gần nhà tui, nó mê tui, hiểu không?

- Hiểu hiểu, hiểu rồi, nhìn kĩ ông đúng là đẹp trai thiệt, mỗi tội là...

- Là gì má?

- Là, là hơi khùng khùng... ha ha.

- Bà còn khùng hơn nha.

- Thì tui khùng tui mới làm bạn với một thằng khùng như ông.

- Không giỡn nữa, giờ đồ bà ướt vậy, làm sao đây? Hay là ghé nhà chị Cẩm mượn chị bộ mặc rồi đi về, chứ mặc đồ ướt vậy đi về đường người ta nhìn vô kì lắm!

- Ủa, đi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Bức tranh đồng điệu

Khi bóng ngả xế tà, trăng tròn đã xuất hiện trên bầu trời phía ngọn cây vú sữa.

- Cạp, cạp, cạp... Khánh đang lừa mấy con vịt, bỗng giật mình.

- Khánh, Khánh. Tiếng gọi từ phía sau.

Khánh quay lại bất ngờ:

- Ủa, Nam, lên mà không báo trước để mình đi đón.

- Mình muốn Khánh bất ngờ.

- Vô nhà trước đi Nam, mình lừa mấy con vịt lạc đàn xong mình vô.

Nam treo quai ba lô lên cành cây rồi xắn gấu quần:

- Khánh đứng đó, để mình đón đầu mấy chú vịt kia kéo nó chạy ra ngoài.

- Cẩn thận Nam, có vũng sinh phía sau.

- Ừm.

- Đã nói rồi mà, té ướt hết rồi.

Nam cười:

- Không sao, tắm bùn cho khô.

- Khỏe con mắt. Khánh đưa một tay kéo Nam lên đứng lên.

- Được rồi Nam, mấy con vịt kia nó theo nhau về rồi, đi vô thôi.

- Ừ.

Khánh đeo ba lô của Nam vô nhà:

- Bữa nay ba má và chị Hai đi ăn cưới trên Chơn Thành, ngày mai mới về.

Khánh bật đèn:

- Nam xuống tắm đi, quần áo dơ để đó mình tắm sau mình giặt luôn.

- Ok.

Nam đứng gần cái lu bụi chứa nước, anh tắm xong cầm khăn vừa lau người vừa gọi:

- Khánh, mình tắm xong rồi, ra tắm đi.

- Tắm xong thì vô nhà đi Nam, mình nấu xong mình tắm, mà Nam muốn nhậu không?

Nam vừa đi vô vừa nói:

- Không, giờ đuối như trái chuối, muốn ăn no thôi.

Nam vô nhà, Khánh đưa cho Nam ly nước:

- Nước sâm má làm hồi sáng, uống đi cho tỉnh, chờ mình tắm xong thì ăn cơm.

- Ok.

Bữa cơm ngày gặp lại của đôi bạn rất giản đơn, không rượu, không mời nhưng niềm vui đầy ắp. Ăn cơm xong Khánh và Nam ngồi trò chuyện tới gần khuya:

- Nam, đi đường xa mệt, giờ vô nghỉ ngơi cho khỏe.

- Ok.

Trăng đêm nay càng về khuya càng tỏ, ánh trăng len lỏi qua khung cửa sổ, chiếu vô hai cơ thể ở trần trên chiếc giường gỗ, ánh trăng như muốn uống nuốt trọn hai cơ thể vạm vỡ, cơ bắp một cách hùng hực và những mảng sáng tối có lúc rõ ràng, có lúc nhạt nhòa như đang tạo nên một bức tranh đồng điệu.

Đêm chần chọc, cả hai người khó ngủ, lẩn qua lẩn lại, thỉnh thoảng họ lại hỏi chuyện nhau:

- Nam, bồ của Nam cũng ở Long Xuyên luôn hả.

Nam quay người về phía Khánh:

- Nói thiệt là chưa có bồ chính thức, chỉ quen chứ chưa yêu.

- Ủ!

- Mà Khánh và Thẩm khi nào cưới?

Khánh thở dài:

- Chưa biết. Thôi, tranh thủ ngủ chút đi Nam.

- Ok.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Gió qua rặng mù u

Trưa hôm sau, ba má Khánh và chị Hai Liễu đi ăn cưới về:

- Thừa hai bác mới về, con lên từ bữa qua. Chào chị Hai.

Bà Năm vui mừng khi thấy Nam:

- Bác cứ nhắc hoài với thằng Khánh là không biết khi nào gặp lại con.

Ông Năm cười:

- Tôi nghĩ rồi có ngày cháu Nam sẽ lại lên chơi vì nó là bạn thằng Út mà, và lại, Từ An Giang lên đây cũng đâu xa, Chiều nay bác cháu mình nhậu lai rai nha.

Bà Năm nhìn ông Năm:

- Ông chi đầu độc tụi trẻ thôi, rượu chè hoài không tốt.

- Mấy khi cháu Nam mới về, bà cứ vậy hoài nên không trách tụi trẻ nó kêu bà là bà mẹ què.

Buổi chiều Khánh chở Nam ra quán bà Bảy ven sông:

- Bảy ơi, bán cho con mấy xị rượu đế.

Bà Bảy bên trong đi ra:

- Từ ngày con Ngọc lấy chồng, mầy đảm nhận việc đi mua rượu cho ba mầy hả Khánh?

Bà Bảy nhìn Nam:

- Bạn hay bà con của mầy hả? Đẹp trai, khỏe mạnh.

Khánh giới thiệu:

- Đây là Nam, bạn của con, cậu ấy dưới quê An giang lên chơi.

Ông Tám Lữ cũng đang có mặt tại quán bà Bảy, Tám Lữ đang có hơi men, mặt đỏ bừng ghẹo bà Bảy:

- Già rồi nha, già còn mê trai trẻ, trai đẹp.

Bà Bảy cười:

- Đồ quý già, đẹp trai thì tôi khen đẹp trai, không lẽ đẹp mà nói là xấu hả? Uống xong rồi thì về đi, về mà phụ vợ con cho heo ăn.

Tám Lữ gật gù cái đầu:

- Chút nữa tôi về, chờ xem bữa nay con rắn có về không, tôi nuôi mấy bữa rồi.

Bà Bảy nói:

- Tinh mộng đi, suốt ngày số đề, có ngày ra đường mà ở.

Tám Lữ nói một lối:

- Đúng là đàn bà, bà giống như con mụ vợ tôi ở nhà, nhay nhay cái miệng hoài. Thôi, tôi về đây. Chào, chào, Tám về nha hai tráng sĩ... Tám Lữ vừa đi vừa lẩm bẩm cái miệng: “Chiều nay 32, 42, 72, 72, 42, 32...”.

Bà Bảy hỏi tiếp chuyện:

- An giang ở chỗ nào con?

Nam trả lời:

- Dạ, con ở Long Xuyên.

- Ủa, quê gốc của Bảy cũng ở An Giang, nhưng ở Châu Đốc. Thôi, hai đứa về đi, ở đây tao buồn chuyện hoài về ba mầy la à!

- Vậy, con về nha Bảy.

- Con về nha Bảy.

- Ủa.

Khánh chờ Nam trên chiếc xe gắn máy dream, bỗng Khánh dừng xe:

- Chờ chút nha Nam

- Làm gì vậy?

- Xuống hái mấy nhánh mù u cho chị Hai, chị thích bông này lắm! Ngày chị Ba chưa lấy chồng, chị Ba cũng thích và hay hái bông đem về.

Nam cùng Khánh xuống rừng mù u, những cánh bông trắng ngần, lớp nhụy vàng tỏa mùi hương nhẹ nhẹ. Khánh với tay hái một nhánh bông đưa cho Nam. Nam ngẩng đầu nói:

- Cần thận Khánh, có kiến kia.

- Ủ, kiến là chuyện nhỏ, mình có cần nó đâu mà lo kiến cắn mình.

Nam cười:

- Phải, không con kiến nào dám cắn vì Khánh hiền quá mà.

Nam hái thêm vài nhánh bông:

- Được rồi, hái nhiều mấy cội mù u lại tiết chúng, phải để dành.

Nam nói:

- Miền Tây nhiều mù u lắm! khi nào có dịp về quê mình, mình đưa tới một nơi bạt ngàn mù u. Thôi, đi về, ở nhà hai bác chờ lâu.

Chiếc dream chạy trên con đường đất, Khánh chạy nhanh khiến Nam hoảng:

- Chạy chậm thôi Khánh.

Khánh vừa chạy xe vừa quay đầu lại cười:

- Cảm giác mạnh là đây?

Nam nói:

- Chậm thôi, nguy hiểm quá Khánh.

Về tới nhà, Nam và Khánh nhìn mấy nhánh bông mù u chỉ còn cuống và vài cái nụ. Nam cười:

- Cảm giác mạnh của Khánh làm cánh bông rụng sạch rồi.

Khánh cười:

- Sorry, để bữa mai hái bông khác cho chị Hai, vô thôi, ba má chờ kia.

Bữa nhậu chiều nay không có nhiều người, nên ông Năm uống ít, ông bà Năm nhấn mạnh việc cả Khánh và Nam đã đến tuổi lập gia đình:

- Nam con, bác coi như Khánh nhà bác, cả hai đứa đã tới lúc cần phải có một gia đình riêng, hai bác đây cũng như ba má con dưới quê, ai già rồi cũng phải chết, đâu có thể sống mãi, đời người mà, sống nay chết mai, ai mà biết trước được.

Nam trả lời ông Năm:

- Dạ, con cũng nghĩ vậy thưa bác, chờ Khánh cưới xong thì con cưới, Khánh thì đã có nơi, con thì chưa có, nhưng rồi sẽ có, hai bác hãy yên tâm.

- Ủa.

Khánh múc đồ ăn cho ba má:

- Ba má ăn đi, dạo này ba má ăn ít, phải giữ gìn sức khỏe ba má à.

Ông Năm nhìn Khánh:

- Chỉ cần con lấy vợ là ba má khỏe gấp mấy lần.

- Dạ.

Bà Năm hỏi Nam:

- Công việc dưới quê có ổn không con?

Khánh trả lời thay Nam:

- Công việc của Nam ổn má à, nhưng lương bèo. Nam tính là làm hết hợp đồng rồi chuyển lên Bình Dương xin việc làm khác đó má!

Bà năm nói:

- Lên đây làm thì ở nhà bác luôn cho vui nha con.

Ông Năm cũng nói:

- Đừng ngại, lên ở nhà bác cho vui.

- Con cảm ơn hai bác.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Hạnh phúc

Tối kỳ sinh nở, Ngọc đã sinh con tại bệnh viện 512, ông bà Năm vui mừng vì đã có cháu ngoại, là một bé trai khá khinh, đặt tên là Nguyễn Tấn Lực.

Trưa chủ nhật Thấm mua xấp khăn đem tới nhà chị Ngọc cho em bé, bà Năm cũng đang ở đó:

- Thừa bác con mới tới, anh chị Ba em mới tới.

Từ sự việc lần trước, khi Thấm tuyên bố người cô yêu là Cường chứ không phải là Khánh trước mặt hai bên gia đình, nên làm cho Bà Năm suy nghĩ:

- Vô chơi đi con. Thôi, má phải về còn nhiều việc ở nhà.

Thành nói với má:

- Má ở lại chiều về, má vừa mới tới mà.

Ngọc nắm cánh tay má:

- Má, ở lại chiều hãy về, đang nắng má về làm cái gì, ở nhà cũng chỉ mấy cái việc vặt thôi à má.

Bà Năm cầm chiếc nón lá đội lên đầu:

- Má về nha, Thấm ở lại chơi nha con.

Thấm cúi xuống chào bà Năm với vẻ mặt buồn:

- Dạ, bác về.

Khi bà Năm rời khỏi, bé Lực no sữa cũng ngủ, Ngọc ngồi gần Thấm hỏi nhỏ:

- Em à, hình như chị thấy em khác trước, nhưng chị biết em rất thương Khánh nhà chị, không biết hai đứa đang xảy ra chuyện gì, và chắc chắn rằng, cậu Cường đó không phải là bồ của em, chị nhìn là chị hiểu.

Thấm bức xúc:

- Chị Ba ơi, em, em...

- Nói chị nghe đi.

- Chị Ba ơi, em thật lòng yêu anh Khánh, nhưng...

- Nhưng làm sao?
- Nhưng anh Khánh, ảnh đã...
- Đã làm sao?
- Ảnh có người khác rồi.

Ngọc căng thẳng:

- Thằng này hư thiệt, để chị nói nó.
- Chị ơi, nếu chị thương em thì chị đừng nói ảnh.
- Nhưng, à mà không được, thằng này nó quen ai? Ở đâu? Em biết không?
- Em không biết chị à, nhưng em biết là ảnh không thương em.
- Được rồi, em bình tĩnh, rồi mọi việc sẽ ổn thôi.

Đang lúc chị Ba và Thắm nói chuyện thì Khánh tới:

- Anh Ba có ở nhà không chị?
- Anh này mới đưa má về, đi đường không gặp hả?

Khánh muốn quay về:

- Vậy, em về luôn nha chị.

Chị Ba có vẻ bức:

- Cậu hay thiệt, tới nhà mà không vô dòm cháu một cái, vô đi.

Khánh gãi đầu:

- Dạ.

Chị Ba có ý:

Thắm à, coi bé ngủ giùm chị, chị đi mua cái này chút chị về liền. Khánh coi bé phụ chị nha.

- Dạ.

Khánh nói:

- Đi lẹ nha chị Ba, em còn phải về chiều đi công việc.

Chị Ba quay lại:

- Chưa đi mà đã hói, hai đứa ở đó đi, lấy dưa hấu ra mà ăn, chị để trên mặt tủ đó.

Chị Ba vừa đi được một lát thì bé Lực thức dậy:

Oe, oe, oe...

Thắm ẵm bé tới ngồi gần Khánh:

- Ô, oh... Ai đây, ai đây, nói chuyện đi, nói chuyện với cậu Út đi.

Bé Lực nín khóc, Thắm đưa bé cho Khánh:

- Anh ẵm bé, em vô lấy cái khăn lau mồ hôi cho bé.

Khánh ẵm cháu mình mà trong đầu mâu thuẫn, dường như có một sự tác động nào đó tới cảm xúc của anh, bỗng anh thấy mình như ba của đứa trẻ, và Thắm là má của đứa trẻ, không biết có phải là anh đang cảm thấy hạnh phúc hay không?.

Chương 15: Tiếng cuộc

Sau khi hết hợp đồng làm việc ở công ty xây dựng dưới quê, Nam đã lên Bình Dương kiếm việc làm mới, ông bà Năm muốn Nam ở cùng nhà cho đỡ tiền thuê trọ, nhưng vì công ty Nam xin việc bên An Phú, không tiện cho việc đi lại, nên anh phải thuê chỗ ở gần nơi làm việc của mình.

Bà Năm thường bị ho biến chứng, lần này bà Năm bệnh nặng đã nằm mấy ngày không ngồi dậy được, khiến cả nhà lo lắng. Khánh bung tô cháo từ bếp lên, Nam lấy thêm cái muỗng nhỏ, Khánh gọi:

- Má, má ơi, má ráng ăn miếng cháo đi má.

Nam động viên bà Năm:

- Bác ráng ăn miếng cháo, cháo chị Ba mới nấu đang nóng, bác ăn xong uống thuốc sẽ mau khỏi, bác à.

Ông Năm ngồi rầu:

- Bà có nghe các con nó nói gì không?

Chị Hai Liễu ngồi im bên thanh giường gần má, thỉnh thoảng chị lại cầm cái quạt giấy phẩy phẩy mấy cái. Bà Năm nằm nhìn đứa con gái đầu, rồi đưa mắt qua nhìn ông Năm, nhìn Khánh và Nam, đôi môi bà Năm khô bọt bọt, bỗng nước mắt trào ra, Khánh không kìm nén được:

- Má, má à, con đúc cháo cho má nha, cháo ngon lắm má, má ăn cháo đi má, từ nay má nói gì con cũng nghe, con sẽ không cãi lời má.

Nam tiếp lời:

- Bác ráng ăn miếng cháo đi bác.

Ông Năm trào nước mắt:

- Bà nghe thấy không? Bà phải khỏe lại để còn lo đám cưới cho thằng con bà nữa chứ, rồi còn tới cả đám cưới cháu Nam nữa.

Nam múc một muỗng cháo nhỏ:

- Phải đó bác, đám cưới Khánh cháu sẽ ca một bài.

Bỗng bà Năm há miệng hờ hờ, Nam cố gắng đúc cho bà Năm ăn được mấy muỗng.

Mấy hôm sau, Khánh chờ Thắm ngoài cổng trường mầm non:

- Thắm, lên xe anh chở, mình đi ra đây chút nha em.

- Dạ.

Thắm ngồi phía sau hỏi:

- Bác gái đã khỏe lại chưa anh?

- Cũng chưa nữa em.

- Dạ, mà giờ mình đi đâu vậy anh?

- Em muốn đi đâu?

- Em không biết anh à.

- Vậy mình ra bờ sông ngồi nha em.

- Dạ.

Đôi trai gái ngồi bên nhau cũng như lần trước, lúc đầu không ai nói câu nào, họ chỉ nhìn phía bên kia sông bằng ánh mắt xa xăm, rồi nhìn những đám lục

bình trôi, thỉnh thoảng lại có tiếng cuốc kêu đầu đó, thêm những cơn gió hoang lùa tới. Khánh lên tiếng:

- Em à, mình cười nhau nghe?

Thấm quay qua nhìn Khánh, vẻ bất ngờ:

- Anh, nhưng, nhưng...

Khánh hôn lên vàng trán Thấm rồi ôm cô vào lòng, tuy cô đang khó hiểu, nhưng cô lại thấy ấm áp và có sự che chở từ người mình yêu.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ngày lành tháng tốt

Những ngày qua Khánh suy nghĩ rất nhiều, anh loay hoay và day dứt bản thân bởi những việc cần phải quyết định để ba má an tâm, anh thấy mình có lỗi vì sẽ không thể mang lại hạnh phúc cho Thấm.

- Anh Khánh.

- Em mới tới hả?

- Dạ, hai bác không ở nhà hả anh?

- Ba má và chị Hai ra nhà chị Ba rồi em.

Thấm từ phía sau ôm eo Khánh:

- Anh à, sao nhìn anh buồn vậy? Anh có chuyện gì nói em nghe đi.

- Không có gì em.

- Anh cứ giấu em, nói đi mà.

- Em giấu anh mới phải, em và Cường đóng giả là bồ của nhau, sao em phải làm vậy? Cường nói anh nghe hết rồi. Thấm à, em có hiểu gì về anh không? Anh, anh, anh không...

- Em, em... Hiểu hay không hiểu thì em cũng mặc kệ, vì em yêu anh, mà có tiếng xe ai bên ngoài kia anh.

Khánh trong nhà đi ra:

- Nam, bữa nay không phải làm chủ nhật sao?

Nam cầm cái hộp mù đưa cho Khánh:

- Bữa nay cúp điện, đây là đường thốt nốt dưới quê má mới gửi lên, đường này nấu chè ngon lắm!

- Cảm ơn Nam, vô nhà đi.

- Giờ mình phải đi công việc.

Thấm gọi từ phía cửa:

- Anh Nam, dạo này khỏe không anh? Sao anh không vô nhà mà đi liền vậy?

- Em cũng đang ở đây hả? Cảm ơn em, anh khỏe.

- Em tới này giờ, Anh tới mà em nghĩ là ai đó nên không dám ra, xin lỗi anh.

- Không sao, em ở chơi, anh đi công việc chút.

- Dạ.

Nam chạy xe ra khỏi sân với vẻ mặt trầm, Khánh đứng nhìn theo, Thắm hỏi:

- Anh Nam có bồ chưa anh?
- Anh không biết, à, hình như là có.
- Anh Nam hiền thật đó anh.
- Sao em biết cậu ấy hiền?
- Vì anh có nét gì đó giống anh.
- Anh không hiền đâu em.
- Anh hiền thật mà.
- Anh không hiền.
- Hiền
- Không hiền...
- Thôi, không giỡn nữa, giờ em cũng phải về chuẩn bị lên trường.

Thắm vừa rời khỏi thì Khánh cũng khóa cửa đi:

- Nam.
- Hết hồn, mà Thắm đang chơi nhà Khánh, sao tới đây chi vậy?

Khánh nhìn thẳng vào mặt Nam:

- Khánh hỏi Nam mới phải.
- Lúc này mời Nam vô nhà thì Nam nói là phải đi công việc, công việc gì mà trở về phòng?

Nam cười mỉm, Khánh nhún nhún:

- Trả lời mau.

Nam đưa cho Khánh miếng xoài, Khánh không cầm:

- Ăn đi, xoài ngon, không ăn hả, không ăn thì mình ăn luôn.

Khánh giành lại miếng xoài cho vô miệng, Nam trả lời:

- Thực ra lúc tới nhà Khánh, thấy đôi dép cao gót để ngoài sân và cái nón treo trên cột mình nghĩ là Thắm nên mình không vô.

Khánh nằm co chân ôm cái gối đầu:

- Bó tay, vậy mà cũng không vô.
- Mình không muốn làm hai người mất tự nhiên. Thôi, để chiên thêm hột gà rồi ăn cơm, đói bụng chưa Khánh?
- Rồi, đói từ sáng chưa ăn gì.

Nam cười:

- Tội ghê chưa? Nhà có một vườn trái mà không biết ra hái ăn lấp bụng, không biết nấu mì tôm mà ăn.

Khánh có vẻ mệt:

- Đạo này không có tâm hồn ăn uống.
- Lo việc đám cưới hả Khánh?
- Cũng không biết nữa Nam.

- Thôi, xuống ăn cơm, trưa rồi.

Buổi tối ông bà Năm nói với Khánh:

- Ba má đã bàn chuyện với gia đình người ta, và đã thống nhất chọn ngày lành tháng tốt tổ chức đám cưới cho hai đứa nhằm ngày 12 ta tháng sau.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Góc khuất

Những ngày tháng mong chờ cuối cùng cũng tới, Thắm hạnh phúc khi mặc trên mình chiếc áo cưới đứng bên người chồng mà cô yêu thương suốt những năm qua. Lễ thành hôn được tổ chức tại tư gia, có đông đủ người thân bạn bè tới dự, Thắm hồi hộp khi tới giờ làm lễ, anh Mc cầm micro bước lên sân khấu:

- Xin được hân hoan chào đón toàn thể tất cả quý quan khách, quý ông quý bà, những bạn bè thân hữu gần xa, quý vị đã không quản ngại đường xá xa xôi để đến đây chung vui cùng với gia đình chúng tôi, và cũng để chúc phúc cho cô dâu chú rể trong ngày vui hôm nay. Trước tấm chân tình quý báu của tất cả quý vị, Nghị Lực xin được thay mặt cho gia đình hai họ, cũng như cô dâu chú rể xin được gửi tới toàn thể tất cả quý quan khách lời cảm ơn chân thành, lời chúc sức khỏe và lời chào trân trọng nhất.

Kính thưa quý quan khách thân mến! Chắc hẳn ai trong chúng ta ở đây cũng đều khắc ghi câu nói của người xưa: “Công cha như núi ngất trời, nghĩa mẹ như nước ngàn đời”. Núi có cao bao nhiêu, biển có rộng bao nhiêu cũng không thể nào so sánh được với công cha nghĩa mẹ, ngày ngày với bao lo toan vất vả và những hi sinh thầm lặng trong cuộc sống, các bậc làm cha làm mẹ ai ai cũng mong muốn cho con cái mình trưởng thành và một ngày nào đó nhìn thấy con cái mình được yên bề gia thất, chính vì những lẽ đó mà với tất cả những gì của ngày vui hôm nay, cô dâu và chú rể cũng không thể nào không nhắc đến công ơn sinh thành dưỡng dục ấy! Chính vì lẽ đó mà ngay trong phần đầu nghi thức hôm nay xin được trân trọng giới thiệu sự hiện diện của đại diện hai họ:

Về phía nhà trai xin được trân trọng giới thiệu ông Phạm Quốc Long, và bà Trần Thị Hảo là song thân của chú rể. Về phía nhà gái xin được trân trọng giới thiệu ông Nguyễn Hoài Bảo, và bà Hà Thị Nghĩa là thân phụ và thân mẫu của cô dâu. Xin mời đại diện hai họ chúng ta nhanh chân tiến lên sân khấu để ra mắt toàn thể tất cả quý quan khách, xin mời tất cả quý vị hãy dành cho gia đình hai họ chúng tôi một tràng pháo tay thật nồng nhiệt đi ạ!

Và giờ đây xin mời toàn thể quý quan khách hãy hướng mắt về cổng hoa để chào đón hai nhân vật chính của chúng ta, hai bông hoa nở rộ trong vườn hoa tình ái, xin được trân trọng giới thiệu tân giai nhân Nguyễn Hồng Thắm sánh duyên cùng tân lang Phạm Quốc Khánh...

“Anh sẽ vì em làm thơ tình ái, anh sẽ gom mây kết hình lâu đài”. Vâng, thưa quý vị, những ca từ thật ý nghĩa và những giai điệu rất nhẹ nhàng trong bài hát Lâu đài tình ái, của nhạc sĩ Trần Thiện Thanh sẽ được gửi tới toàn thể quý vị qua tiếng hát của anh Võ Hoàng Nam, một người bạn rất thân của chú rể...

Ngày vui khách khứa ai cũng chúc ly này ly kia, ông Năm say xin, bà Năm cũng mệt nhoài, ông bà Năm rất vui vì đứa con trai đã hoàn thành tâm nguyện của mình. Trời gần tối, bà Năm nói với Nam:

- Bữa nay con cũng mệt rồi, tối nay ngủ lại đây đi, sáng mai về sớm đi làm, con à!

- Dạ!

Ông Năm nhắm mắt nhưng tai vẫn nghe thấy tiếng bà Năm. Ông Năm cũng nói:

- Con trai ngủ lại đi, mai hãy về.

- Dạ!

Đêm tân hôn bão tố đầy trời, gió thổi mạnh làm ngọn cây vù sữa lắc lư, mưa bắt đầu nặng hạt cùng những tia chớp sáng rực cả một góc trời như cơn thịnh nộ của thiên nhiên trút xuống. Khánh còn hơi men, đêm nay anh muốn làm tròn trách nhiệm của một người chồng. Khánh bước tới ôm vợ, má kề má làm cho tim cô vợ đập mạnh liên hồi. Bỗng dưng Khánh buông vợ ra rồi mở cửa buồng bước ra ngoài. Trời mưa mỗi lúc càng lớn, không thấy Nam trên giường, anh vội đi ra phía nhà kho, thì thấy Nam đang đứng dựa cửa, người ướt sũng nước mưa. Không nói câu nào, Khánh chạy tới ôm chặt lấy Nam, như cơn khát, Khánh hôn lên môi, má, trán, tai, cổ, ngực... của Nam. Sự hòa quyện cơ thể giữa hai người đàn ông mặc kệ mưa, mặc kệ gió, mặc kệ sấm chớp... Từ một góc khuất phía sau, cô vợ trẻ đang đứng nhìn rồi khụy xuống như người mất hồn. Họ vẫn đang làm điều đó, họ không đứng nhưng cũng không sai, vì họ thật lòng thương thầm nhau từ rất lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Những cánh chim trời

Đêm qua, khi Thắm nhìn thấy chồng và bạn của anh bên ngoài nhà kho, họ đã ôm, hôn nhau cùng những cử chỉ yêu mãnh liệt, lúc đó cô không thể tin vào mắt mình, cô chỉ biết im lặng quay về buồng ngồi khóc. Ngoài trời mưa đã tạnh, chỉ còn tiếng ếch ương kêu ồm ộp như muốn làm chủ không gian trên mảnh đất An Sơn. Nằm một mình trên giường cưới, cảm giác trong cô trống trải, hoang mang. Một lát sau, Khánh bước vô buồng, anh mở tủ lấy cái quần cộc ra thay và cầm khăn lau khô tóc, Khánh đứng một lát rồi mới lên giường nằm, anh nhỏ giọng nói với vợ đúng một câu: “anh xin lỗi”. Thắm vẫn nằm im thín thít, cả đêm cô thức trắng, mặc cho khoảng đêm từng giờ từng phút trôi qua.

Trời còn sớm, cô con dâu xuống bếp chuẩn bị bữa sáng cho cả nhà! Ngoài trời se se lạnh, tiếng gà đã gáy thưa hơn, làn gió nhẹ mon tron khẽ lay động cành mai ngoài vườn rung rinh lá. Ở phía đông, mặt trời xuất hiện mỗi lúc càng rõ hơn, trên không trung, nhiều đám mây nhẹ nhàng bay cùng hướng theo những cánh chim trời. Phía góc bếp, chú mèo con nằm co ro mặc cho những đốm lửa sáng lập lờ và làn khói đang tỏa lên mái bếp nghi ngút. Nghe tiếng Nam chào bà Năm, Thắm cố gắng định thần lại mình: “Tôi à, phải bình tĩnh, lấy chồng sướng, khổ là do mình tự quyết định. Tôi à, không nên giận cá chém thớt! Tôi à...”. Sau đó, Thắm đi lên nhà trên:

- Anh Nam ở lại ăn sáng, rồi hãy về đi làm.

Nam quay qua nhìn Thắm, anh cảm thấy có lỗi với cô:

- Cảm ơn em, anh phải về cho kịp giờ.

Buổi sáng, ông Năm và Khánh thức dậy trễ, cả nhà đang ngồi dùng bữa. Ông Năm hỏi:

- Thăng Nam về khi nào mà tôi không hay?

Bà Năm trả lời:

- Vợ thăng Khánh kêu nó ăn sáng xong hãy về đi làm nhưng nó lo không kịp giờ, lúc đó ông và thăng Khánh chưa ngủ dậy.

Khánh nhìn vợ với ánh mắt lạ lùng, còn Thắm vẫn vui vẻ với ba má chồng:

- Con xin phép ba má, chiều nay cho con về trên nhà ba má con một lát, con lấy mấy tập giáo án.

Khánh nói:

- Để anh chở em đi.

- Dạ!

Ông bà Năm rất vui khi thấy vợ chồng đưa con út quan tâm nhau. Bà Năm nói:

- Chiều hai vợ chồng về trên đó, nhớ cầm cái giỏ xách về cho má của con, bữa trước để quên ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tội lỗi

Buổi chiều, Khánh chở Thắm về nhà ba má vợ. Tuy ông bà Tư có duy nhất cô con gái, nhưng họ không nuông chiều. Bà Tư nói:

- Thắm à, từ nay con đã có một cuộc sống mới, không còn như ở nhà mình, con phải lắng nghe ba má con chỉ bảo, việc gì chưa biết, chưa hiểu thì hỏi.

Thắm vui vẻ:

- Dạ, má hãy yên tâm, ba má dưới nhà giống như ba má vậy đó! Mà ba đi đâu, này giờ con không thấy?

- Ba mầy đi mua thuốc đau bao tử, chắc là ghé nhà chú Tám chơi.

Thắm cười:

- Không biết chú Tám còn chơi số đề hay không? Bữa trước con gặp thím Tám, thím kêu chú quá trời, má à.

Bà Tư thở dài:

- Khổ vậy đó, ăn không dám ăn, mặc không dám mặc, cứ suốt ngày nuôi số đề. Thôi, giờ hai đứa về đi, về mà lo com nước, cũng muộn rồi.

- Dạ!

Khánh chào má:

- Thưa má! Vợ chồng con xin phép về.

- Ủa, hai đứa con về đi.

Khánh thấy vợ luôn vui vẻ với ba má mình và cả ba má của cô, càng khiến anh suy nghĩ nhiều vì đêm tân hôn anh đã không quan tâm tới cô giống như một người chồng.

Hai tuần đã trôi qua, cô con dâu mới luôn là người con dâu hiếu đạo, người vợ thảo hiền. Còn Khánh, anh cảm thấy bản thân rất áp lực, tội lỗi. Thăm hiểu tâm trạng của chồng, cô hỏi:

- Anh Khánh, gần nửa tháng nay không thấy anh Nam về nhà mình chơi, chiều nay ba má nhắc anh.

Khánh trầm giọng:

- Chắc là cậu ấy bận việc.

Thăm tiếp lời:

- Hay là tối mai hai vợ chồng mình lên An Phú thăm anh.

Từ cách đối xử của vợ, Khánh bước lại ôm cô vào lòng:

- Em à, em đang suy nghĩ gì về anh?

Thăm nhìn chồng, giọng cô nhẹ nhàng:

- Anh, dù như thế nào thì em và anh cũng đã là vợ chồng, dù anh hay em có gì xấu, tốt thì chúng mình cũng vẫn là vợ chồng, từ nay anh có chuyện gì thì hãy chia sẻ với em, nha anh.

Khánh im lặng, anh không nói được nên lời, bởi thái độ của vợ anh đang rất bao dung.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Góa phụ đêm tân hôn

Tối hôm sau, vợ chồng Khánh chở nhau lên chỗ ở của Nam, nhưng phòng trọ của Nam khóa cửa, chủ nhà trọ từ ngoài đi vô:

- Hai em kiểm Nam phải không? Cậu ấy chuyển trọ hơn tuần nay rồi. Đang ở thì chuyển đi, nó rõ hiền lành.

Khánh trả lời:

- Dạ, đúng rồi chị, em là bạn của Nam, mà chị ơi, chị có biết Nam chuyển tới nhà trọ nào không chị?

- Chị không biết! Bữa qua đi chợ chị vẫn gặp nó trên đường đi làm về, chắc là nó ở quanh đây thôi.

- Dạ, em cảm ơn chị! Em chào chị, em đi nha!

- Em đi nha chị.

- Ủa, hai em đi kiểm quanh đây coi có thấy nó không?

- Dạ!

Khánh dắt xe gắn máy ra khỏi cổng, Thắm nói với chồng:

- Anh à, sao anh Nam chuyển chỗ ở mà không nói gì hả anh?

Khánh có vẻ buồn:

- Anh không biết! Thôi, mình đi về.

Thắm tiếp lời:

- Hay là mình cứ đi kiếm mấy nhà trọ quanh đây, biết đâu gặp anh.

Khánh nỏ xe gắn máy:

- Đi về thôi em.

- Dạ, nhưng mà...

Gần 1 giờ đêm, Khánh trần trọc khó ngủ, vợ anh cũng vậy, cô hiểu suy nghĩ của chồng:

- Anh ngủ đi anh, mọi chuyện rồi sẽ ổn thôi mà!

Khánh nằm quay ra bên ngoài, anh không muốn vợ anh biết anh đang trào nước mắt vì một người khác, anh nghĩ mình đã gây ra mọi chuyện: “Nam ơi, giờ cậu đang ở đâu? Giá như đêm hôm đó không xảy ra chuyện đó. Nam ơi, hãy tha lỗi cho mình...”. Một lát sau Thắm nằm quay người lại, cô ôm lấy chồng:

- Anh, anh ơi, anh đừng vậy mà, hãy mạnh mẽ lên anh! Cô biết rằng chồng cô đang khóc.

Ngoài trời tiếng côn trùng rên rĩ như những bản nhạc buồn, những bản nhạc như đã làm cho Khánh không thể nào kìm nén được lòng mình:

- Em à, hay là mình chia tay đi, anh không muốn làm khổ em nữa!

Thắm rất bức xúc về câu nói của chồng, nhưng cô vẫn nhỏ giọng nói với anh:

- Anh Khánh, có lẽ kiếp trước em nợ anh, cho nên anh hãy để em được ở bên anh và ba má... Anh là người đàn ông đầu tiên trong đời em yêu, nhưng cũng là người cuối cùng, em xin anh đừng bỏ em, anh không nghĩ tới em thì anh hãy vì ba má, được không anh?

Giọng Khánh căng thẳng:

- Em tỉnh táo lại giúp anh được không? Em có biết anh như thế nào không? Còn nhiều người khác xứng đáng với em mà.

Thắm khóc nức nở:

- Em, em biết mà anh, nhưng đó không phải là một căn bệnh, cũng không phải là sự kinh tởm nào! Em biết từ cái đêm đầu tiên của người con gái về nhà chồng mà em giống như một góa phụ đêm tân hôn.

Khánh tiếp lời:

- Vậy, bây giờ em muốn anh phải làm sao? Phải làm sao?

- Anh Khánh, giờ anh hãy bình tĩnh lại. Tuy em là vợ của anh, nhưng em không muốn chia rẽ tình bạn của anh, và em cũng không được phép, dù sao anh và anh Nam đã quen biết nhau từ khi còn học đại học. Nhưng chắc rằng, vợ chồng mình cần phải biết làm gì để ba má vui lúc tuổi già! Nhà mình, chị Hai thiệt thòi không được như người khác, nên ba má cũng khổ tâm lắm!

- Anh hiểu, anh hiểu, khuya rồi, ngủ đi em.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Cảm giác

Giờ tan ca, Khánh đứng chờ Nam ngoài cổng công ty, 15 phút sau không thấy Nam, anh bối rối:

- Anh bảo vệ ới, cho em hỏi, cậu Nam làm ở phòng kinh doanh, bữa nay, anh có thấy cậu ấy đi làm không?

- Cậu Nam đáng cao cao đó hả? Bữa nay không đi làm

- Dạ! Em cảm ơn.

Mùa thu vừa mới chớm, hàng cây bên lề đường đang bắt đầu nhuộm ủa những tán lá vàng, tiếng gió lao xao tạo cho Khánh cảm giác cô quạnh, anh đứng mãi một chỗ nhìn dòng người qua lại trước cổng công ty của Nam.

Ngày hôm sau, Khánh xin nghỉ phép. Giờ lên ca, anh tiếp tục tới cổng công ty chờ Nam. Vừa thấy Nam dắt xe vô cổng. Khánh gọi:

- Nam, Nam ới!

Nam quay lại nhìn Khánh, nhưng không nói câu nào rồi đi thẳng vô bên trong. Sáng nay, Khánh lại ra về trong lòng chất chứa tâm trạng. Cứ như vậy, Khánh chờ Nam ngày này qua ngày khác đã hơn chục buổi, nhưng cũng không thể nào gặp được, bởi Nam luôn lẩn tránh anh.

Giờ tan ca chiều thứ sáu, Khánh âm thầm đi theo sau về tận nơi trọ mới của Nam:

- Nam.

Nam bất ngờ khi thấy Khánh xuất hiện:

- Khánh về đi, giờ mình bận đi công việc.

- Nam ới, sao...

- Không có sao gì hết, Khánh về đi.

- Nam, hãy tha lỗi cho mình.

- Cậu về đi, cậu không có lỗi gì hết, cậu nên nhớ là cậu đã có gia đình rồi.

Khánh nói ra sự thật:

- Nam ới, Khánh thương Nam thật lòng. Khánh thương Nam rất lâu rồi.

- Xin lỗi, Nam không thích con trai. Khánh về đi. Từ nay đừng tìm Nam nữa.

Khánh tuyệt vọng ra về, anh thấy mình như một tội nhân đã gây ra mọi chuyện, để giờ đây, người bạn thân nhất, họ đã không còn muốn gặp anh.

Đã mấy ngày nay, Khánh nằm một chỗ trên giường. Bà Năm lo lắng nói với con dâu:

- Con à, tối nay con lên nhà nhờ anh Ba sáng mai đưa chồng con lên bệnh viện đa khoa khám cho chính xác.

- Để mai con đưa anh đi cũng được mà má!

- Con còn đi dạy mà!

- Con nghỉ một buổi, không sao đâu má!

Thấm bụng tô cháo vô giường cho chồng, cô hiểu tình trạng của anh:

- Anh ới, anh ráng ăn cháo đi. Anh ăn cho mau khỏe lại.

Khánh nằm im, nước mắt anh trào ra. Bà Năm từ ngoài nhà đi vô:

- Khánh con, ráng ăn chút đi, để sáng mai còn đi bệnh viện khám và lấy thuốc.

Ông Năm đứng ở cửa buồng nhắc:

- Lâu quá không thấy thằng Nam tới, hay là nó về quê rồi?

Bà Năm tiếp lời:

- Nếu nó về quê thì nó đã cho hay! Có lẽ nó bận việc quá!

Ông Năm tiếp lời:

- Vậy thì chờ thằng Khánh khỏe lại, hai vợ chồng đưa ba má lên phòng nó chơi, đôi khi phải đi thăm con cháu, người thân chứ! Chẳng lẽ cứ ngồi nhà chờ người ta tới nhà mình.

Thấm vội trả lời:

- Ba má không phải đi lên anh Nam đâu, lúc nào rảnh anh sẽ tới nhà mình mà. Và lại, anh Nam anh có tính ngại.

Ông Năm giọng thẳng thắn:

- Đàn ông, con trai ngại gì mà ngại, chờ thằng Khánh khỏe lại, hai vợ chồng cứ đưa ba má lên phòng trọ nó chơi!

Thấm khó xử vì yêu cầu của ba má vừa rồi. Cô suy nghĩ: “Giờ tính sao đây? Có lẽ mình phải chủ động trước, chứ để ba má lên phòng của anh mà không thấy anh thì rắc rối nữa...”.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đồ Ngốc

Buổi sáng, Thấm đưa chồng lên bệnh viện tỉnh, sau khi bác sĩ khám và kê toa thuốc xong, bác sĩ còn dặn dò riêng cô:

- Phạm Quốc Khánh là người nhà của em hả?

- Dạ, thưa bác sĩ, anh là ông xã em.

- Khánh đang trong tình trạng rối loạn thần kinh, có thể là do công việc áp lực hoặc những việc khác tác động mạnh dẫn tới suy nghĩ nhiều, cần phải khắc phục sớm cả tinh thần và cách ăn uống, để tránh xảy ra trầm cảm và các triệu chứng khác nha em.

- Dạ! Em cảm ơn bác sĩ.

Suốt buổi chiều, Thấm suy nghĩ quẩn quanh, cuối cùng cô quyết định đi gặp Nam. Cô chờ Nam ở công ty cũng như chồng cô đã từng chờ nhiều lần mà cô không hay biết:

- Anh Nam, anh Nam, em Thấm nè anh!

Nam dừng xe, không nói gì mà chỉ gật đầu chào lại, Thấm tới gần chỗ Nam đang dừng xe ở lề đường:

- Anh Nam có khỏe không? Ba má dưới nhà nhắc tới anh hoài đó!

- Cảm ơn em, anh khỏe!

- Anh Nam à! Hôm rày không thấy anh xuống nhà, nên ba má em mong anh lắm! Tối nay, anh xuống nhà cho ba má em bớt mong, được không anh?

- Thời gian này anh rất bận, khi nào rảnh thì anh xuống.

Thấm bật khóc:

- Anh Nam ơi! Giờ chỉ có anh mới cứu được anh Khánh, anh ấy, anh ấy...

Giọng Nam rất khoát:

- Anh không phải là bác sĩ, anh cũng không phải là viên thuốc nào! Thôi, anh về đây!

- Anh Nam, anh Nam...

Mặc cho tiếng gọi của Thấm như những lời cầu cứu, Nam vẫn chạy xe đi. Thấm quay về trong lòng nặng trĩu, cô cảm thấy mọi việc càng ngày càng trở nên tồi tệ.

Trưa hôm sau, bà Năm nghe tiếng chó sủa bên ngoài:

- Nam, Nam con, lâu quá không thấy con về! Hôm rày khỏe không con?

- Dạ! con cảm ơn bác, con vẫn khỏe! Hai bác có khỏe không? Con xin lỗi! Dạo này con bận việc không tới nhà bác được.

- Làm gì thì làm cũng phải giữ gìn sức khỏe, nghe con! Thôi, vô trong nhà đi con!

- Dạ!

Nam hỏi bà Năm:

- Nhà mình bữa nay thấy vắng vậy bác?

Bà Năm đưa cho Nam ly nước:

- Ông đi hái mấy cây lá làm thuốc, vợ thằng Khánh dạy học cả ngày, chiều mới về. Còn thằng Khánh đang nằm nghỉ trong buồng. Nam đứng lên:

- Bác nghỉ trưa chút đi, con vô trong gặp khánh một lát.

- Uà, mà từ sau về nhà bác, không phải mua quà cáp gì cả cho tốn kém! Trái cây vườn nhà lúc nào cũng có mà con. Dành dụm tiền bạc phụ ba má dưới quê và còn lo việc cưới vợ nữa!

- Dạ!

Nam mở cửa buồng vô trong, Khánh vẫn nằm im trên giường, khuôn mặt Khánh xanh xao, đôi môi khô bợt, những đường gân, mạch máu nổi xanh hơn trên hai bàn tay của Khánh... Nam khẽ bước tới ngồi bên thanh giường, anh chăm chú nhìn khuôn mặt của Khánh rồi nhìn qua mặt bàn, bên trên là những loại thuốc tây, thuốc lá cây. Khánh vẫn nằm im không động đậy, Nam càng nhìn Khánh thì anh càng không ngăn được dòng nước mắt đang trào ra từ khóe mắt mình, Nam nắm lấy bàn tay Khánh: “Đồ ngốc, không lẽ không biết Nam thương Khánh lắm hay sao? Nhưng Nam không muốn là kẻ chen chân tới mái ấm của Khánh. Đồ ngốc, hà tất gì mà phải ra nông nổi này...”. Sau đó, Nam hôn trộm lên bàn tay Khánh. Bỗng giật mình, bà Năm từ ngoài nhà đi vô:

- Nam con, con có thích ăn canh chua nấu cá lóc không? Chiều nay bác nấu. Khánh và chị Ngọc, ngày còn nhỏ thích ăn lắm! Nên bác hay nấu.

- Dạ, con cảm ơn bác, con xin nghỉ, ra ngoài được có 3 tiếng thôi bác! Giờ con phải quay về công ty.

Bà Năm nói:

- Không xin nghỉ được cả buổi hả con?

- Dạ, để bữa khác con xuống, con ở cả ngày, nha bác! Giờ con xin phép bác, con đi!

- Nhớ thu xếp thỉnh thoảng về với bác nha con!

- Dạ!

Nam vừa rời khỏi nhà thì ông Năm về nhìn thấy gói quà trên mặt tủ:

- Ai mới tới nhà mình hả bà?

- Cháu Nam mới tới một lát, nhưng nó đi luôn vì phải quay lại công ty làm việc.

- Tôi không gặp được nó, về sớm chút chắc gặp nó rồi!

- Khi nào rảnh cháu nó lại về mà ông.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Bản hòa tấu tháng 5

Sau khi từ nhà Khánh về, Nam suy nghĩ rất nhiều về thái độ của mình trong thời gian qua, suốt đêm trằn trọc không ngủ, anh hồi tưởng lại những ngày tháng khi anh và Khánh còn học trên Sài Gòn.

“Một buổi chiều, khi con nắng hạ vừa tắt, tiếng ve cất lên như bản hòa tấu tháng 5. Thấy Khánh ngồi giữa đồng cỏ mênh mông như người đang thiền định, Nam bước tới gần:

- Khánh, lúc này thấy cậu nhắm mắt, hình như cậu đang?
- Mình thử xuyên không thời gian! Trờ về kiếp trước xem mình là ai?

Nam ngạc nhiên:

- Oh, Cậu có khả năng đó hả? Vậy kiếp trước cậu là ai?
- Giỡn thôi! Nếu biết kiếp trước là ai? Thì kiếp này đã không...?
- Không? Sao nữa hả Khánh?

Khánh cười:

- Không biết!

Nam cũng cười:

- Thì kiếp này mình không gặp nhau phải không?

Khánh quay qua nhìn Nam:

- Nam nói như phim kiếm hiệp ấy!

Nam mở ba lô lấy ra một thứ:

- Khánh, mình tặng cậu cái này!
- Gì vậy Nam?
- Đây là túi thơm hoa oải hương.
- Thơm quá! Cảm ơn Nam.
- Nam, cậu nhắm mắt lại đi.
- Ok!
- Cậu mở mắt ra đi!

Nam mở mắt bất ngờ:

- Oh, Khánh vẽ mình từ bao giờ vậy?
- Tặng cậu, mình vẽ lâu rồi, nhưng...
- Cảm ơn bức họa của Khánh! Mình thích lắm!
- Nam thích là mình vui rồi!...".

Quãng thời gian Nam và Khánh học trên thành phố cũng như những lần gặp sau này khi ra trường, họ đã có rất nhiều kỉ niệm! Giờ không chỉ riêng Nam, mà cả Khánh cũng sẽ không bao giờ quên được những dấu ấn đó!

Sáng hôm sau, như có sự thúc giục, Nam xin nghỉ phép đi thẳng xuống nhà Khánh. Thấy trong nhà không có ai, Nam đi thẳng vô buồng, Khánh vẫn còn đang ngủ trên giường, Nam rón rén bước lại gần khẽ hôn nhẹ vào đôi môi Khánh, có lẽ cảm nhận được cái chạm môi của một người khác nên Khánh mở mắt ra, Nam thấy bây giờ đôi mắt của Khánh nhìn thật ngây thơ nhưng chứa sự sợ hãi, đáng thương như một đứa trẻ bị lạc giữa chốn đông người:

- Khánh, cậu bớt chưa?

Khánh gật đầu.

Nam nắm lấy bàn tay của Khánh:

- Xin lỗi Khánh, Nam có lỗi với Khánh, có lỗi với hai bác và mọi người nhiều lắm!

Khánh nhìn Nam không chớp mắt.

- Khánh, nói gì với mình đi Khánh.

Khánh máy môi nhưng giọng nói rất nhỏ:

- Cảm ơn Nam, cậu về đi, chúng ta hoàn toàn khác nhau, nên...

Nam đặt ngón tay trở trước môi của Khánh:

- Không ‘nên’ với ‘khác’ gì hết!. Bữa nay Nam ăn cơm trưa ở đây!

Ông Năm làm cỏ ngoài vườn đi vô thấy chiếc xe của Nam ngoài sân:

- Nam hả?

Nghe tiếng ông Năm từ bên ngoài, Nam đi ra:

- Bác Năm, bác đi đâu về vậy? Nãy giờ con tới không thấy ai?

- Bác gái và chị Hai con ra nhà anh chị Ba chiều mới về, vợ thằng Khánh đi dạy cả ngày, còn Bác làm cỏ sau vườn, chứ có đi đâu đâu, từ ngày thằng Khánh nó bệnh lúc nào cũng phải có một người ở nhà!

- Dạ! Bác vô nghỉ ngơi lát đi, bây giờ con xuống bếp nấu cơm, trưa nay con ăn cơm cùng bác!

Ông Năm cầm cái khăn rằn lau mồ hôi trên khuôn mặt:

- Vui còn gì bằng, để bác bắt con gà, cháu muốn nấu sao cũng được.

- Thôi được rồi bác! Không phải bắt gà đâu bác! Lúc con đi ngang qua chợ con có mua con cá lóc về nấu canh chua.

Sau khi nấu cơm xong, Nam múc cơm canh bung vô bưng cho Khánh:

- Khánh, trưa rồi, ngồi dậy ăn cơm nào!

- Miệng Khánh đắng lắm, không muốn ăn!

- Ráng ăn đi Khánh, canh chua dễ ăn, canh chua miền Tây đó Khánh!

- Cảm ơn Nam...

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Mầm sống

Bữa chiều, Khánh ra ngồi ăn cơm cùng cả nhà! Ông Năm nói với bà Năm:

- Không phải là tôi khen đâu! Thằng Nam nấu canh chua rất ngon!

Bà Năm tiếp lời:

- Tiếc là trưa nay tôi không ở nhà ăn cơm cháu nó nấu, cháu Nam tốt tính, sau này đứa con gái nào lấy được nó là có phúc.

Ông Năm cảm thấy vui nói với vợ chồng Khánh:

- Vợ chồng con thấy có cô nào được được giới thiệu cho nó!

Khánh trả lời:

- Ba má! Nam có bồ dưới quê rồi.

Thấm quay qua nhìn chồng, cô thầm nghĩ: “Cảm ơn người đã gieo mầm sống cho anh ấy! Nhưng mà...”.

Buổi tối trước khi đi ngủ, Thấm hỏi chồng:

- Anh, anh có thấy em vô dụng không?

Khánh nhìn vợ:

- Sao em hỏi lạ vậy? Em giống như một người em gái của anh!

- Anh, em là vợ anh mà!

- Em, ý anh là, ngoài sự quan tâm và vai trò của người vợ, em còn như một người em gái, luôn bên cạnh anh... Cảm ơn em tất cả!

- Anh, mình là vợ chồng mà, sao anh cứ cảm ơn em hoài vậy? Em không mong gì, chỉ muốn hàng ngày được nhìn thấy anh vui và mạnh khỏe...

Khánh nhìn ra cửa sổ:

- Khuya rồi, đi ngủ thôi em!

- Dạ!

Một tuần sau, sức khỏe của Khánh đã tốt hơn, ba má và vợ anh cũng yên tâm phần nào! Buổi chiều, anh dắt xe gắn máy ra sân:

- Má à, con đi sửa xe chút con về!

- Ủa, mà về sớm nghe con.

- Dạ!

Thấm từ nhà bếp đi ra:

- Anh để chiều mai em được nghỉ, em đem xe đi sửa cho.

- Thôi, để anh đi sửa, anh còn biết hư hỏng chỗ nào, rồi thay luôn.

- Dạ!

Khánh chạy xe ra khỏi cổng, vợ anh vẫn đứng nhìn theo. Ra tiệm sửa xe anh Tèo đóng cửa, Khánh đi thẳng xuống An Phú:

- Xin chào người ở phòng trọ số 20.

Nam đang ngồi trong góc phòng cầm chai keo 502 dán lại cái đế giày bị bung:

- Oh, sao tới đây?

Khánh cười mỉm:

- Nam không muốn hả?

- Khánh chưa khỏe, xuống chi cho cực.

- Khỏe rồi Nam, không sao đâu.

- Khỏe lại thì tốt rồi, vậy khi nào thì đi làm lại hả Khánh?

Khánh hỏi Nam:

- Công ty Nam còn tuyển người không?

Nam ngạc nhiên:

- Là sao?

Khánh trả lời:

- Mình nghỉ công ty rồi! Giờ tính xin làm chỗ khác!

- Ủ, hình như công ty mình còn cần một người làm bên phòng nhân sự, nếu Khánh khỏe rồi thì sáng mai cầm hồ sơ tới nộp.

- Ok, cảm ơn Nam.

- Thôi, tối rồi, Khánh về đi kéo hai bác lo.

- Ok, có gì thì sáng mai mình tới công ty nộp hồ sơ.

Khánh đang bước ra cửa, Nam gọi:

- Khoan đã Khánh, vô nói nghe việc này quan trọng.

Khánh quay vô bên dưới chân cầu thang nơi Nam đang đứng, Nam hôn vội vô vàng trán Khánh một cái.

Khánh giật mình:

- Làm gì vậy?

Nam cười:

- Thế mà cũng giật mình.

Khánh cũng cười:

- Bữa trước ai nói là, Nam không thích con trai? Không thích mà làm vậy hả?

- Bữa đó khác, bữa nay khác! Thôi, về đi, Khánh đi đường cẩn thận.

- Ok.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chiều tan ca

Khánh chờ 9 giờ sáng nộp hồ sơ xin việc tại phòng bảo vệ, nơi công ty Nam đang làm. Chị Linh trưởng phòng nhân sự coi xấp hồ sơ xong rồi gọi:

- Phạm Quốc Khánh, ai là Phạm Quốc Khánh?

- Dạ! Thưa chị, em là Phạm Quốc Khánh.

- Vô phòng vấn đi em.

- Dạ!

Khánh đi cùng chị Linh vô văn phòng, Nam làm việc ở phòng kinh doanh, anh thấp thỏm khi thấy Khánh đi qua cửa: “Cầu cho cậu ấy trúng tuyển”. Sau đó, anh mượn cơ qua phòng nhân sự photo tài liệu. Nam hỏi hộp với yêu cầu của bà Zhang giám đốc người Đài Loan đưa ra với Khánh:

- Chào Khánh! Đây là công ty sản xuất đồ gỗ xuất khẩu, hiện tại công ty đang cần một nhân viên nam làm việc tại phòng nhân sự, theo hồ sơ thì Khánh đã tốt nghiệp ngành kinh tế, ngoài trình độ chuyên môn thì vị trí làm việc mà công ty đang cần là người có thể giao tiếp được bằng tiếng hoa (tiếng phổ thông Bắc Kinh). Vậy, Khánh có biết tiếng hoa không?

Nam đứng bên máy photocopy như nín thở khi nghe Khánh trả lời:

- Dạ, em có biết, nhưng cũng không nhiều đâu ạ!

Chị Linh và bà Zhang có vẻ hài lòng:

- Giao tiếp thông thường được chứ?

- Dạ!

Chị Linh nói:

- Vậy, bây giờ Khánh hãy nói chuyện với giám đốc nha!

- Dạ!

- Nǐ hǎo!(你好!)

Chào cậu!

- Jīnglǐ hǎo! (经理 好!)

Xin chào giám đốc!

- Nǐ jiào shén me míng zì? (你叫什么名字?)

Cậu tên là gì?

- Wǒ jiào Fàn Guó Qīng (我 叫 诺 国 庆)

Dạ! Em là Phạm Quốc Khánh.

- Nǐ jiā zài nǎ lǐ? (你家在哪里?)

Nhà cậu ở đâu?

- Wǒ jiā zài Ān Shān, Shùn Ān, Píng Yáng... (我 家 在 安 山, 顺 安, 平 阳...)

Nhà em ở An sơn, Thuận An, Bình Dương...

- Ok! Nǐ shuō de hǎo!... (Ok! 你说得好!...)

Tốt lắm! Cậu nói tiếng hoa khá đấy!...

Khánh đã đậu phỏng vấn, anh ở lại làm việc luôn trong ngày! Chiều tan ca, Nam nói với Khánh:

- Khánh học tiếng hoa từ bao giờ mà nói hay vậy? Lúc phỏng vấn mình lo ghê luôn.

- Mình học cũng không được nhiều nên giao tiếp còn kém! À, Nam này!

- Sao hả Khánh?

- Mình chuyển chỗ làm mới, Nam đừng cho ba má và Thắm hay nha! Cứ coi như mình còn đang làm ở chỗ cũ.

- Sao phải như vậy hả Khánh?

- Nam, có nhiều điều mình thật sự khó nói...

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Trái mùa

Ngày hôm sau, Khánh về phòng trọ của Nam, cơn mưa trái mùa bất chợt kéo tới, mưa rất lớn, Nam bước ra đóng cửa phòng rồi quay vô hỏi Khánh:

- Sao cậu phải giấu việc cậu làm cùng công ty với mình?

- Nam à! Sau này nếu cậu có gia đình rồi thì cậu sẽ hiểu cuộc sống những người như mình.

Nam bê thanh socola đưa lên miệng Khánh một miếng, anh suy nghĩ: “Có lẽ cậu ấy không muốn Thắm phải suy nghĩ nhiều...”. Nam nói với Khánh:

- Khánh!

- Gì vậy?

- Nằm gần lại đây!

- Gần vậy được chưa?

- Chưa!

- Gần nữa đi Khánh!

Nam quay người ôm lấy Khánh:

- Khánh à! Nam có một yêu cầu!

- Nam nói đi!

- Từ nay Nam sẽ không xuống nhà Khánh nữa, nếu hai bác có hỏi thì Khánh nói là Nam đã về quê rồi, được không Khánh?

- Sao vậy Nam?

- Khánh ơi! Nam không muốn vợ Khánh phải buồn về mối quan hệ giữa hai chúng ta. Phụ nữ mà, có lúc họ nhường nhịn nhưng có lúc họ cũng rất...

- Minh hiểu! Cảm ơn Nam.

Hơn 8 giờ tối Khánh về tới nhà! Bà Năm hỏi:

- Sao về trễ vậy con?

- Dạ! Con nghỉ nhiều ngày, công việc dồn lại, nên con tranh thủ ở lại làm!

Thấm từ nhà bếp đi lên:

- Anh xuống tắm đi kéo lạnh, ấm nước nóng em đang để bên trong ấy!

Ông Năm nằm bên giường nói:

- Lúc chiều con Ngọc nó xuống lấy rau mừng toi, nó nói là thằng Thành sắp đi học lái xe. Vợ sắp sinh đứa nữa mà đi học lúc này!

Bà Năm không nói gì về việc con rể đi học lái xe, chị Hai liếc đứng trước mặt Thấm cứ ú ớ miệng muốn cô em dâu tết tóc hai bên cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Rượu tây

Thấm thoát một năm đã trôi qua, kể từ ngày Khánh và Nam làm chung công ty, tình cảm của họ dành cho nhau mỗi ngày càng sâu nặng. Còn Thấm, cô luôn nghĩ rằng Nam đã về quê. Thấy sức khỏe và công việc của chồng ổn định, Thấm rất yên tâm.

Ngọc sinh thêm bé gái đặt tên là Nguyễn Kiều My. Bữa nay cô gửi hai đứa nhỏ bên nhà ngoại. Hơn 9 giờ tối không thấy vợ chồng Ngọc đón con, ông Năm thở dài:

- Trước hai vợ chồng nó đang bán đồ ăn sáng ngon lành, bỗng dưng nghỉ bán. Giờ thằng Thành đi lái xe cho công ty, làm việc có giờ nào vô giờ nào đâu! Có bữa về khuya, sáng thì đi sớm, có khi cả ngày hai đứa nhỏ không thấy mặt ba nó!

Bà Năm vừa thay áo cho bé Tấn Lực vừa nói:

- Biết đâu nó chuyển sang công việc này sẽ tốt hơn trước.

Ông Năm có vẻ bức mình:

- Tốt gì mà tốt! Nó lái xe đã nửa năm nay, tôi thấy có hơn chút nào đâu.

Ông Năm vừa nói buông miệng thì vợ chồng Ngọc tới:

- Con xin lỗi ba má, bữa nay con về hơi trễ!

Ông Năm không được vui, bà Năm nói:

- Thôi, đưa con cái về cho nó ngủ đi, xuống bếp lấy củ tỏi hoặc cái dao con cầm theo.

- Dạ!

Thành mở túi lấy ra chai rượu:

- Ba, con biếu ba chai rượu.

Ông Năm trầm giọng:

- Rượu Tây hả? Con để uống đi, ba uống rượu để quen rồi!

Ngọc cầm chai rượu:

- Ba, ba uống thử đi, rượu này quý lắm!

Ông Năm im lặng. Khánh nói:

- Anh Ba để đây bữa nào rảnh cả nhà mình uống, cái vỏ chai đẹp thiệt, mà anh Ba phát tài hay sao mà mua chai rượu mắc tiền này?

- Phát tài gì đâu em, chai rượu này là của ông bà chủ cho, con gái họ mua bên nước ngoài đem về

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Đổi món

Từ ngày Thành chuyển qua công việc làm tài xế. Hằng ngày, anh có trách nhiệm lái xe đưa rước ông bà Lâm, là chủ của công ty may mặc. Trúc Diễm là con gái đầu lòng của họ, cô ngồi trong phòng khách công ty thoa một lớp son hồng lên đôi môi mỏng. Sau đó! Cô cầm giỏ xách đi ra ngoài nhà xe:

- Anh Thành, anh lái xe chở em đi chút.

- Thưa cô, cô muốn đi tới đâu, lý do công việc là gì? Để tôi vô xin giấy ra công!

- Anh kêu tên em là Diễm được rồi, anh kêu cô này cô kia, nghe khách sáo quá! Giờ anh chở em tới cửa hàng văn phòng phẩm.

- Cô chờ một lát, tôi vô xin giấy.

Trong lúc ngồi trên xe, Diễm hỏi:

- Nghe cô tạp vụ nói là anh ca hay lắm! Mà đúng thiệt là trai miền Tây giọng ca rất ngọt.

- Ca vui thôi cô! Cô ghẹo làm tôi quê.

Diễm chỉ tay phía trước:

- Anh, anh tới quán ăn rẽ vô ăn trưa, giờ cũng tới bữa rồi.

Thành hỏi:

- Sao không tới chỗ văn phòng phẩm, xong việc rồi thì về công ty ăn cơm cũng được mà cô?

Diễm cười:

- Lâu ngày thì cũng phải đổi khẩu vị, ăn hoài ở công ty anh không thấy ngán sao?

- Cơm công ty ngon mà cô!

- Thì bữa nay đổi món đi anh.

- Nhưng mà, cô ơi! Tôi...

Diễm và Thành vô quán! Với vẻ quý phái, sang trọng khiến nhiều người trong quán chú ý tới cô. Một nữ phục vụ cầm thực đơn ra chào:

- Xin chào anh chị, mời anh chị gọi món ạ!

Diễm hỏi Thành:

- Anh thích món nào? Ở đây có món cánh gà chiên nước mắm kiểu Hồng Kông, tôm hấp nước dừa, ếch nướng muối tiêu, bò xào củ hành...

Thành gãi đầu:

- Ở đây có cơm không cô?

Diễm gấp cuốn thực đơn lại, cô nói với người nhân viên:

- Cung làm trước cho chị một đĩa cơm chiên Dương Châu, một đĩa cánh gà chiên nước mắm, một đĩa mực ống hấp gừng, và một đĩa rau muống xào tỏi...

- Dạ, anh chị chờ em một lát, cảm ơn anh chị.

Trong lúc dùng bữa, Diễm múc đồ ăn cho Thành, sự quan tâm của cô khiến nhân viên trong quán nghĩ rằng Thành là người yêu của cô.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Bóng lộ

Mấy hôm nay thời tiết oi bức, Diễm cảm thấy khó chịu! Không những vậy, một đơn hàng của công ty mới bị trả về do không đạt yêu cầu chất lượng. Bối rối vì chưa tìm ra cách xử lý, Diễm vô phòng kỹ thuật:

- Máy người làm ăn cái kiểu làm cho xong tới tháng lãnh lương hả? Giờ ai có thể dám nhận trách nhiệm về mình? Có lẽ là không ai phải không?

Tuấn là trưởng phòng kỹ thuật đứng lên nói:

- Thưa chị Diễm và các anh chị có mặt ở đây, hàng bị trả về là do màu sắc bị biến đổi, việc này là do từ phía nhà cung cấp vải may, còn công ty chúng ta chỉ làm các công đoạn cắt, may để làm ra thành phẩm.

Diễm thẳng giọng:

- Anh Tuấn, hiện nay ba má tôi đi Hà Nội, nhưng tôi có thể cho anh nghỉ việc ngay lập tức, ở nhà anh cũng có cái tính trả treo đó hả?

Tuấn im lặng, Diễm trở về phòng làm việc của mình. Minh Khang là em trai của Diễm, anh mới tốt nghiệp đại học, Khang và chị gái không hợp tính nên thường xảy ra bất đồng:

- Lúc này em đi ngang qua phòng kỹ thuật, em thấy chị Hai lớn tiếng, như vậy là không hay nghe chị.

Diễm bực mình:

- Ủa, em không biết hàng bị trả về hả?

Khang trả lời:

- Trả về là do màu sắc, do nhà cung cấp vải, đâu phải tại phòng kỹ thuật mà chị nói người ta? Sao chị không yêu cầu bên nhà cung cấp vải phải chịu trách nhiệm?

- Mày không biết gì thì nín, cứ như mày thì công ty phá sản, đã không biết lo mà còn hay cãi.

Khang nhìn thẳng vô mắt chị gái:

- Chị càng ngày càng quá đáng.

Diễm buông lời:

- Mày nhìn lại mày đi, ba má mắc nhục với mày, mày có nghe bạn bè của ba má họ nhìn mày ra cái gì không?

- Chị Hai, hơi đâu mà chị để ý những chuyện đó!

- Không những ba má, mà tao cũng quê khi bạn bè tao cũng nhỏ to, nói mày càng ngày càng ăn mặc cái kiểu quái dị, như bóng với lộ.

Khang bức xúc:

- Nói thẳng ra là bóng lộ, là bê đê nha chị Hai. Nhưng em đang sống thật với bản chất của em, em không làm gì sai trái, và em cũng không cần phải cố gồng để sống kiểu hai mặt giữa cái xã hội này. Ai cười mặc ai! Em không quan tâm.

- Tại sao? Tại sao mày cứ ăn mặc cái kiểu quần què áo cụt, kim tuyến đồ vàng vậy hả? Trong tương lai mày sẽ là người nối tiếp ba má phát triển cái công ty may mặc này.

- Chị nối tiếp thì nối tiếp đi, em không thích công việc này. Giờ chị ở đó mà nổi khùng. À mà chị có nghe mấy người dưới xưởng người ta ồn ào gì không? Người ta nói là chị mê đàn ông đã có vợ đó! Em cũng mắc nhục đầu kém gì chị.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Yêu anh tài xế

Buổi sáng, Diễm đi đi lại lại trong phòng làm việc, cô nghĩ cách giải quyết vấn đề với công ty cung cấp vải may, Diễm kêu Thành vô:

- Giờ anh chuẩn bị xe chở em đi Bình Thạnh, lên công ty Tam Hoa, mong là họ sẽ chịu trách nhiệm những tổn thất cho đơn hàng bị trả về vừa rồi.

Thành trả lời:

- Cô chờ tôi 15 phút, tôi xịt qua nước, xe mới rửa mà bụi bám lẹ quá.

Khi tới công ty Tam Hoa, Diễm sửa soạn lại tóc và vẽ lại cặp chân mày, cô và Thành vô thẳng phòng giám đốc:

- Chào giám đốc!

- Chào giám đốc!

- Chào cô Diễm, chào cậu! Mời hai người ngồi.

- Cảm ơn giám đốc!

- Thưa cô Diễm! Vừa qua tôi được biết sự cố về đơn hàng bên công ty Lâm Khang của cô bị khách hàng trả về, và bên công ty cô yêu cầu bên công ty tôi phải bồi thường thiệt hại bởi lý do bên công ty Lâm Khang cho rằng lỗi là do màu sắc của vải may bị biến đổi. Ý kiến này bên tôi đã tiếp nhận. Nhưng thưa cô Diễm, công ty Tam Hoa chúng tôi là công ty luôn lấy chất lượng và uy tín của khách hàng ra làm hàng đầu cho sự phát triển và sự hợp tác bền vững. Nhưng nếu bên công ty Lâm Khang cho rằng lỗi là do vải bị biến đổi màu sắc thì hoàn toàn không đúng, vì bên công ty chúng tôi rất nghiêm ngặt trong khâu kiểm định sản phẩm. Màu sắc bị biến đổi cũng có thể là do khâu ủi hơi bên công ty cô, nếu các bàn ủi để ở nhiệt độ cao hơn so với quy định của sản phẩm thì có thể làm cho sản phẩm bị biến đổi, không những là màu sắc mà cả bề mặt sản phẩm cũng bị hư hỏng.

Diễm nghe giám đốc công ty Tam Hoa nói, cô nóng nảy đứng lên:

- Giám đốc nói vậy là sao?

Thành kéo tay Diễm ngồi xuống ghế, anh bình tĩnh nói:

- Thưa giám đốc! Cũng như giám đốc đã nói, công ty luôn lấy chất lượng và uy tín của khách hàng ra làm hàng đầu cho sự phát triển và sự hợp tác bền vững. Giờ mọi việc đã xảy ra, gây rất nhiều thiệt hại cho công ty chúng tôi, những rủi ro thì không ai muốn phải không? Thưa giám đốc? Rất mong giám đốc xem xét lại việc này. Tôi chắc chắn rằng, công đoạn ủi hơi bên công ty Lâm Khang hoàn toàn đúng theo quy trình vì chính tôi là người quản lý khâu ủi hơi.

Giám đốc công ty Tam Hoa im lặng một lát rồi trả lời:

- Thế này nghe cô, cậu! Như cậu mới nói là rủi ro không ai muốn. Đúng vậy, không ai muốn rủi ro thiệt hại kinh tế, không những vậy còn ảnh hưởng tới uy tín đôi bên. Tôi quyết định thế này, bên công ty Tam Hoa sẽ hoàn lại 50% khoản tiền mua vải cho công ty Lâm Khang, vì là chỗ quen biết với ông bà Lâm bên đó và cũng là chỗ hợp tác làm ăn lâu dài, nên tôi cũng không muốn có bất kỳ một sự cố nào xảy ra nữa.

Giám đốc công ty Tam Hoa thỏa thuận xong, Diễm quay qua nhìn Thành, anh gật đầu:

- Cảm ơn giám đốc.

Lúc Diễm ngồi trong xe hơi quay về, cô như người con gái chưa bao giờ được yêu, cô muốn tựa vô vai Thành và hôn thế nữa, cô thấy mình đã yêu anh tài xế: “Anh thật dễ thương, lại còn thông minh, khéo léo. Dù biết anh đã có vợ nhưng em không thể nào cản được tình cảm của em dành cho anh”. Sau đó, những tiếng nói của em trai cô lại vang vọng bên tai: “Người ta nói chị là chị mê đàn ông đã có vợ đó, người ta nói chị là chị mê đàn ông đã có vợ đó, người ta nói chị là chị mê đàn ông đã có vợ đó...”. Diễm nhắm mắt lại, cô cảm thấy trong đầu hơi choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Cái vô lăng

Ngày lãnh lương, Thành bắt ngờ với bảng lương của mình, anh vô phòng kế toán:

- Chào chị Thúy, hình như tháng này tính lộn lương của em?
- Không lộn đâu em, lương của em tăng là do cô Diễm điều chỉnh, cô ấy nói là em làm việc rất tốt.
- Dạ, em cảm ơn chị.

Thành qua phòng làm việc của Diễm:

- Cảm ơn cô đã tăng lương cho tôi! Mà cô cho tôi hỏi là mấy giờ cô đi Dĩ An để tôi chuẩn bị xe?
- Có đáng là bao, anh đáng được hơn thế nữa! Mà sao anh cứ gọi em là cô cô hoài vậy?
- Có sao đâu cô?
- Lại nữa rồi! Anh không sao, nhưng em có sao đó! Giờ anh chuẩn bị xe, một lát nữa tôi ra đi liền.

Thành vừa ra khỏi phòng làm việc của Diễm thì Khang vô:

- Chị Hai! Tại sao chị điều chỉnh lương cho ông Thành nhiều vậy? Nếu chị tăng lương cơ bản rồi thì cần chi phải cộng thêm một số khoản tiền phụ cấp khác?

Diễm nhìn Khang:

- Ủa, Khang em của chị trở thành nhân viên kiểm toán từ khi nào vậy?
- Chị đừng thấy ba má đi vắng mà quyết định mọi việc theo ý chị, làm gì thì cũng phải cho hợp lý, không nên để nhiều người khác soi mói, công ty Lâm Khang có tới ba người tài xế, chị điều chỉnh lương cho một người, còn hai người kia thì sao? Trong khi ông Thành vô làm sau hai người kia.
- Nín, nín được rồi, mày có biết ai là người cứu vãn một nửa số tiền vải may của cái đơn hàng bị trả về không? Anh Thành đó Khang. Mày không nên nhìn anh như cái vô lăng.

Khang vẫn cương giọng:

- Thiệt hả chị Hai? Hóa ra ông Thành còn có thêm cái tài đó, nên có người càng ngày càng si mê ông.

Diễm nổi nóng:

- Nói xong chưa? Xong rồi thì đi học đàn, nhảy múa, hát hò hay tám chuyện với mấy đứa bạn thì đi đi, mỗi lần mày vô đây là tao mắc mết.
- Chị không cần đuổi em cũng đi.

Khang đeo ba lô bước ra mở cửa thì ông bà Lâm đã đứng phía bên ngoài từ lâu:

- Ba, má! Sao ba má nói là ngày mốt mới về?

Bà Lâm cảm thấy thất vọng khi nghe hai đứa con đầu khẩu này giờ:

- Ba má mà về trễ một ngày thôi, không khéo hai đứa con nổi loạn trong cái công ty này!

Khang cúi đầu im lặng, Diễm tới gần má:

- Nó chứ ai! Má không biết đâu, công việc thì đang nhiều, nó không phụ được việc gì mà cứ chạy vô đây làm con bực bội không à!

Bà Lâm khó chịu:

- Má đau đầu lắm rồi, hai đứa đừng biến cái công ty này thành cái chợ.

Ông Lâm lên tiếng:

- Hai đứa con năm nay bao nhiêu tuổi rồi? Có biết xấu hổ với những người đang làm ở đây không? Ở đây là nơi làm việc chứ không phải ở nhà.

Khang đứng lên:

- Con đi về đây.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thương nhau có tội

Sau khi sự việc Thành được điều chỉnh lương khiến hai tài xế khác không hài lòng, việc này đã làm cho ông bà Lâm khó xử. Bà Lâm nói với con gái:

- Diễm, con đang làm gì vậy? Con điều chỉnh lương cho cậu Thành như vậy là không hợp lý.

- Má à, không phải là tự nhiên con điều chỉnh lương cho anh, chính anh Thành là người khiến giám đốc công ty Tam Hoa quyết định hoàn lại 50% số tiền mua vải. Với khoản lương điều chỉnh ít ỏi thì có đáng là gì so với số tiền mua vải may nếu công ty Tam Hoa không chịu bồi thường.

- Việc này má đã biết, nhưng có nhiều cách mà con? Chúng ta có thể mua một phần quà hoặc tặng riêng cho cậu ta một bì thư.

- Má, chỉ có hai người tài xế kia so sánh, tị nạnh với anh, chứ có ai đâu má! Hai người đó đầu vát và bằng anh Thành, anh Thành có bữa 9 giờ tối mới được về.

- Thì công ty vẫn tính tiền tăng ca cho cậu Thành mà. Diễm này, má cần con phải suy nghĩ lại mọi việc. Gần đây, nhiều người nói tới tai ba má là con và cậu Thành đó này kia, má không muốn việc này xảy ra. Má biết cậu Thành là người hiền lành chịu khó, nhưng người ta đã có vợ con rồi, con hiểu không?

- Má, con xin lỗi má, má cho con hỏi má một câu thôi! Ngày trước ba và má đến với nhau như thế nào?

- Ngày đó! Ba và má thương nhau, đến với nhau lúc cả hai gia đình rất nghèo, và đều được hai bên đồng thuận.

- Má ơi! Thương nhau có tội không má? Con cũng vậy, con thương anh Thành thật lòng.

- Diễm, má không hiểu nổi con nữa, má nhắc lại một lần nữa là cậu Thành đã có vợ con, con không thể thương cậu ta và cũng sẽ không bao giờ có được kết quả gì! Đừng tạo nghiệp, đừng làm ảnh hưởng tới gia đình họ, cũng đừng để thiên hạ, bà con, và nhất là giới doanh nhân người ta cười móc ba má. Còn bao nhiêu người xứng với con, như cậu Thái làm bên thanh tra, cậu Tiến con trai út nhà bác Mẫn công ty nông sản... Tại sao con cứ phải bận tâm tới người đã có gia đình?

Bà Lâm rất khó chịu vì con gái mình, tâm trạng bà căng thẳng. Bà ngồi định thần lại một lát rồi đi xuống xưởng may.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Sành điệu

Từ ngày sinh thêm bé Kiều My, việc chi tiêu trong gia đình Ngọc rất tiết kiệm. Tháng lãnh lương này Thành đưa tiền cho vợ, cô bất ngờ:

- Sao nhiều tiền vậy anh?

Thành cười:

- Anh được tăng lương.

Ngọc vẫn ngạc nhiên:

- Mà sao lương anh được tăng nhiều vậy ông xã?

- Thì do công ty tăng, chứ anh đâu biết gì!

- Dạ! Điện thoại kia của anh đâu? Mà anh có cái mới này?

- Điện thoại kia bị mất bữa đưa ông bà chủ đi chùa Bà, nên con họ đưa cho anh cái này xài để khi cần liên lạc thì họ gọi tới.

- Nhưng đây là cái điện thoại mắc tiền mà anh?

- Anh đâu biết, sao em cứ như điều tra anh vậy?

- Em chỉ hỏi anh, chứ em có nghĩ gì đâu?

- Em không nghĩ mà em hỏi anh nhiều câu, anh không biết phải trả lời làm sao. Việc gì không cần thiết thì em đừng hỏi.

- Dạ, em sẽ không hỏi nữa.

Ngọc im lặng, cô đi vô buồng ngồi khóc, Thành cảm thấy khó chịu, anh dắt xe gắn máy ra ngoài đưa hai đứa con qua nhà ngoại:

- Thưa ba má con mới tới, chào ngoại đi con.

- Con chào, chào, chào ông bà ngoại.

Bà Năm cười:

- Tấn Lực của ngoại giỏi lắm, nói chưa rõ nhưng rất sáng. Tấn Lực, Kiều My lại đây với ngoại nào, bữa nay má Ngọc đi đâu?

- Má, má, má Ngọc khóc hu hu.

Thành tái mặt vì trẻ con không bao giờ giấu được chuyện gì, ông Năm không được vui, bà Năm hỏi:

- Sao vậy con? Hai đứa lại có chuyện gì hả?

Thành trả lời:

- Thưa ba má! Cái điện thoại cũ của con bị mất, và con của ông bà chủ công ty đưa cho con cái điện thoại này xài để khi cần họ sẽ liên lạc. Mặc dù con đã nói rõ cho vợ con nghe, nhưng cô ấy cứ hỏi hoài nên...

Bà Năm nói:

- Cái điện thoại này trị giá nhiều tiền không con?

Thành ấp úng:

- Có lẽ là mắc tiền, má à!

Bà Năm tiếp lời:

- Của biểu là của lo, của cho là của nợ. Nhiều khi họ tốt với mình quá là có lý do đó con.

- Dạ!

Ông Năm đứng lên đi ra cổng, Khánh từ An Phú về:

- Anh Ba tới lâu chưa?

- Anh mới tới! Cậu đi đâu về vậy?

- Dạ, em đi ra tiệm coi cái đèn xi-nhan xe, có lúc kêu có lúc không kêu.

Khánh thấy tay anh rề cầm cái điện thoại mới:

- Bộ anh Ba mới mua điện thoại hả? Sành điệu ghê! Lương em mấy tháng gom lại mới đủ mua cái điện thoại này. Nokia dòng này đang hot.
- Không em, cái điện thoại này là của người ta.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Tình một đêm

Vào buổi tối giữa tuần, Diễm tổ chức sinh nhật tại Nhà hàng Như Ý.

- Happy birthday to you, happy birthday to you, happy birthday to you, happy birthday to you...

Khi bài hát Chúc mừng sinh nhật cùng những tràng vỗ tay giòn giã vừa xong, thì bạn bè của Diễm đều bất ngờ trước lời giới thiệu của cô:

- Diễm xin cảm ơn tất cả mọi người! Sau đây, Diễm xin giới thiệu một giọng ca rất đặc biệt, đó là người mặc áo trắng đứng gần phía cửa.

Tất cả mọi người nhìn ra nơi Thành đang đứng gần chị Thúy kể toán.

Thành bối rối, Diễm tiếp tục giới thiệu:

- Đó chính là anh Thành, một đồng nghiệp cùng công ty.

Mấy cô bạn của Diễm ngạc nhiên:

- Oh, anh ta đẹp trai thiệt! Có lẽ là bồ của nàng, không chừng năm nay 2005 cô nàng lấy chồng.

Chị Thúy nói với Thành:

- Cô Diễm giới thiệu rồi, em lên ca tặng mọi người một bài đi.

- Dạ!

Thành bước lên phía trên:

- Chào mọi người! Thành ca không hay đâu, nhưng bữa nay là một ngày vui, nên Thành xin ca bài Hành trình trên đất phù sa, một sáng tác của nhạc sĩ Thanh Sơn...

Giọng ca sâu lắng của Thành, ai cũng khen ngợi, Diễm cảm thấy hãnh diện về anh, nhiều bạn bè của Diễm cầm ly rượu tới mời Thành. Khi tiệc sinh nhật kết thúc, mọi người đã rời khỏi sảnh, chỉ còn Thành và Diễm. Do quá hơi men, Thành đã ngủ gục tại bàn. Diễm gọi nhân viên:

- Các em đưa anh ra chiếc xe hơi màu đen giúp chị, anh xin quá rồi.

- Dạ!

Chuyện tình cảm có lúc làm cho người ta lằm đường lạc lối. Diễm tự lái xe hơi đưa Thành tới một nhà nghỉ gần chợ Thủ. Giờ Trong căn phòng các bóng đèn được bật sáng, Diễm ngồi ngắm ngía khuôn mặt người đàn ông đã có vợ mà cô yêu đơn phương suốt những ngày tháng qua. Hơn 12 giờ đêm tiếng chuông điện thoại gọi đến từ máy của Thành, anh vẫn say xỉn không biết gì! Diễm cố tình nghe máy, Ngọc từ đầu máy bên kia hỏi:

- A lô! Ông xã ời! Sao giờ này anh chưa về vậy?

Diễm trả lời:

- Chào chị, anh Thành bữa nay anh đi công việc cho công ty ở xa không về kịp, ngày mai anh về nghe chị!

Diễm tắt máy, tắt cả nguồn điện thoại. Ngọc bấm gọi lần nữa, tổng đài thông báo: “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện giờ không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Diễm thấy mình hạnh phúc, cô mặc kệ tất cả! Cô chỉ cần được ở bên anh như đêm nay, dù chỉ là tình một đêm.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Chiều em đi cùng

Sáng hôm sau, Thành tỉnh dậy bàng hoàng khi trên người anh không một tấm vải che thân. Nghe tiếng Thành đeo thắt lưng, Diễm mở mắt:

- Anh, còn sớm mà!

Thành không trả lời, anh vội vàng mang giày đi ra mở cửa nhưng Diễm đã khóa cửa trong:

- Cô mở cửa mau lên!

Diễm cười:

- Có một đêm thôi mà anh hoảng vậy?

Thành luống cuống:

- Cô mở cửa cho tôi, tôi phải về!

Diễm cười cợt:

- Anh về làm cái gì? Ở lại với em chút nữa đi, chiều em đi cùng.

- Không, tôi phải về!

- Anh sợ cô vợ nhà quê mặt mốc chân đất hả?

- Cô đừng có mà ăn nói kiểu đó! Xấu đẹp gì cũng là vợ tôi.

Diễm cầm điện thoại mở những tấm hình, cô chụp cảnh giường chiếu đêm qua:

- Đây là cảnh lúc hai đứa mình yêu nhau đó anh! Đêm qua anh xin, em nghĩ anh không biết gì! Ai dè, anh mạnh dữ thiệt.

Thành nổi nóng:

- Tôi yêu cầu cô xóa những tấm hình đó đi.

Diễm vênh mặt:

- Em muốn giữ những tấm hình này lại làm kỷ vật của chúng mình.

- Cô, cô...

- Anh kì ghê đó! Anh thử nghĩ mà coi, bao nhiêu trai đẹp giàu có ga lăng đeo đuổi em nhưng em không chịu, mà em chỉ thương mỗi anh. Tại sao anh biết không? Tại vì chính anh là người có lỗi, anh đã làm cho trái tim em rung động.

- Tôi là người đã có vợ con, tôi không thể.

- Anh nghe em nói nè! Lâm Trúc Diễm này là người không bao giờ phải để cho ai phải thiệt thòi. Giờ em chờ anh về nhà anh, bữa nay anh mệt thì nghỉ một ngày.

- Không cần đâu, tôi đi xe ôm quay về công ty, tôi lấy xe gắn máy ở đó.

Gần buổi trưa, Thành trở về nhà với vẻ mệt mỏi, Ngọc hỏi:

- Bữa qua anh đưa ông bà chủ đi tỉnh khác hả anh? Mà em gọi điện cho anh thấy có giọng nữ trả lời? Sau đó, em gọi lại máy anh nhưng không được?

Thành suy nghĩ một lát rồi nói:

- À, lúc anh đang lái xe trên đoạn đường có công an giao thông đứng nên không nghe máy, anh nói chị Thúy kể toán nghe giùm, chị Thúy đi cùng mà.

Ngọc tiếp lời:

- Anh à, em thấy công việc của anh không nặng nhọc gì. Nhưng thời gian nhiều quá, không có thời gian anh nghỉ ngơi. Hay là vợ chồng mình mở lại quán ăn sáng?
- Em có biết là thực phẩm đang tăng giá không? Bán đồ ăn mà bán mắc thì không ai ăn, bán rẻ thì đâu còn lời?
- Em biết, nhưng mình đang đếm kỹ lưỡng cũng sẽ có lời mà anh?
- Thôi, vụ bán đồ ăn dẹp đi em, không tới lúc lỗ nặng còn khổ thêm. Anh ngủ chút, chiều vô ba má chơi.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Cồn mây

Buổi chiều, mặt trời sắp lặn dần trong những cồn mây, con nước lớn ngoài sông cũng len lỏi vô những con rạch. Đã từ lâu, ông bà Năm mong đợi niềm vui mới, họ muốn sớm có cháu nội để nối dõi tông đường. Bà Năm nhắc:

- Mới đây mà đã 3 năm rồi, kể từ ngày thằng Út cưới! Nếu vợ chồng nó không tính chuyện làm kinh tế thì...

Thành nói với vợ chồng Khánh:

- Cậu mợ sinh em bé đi, có em bé vui cửa, vui nhà lắm! Đôi khi hoãn lại để làm kinh tế, nhưng biết khi nào cho vừa và đủ.

Ông Năm nói thẳng:

- Công việc cả hai vợ chồng so với người ta như vậy cũng gọi là ổn định rồi! Mắc mớ gì mà phải trì hoãn việc sinh con? Cứ sinh con đi, ba má sẽ lo.

Khánh gãi đầu:

- Nhưng...

Bà Năm tiếp lời:

- Nhưng ngại gì nữa! Cháu của ba má, ba má không lo thì lo cho ai?

Thấm trả lời:

- Dạ, thưa ba má!

Bỗng nhiên Thành hỏi Khánh:

- Công ty em còn tuyển tài xế không Khánh?
- Công ty em đủ tài xế rồi anh, mà anh hỏi giùm ai hả?
- À, mà không! Anh hỏi vậy thôi.
- Em tưởng anh muốn chuyển chỗ làm, công ty anh đang làm, lương anh như vậy là ok rồi anh Ba. Đừng bỏ chỗ đó, tiếc lắm!
- Anh biết mà.

Sáng hôm sau, không thấy Thành đi làm, Ngọc hỏi:

- Ủa, bữa nay anh xin nghỉ hay được nghỉ?
- Được nghỉ! Chút nữa em đi chợ mua lươn và khoai môn về nấu cháo, lâu rồi nhà mình không ăn.
- Dạ!
- Mà em mua nhiều nhiều chút, nấu rồi đem cho cả ba má, cậu mợ nữa!

- Dạ!

Hơn 7 giờ không thấy Thành tới rước, ông bà Lâm tự bắt taxi đi, Diễm gọi điện thoại cho Thành:

- Alô! Sao anh không tới? anh không đi làm thì cũng phải báo trước chứ!

- Tôi, tôi... Tôi tính quá trưa tôi vô xin giấy thôi việc.

- Hả, anh nói cái gì? Anh muốn thôi việc? Anh thôi việc vì lý do gì? Vì em hả? Hay vì lương anh bấy nhiêu là chưa đủ?

Diễm đang nổi nóng, bỗng cô xuống giọng:

- Anh à, em làm cho anh buồn lắm phải không? Em xin lỗi anh! Em hứa với anh là từ nay em sẽ không làm gì ảnh hưởng tới anh nữa. Anh đừng thôi việc mà ba má em buồn, tất cả là lỗi tại em.

- Làm sao để tôi tin cô? Tôi mong cô hiểu rằng tôi là người đã có vợ con.

- Ok Anh! Thời gian sẽ chứng minh cho anh thấy em sẽ thay đổi, đừng nghĩ việc anh nghe.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Lô tô

Buổi tối, đoàn Lô tô về diễn gần khu công nghiệp, có rất nhiều người làm trong công ty Lâm Khang cũng có mặt tại hội chợ. Dưới ánh đèn sân khấu, một MC nữ giọng nam giới thiệu tiết mục mở màn:

- Alô, alô, 1,2,3,4, a lô! Tuyệt Trình cùng đoàn lô tô chúng em tối nay xin gửi tới bà con, cô bác, các anh, các chị lời chúc sức khỏe và lời chào trân trọng nhất. Và không để quý vị phải chờ lâu! Tối nay, Tuyệt Trình xin được giới thiệu một giọng ca mới rất ấn tượng, không những là nhan sắc mà giọng ca của ca sĩ cũng đang được rất nhiều khán giả ái mộ. Xin mời bà con, cô bác hãy cho một tràng pháo tay để chào đón nữ ca sĩ Lâm Như.

Lâm Như bước ra sân khấu với bộ váy màu vàng lấp lánh hạt kim tuyến, đầu đội chiếc mũ gắn lông công:

- Lời đầu tiên, Lâm Như xin gửi lời chúc tới quý bà con, cô bác... Có một buổi tối cùng đoàn lô tô tại em thật là vui... Và mọi người nhớ mua ủng hộ tại em những tấm vé lô tô để có cơ hội nhận những giải thưởng hấp dẫn. Sau đây, Lâm Như xin gửi tới quý bà con, cô bác một sáng tác của cổ nhạc sĩ Trầm Tử Thiêng với nhạc phẩm Trộm nhìn nhau, xin mời bà con, cô bác cùng lắng nghe: “Đôi khi trộm nhìn em, xem dung nhan đó bây giờ ra sao, em có còn đôi má đào như ngày nào, kể từ khi vắng nhau em như tấm vải lụa đào...”.

- Lặng lặng mà nghe em kêu con cò ra, cò ra con mấy con mấy nó về đây, con mấy nó về đây: “Tề Thiên Đại Thánh, ở động Thủy Liêm, học được phép Tiên, huyền công đã thạo, nghịch Thiên đại náo, bị Phật Như Lai, dùng phép bàn tay hóa núi Ngũ Hành, nhốt anh khi đốt, con mười một, con mười một, là con mười một...”.

Giờ nghỉ trưa ngày hôm sau, công nhân dưới xưởng bàn tán về nữ ca sĩ Lâm Như đêm qua chính là Minh Khang:

- Rõ đẹp trai mà bóng, thật đáng tiếc.

- Tối qua, cái bà Tuyệt Trình bung lụa hơn là Lâm Như, nhưng mà vui.

- Mấy chế ra đường thấy trai đẹp đừng có mà mê, trai đẹp bây giờ toàn là gay thôi.

- Gay là gì?

- Gay là bê đê đó má! Ở miền Tây còn kêu là bóng lại cái, ngoài Bắc thì kêu là ái nam ái nữ.

Diễm rất bức mình khi cô đứng phía sau, cô lập tức chạy xe về nhà. Khang đang ngồi trong phòng tập sơn môi hình trái tim, Diễm bước vô:

- Khang!

- Hú hồn, hú vía. Chị Hai, sao chị cứ như con mèo ẩn náu trong cánh cửa vậy?

- Ma cái đầu mày, nghe tao hỏi đây! Có phải mày đi hát lô tô hội chợ không?

- Không, mà sao chị hỏi kì vậy?

- Mày có đánh mười lớp phấn trên mặt thì người khác vẫn nhận ra mày, vô trong công ty mà nghe công nhân kia, ba má mà biết chắc họ chết không sống nổi vì mày.

- Chị Hai nè! Cho dù em đi hát lô tô thì đã sao? Em làm gì sai? Làm gì sai? Đem lời ca tiếng hát đến cho mọi người được vui là sai sao?

- Khang, mày đang làm cho cái nhà này đảo lộn. Mày coi lại đi, coi mày còn thiếu thốn thứ gì không? Mày thích mẫu xe nào ba má cũng mua cho mày, quần áo, giày dép hàng hiệu cũng vậy. Ngày nhỏ, mày thích con búp bê tóc vàng, ba má cũng phải nhờ người ta mua tận bên nước ngoài gửi về cho mày ăm...

- Đó chỉ là đồ vật, chị hiểu không?

- Khang! Mày có thể đi hát phòng trà, hát hội nghị... Ba má có thể gửi mày tới các nghệ sĩ nổi tiếng, hát các sân khấu lớn... Chỉ cần mày không hát lô tô là mày đã giúp gia đình rồi đó!

- Tất nhiên là em có hát phòng trà, nhưng em không bỏ hát hội chợ, đơn giản là em thích, em không cần ba má phải giới thiệu.

- Khang, mày cứng đầu vừa chứ! Tại sao mày sinh ra trong cái gia đình này?

- Chị Hai, nếu có ai hỏi về em, thì chị hãy nói là em không phải là em ruột của chị, để chị bớt thấy quê, nghe chị Hai.

Nãy giờ bà Lâm đứng bên ngoài, bà lớn tiếng:

- Diễm, con nói với em con như vậy mà được hả? Con có biết trong mỗi gia đình thì những người kém may mắn, những người như em con đang gánh hết cái nghiệp là những thiệt thòi cho những người bình thường khác không?

- Má! Nhưng mà gia đình mình là gia đình...

- Dù là gia đình quý tộc hay thường dân, thì tất cả đều phải chấp nhận sự thật này.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chuyện kể của chị Bóng

Buổi sáng ngày cuối tuần, Khánh mượn cớ đi làm bù, và anh đã tới phòng trọ của Nam:

- Nam, lâu rồi không thấy cậu về quê?

- Không biết có nên về hay không nữa!

- Nam, có chuyện gì vậy?

- Không có gì!

- Nam phải về thăm ba má chứ!

- Muốn lắm Khánh à! Nhưng...

- Nhưng mà sao?

- Khánh! Thực ra lâu nay, ba đã từ bỏ Nam, thỉnh thoảng má gửi đồ dưới quê lên là phải giấu không cho ba biết.

- Tại sao?

- Sau khi nghỉ công ty xây dựng, ba má kêu Nam cưới vợ, ngày nào cũng hỏi. Lúc đó, Nam căng thẳng quá nên lỡ nói ra sự thật! Má nghe thấy ngất xỉu, còn ba đã lôi hết quần áo của Nam ném ra ngoài: "Mày không phải con tao, tao không có đứa con như mày, con gà cũng không dám cắt cổ mổ thịt, nhà này không có cái bệnh di truyền bóng lại cái...". Ôn ào tới mức hàng xóm xúm lại coi.

- Nam à! Có lẽ ba của Nam đã suy nghĩ lại, hay là cứ về thăm nhà một chuyến đi.

- Nhưng Khánh ơi! Còn bà con chòm xóm, họ đã biết!

- Nam, đừng có bận tâm về họ, mình sống cho mình, cho ba má mình, chứ không phải sống cho họ. Lần này, Khánh sẽ về cùng Nam thăm ba má, được không?

- Vậy sáng mai vô công ty xin nghỉ phép rồi hai đứa mình về, nghe Khánh.

- Không cần phải chờ tới ngày mai, giờ về luôn. Để mình gọi điện về nhà và gọi cho chị Linh xin nghỉ phép.

- Ok!

Trên cùng chuyến xe đồ về Long Xuyên, ai cũng vui khi nghe một vị khách trò chuyện:

- Em nói thiệt với các anh, ngày trước em men lắm, ai cũng nghĩ em 100% là đàn ông, trai thẳng, có nhiều đứa con gái còn theo em, đòi yêu em! Nhưng không hiểu tại sao, càng ngày em càng trở nên mềm mỏng, liễu yếu đào tơ. Em hơi lo vì sau này không thoát được cái cảnh bóng già bóng chúa, mà em sợ già lắm! Bóng già sẽ xấu thì đâu có gấu nào mê? Là bê đê không nên yêu trai thẳng, vì sẽ bị nó lừa. Giờ em không gồng nổi nữa. Ngày em mới lên Sài Gòn, mấy tỷ muội ở Chợ Lớn nói em là: “Má gồng vừa chứ, gồng quá đứt tia sữa, sau này sinh con lại không có sữa cho con”. Eo ôi, mấy tỷ muội Chợ Lớn thô mà thiệt. Kể ra mấy tỷ muội cũng có những tâm sự riêng. Như con Phuong Phuong quê đầu ở ngoài Bắc, nó nói ngoài đó dân làng kì thị người đồng tính, nên nó phải vô Nam, vô đây nó mới dám sống thật chính mình. Còn bà Kiều Mộng quê ở Vĩnh Long thì bỏ nhà đi từ lúc mười một tuổi, Kiều Mộng có sở thích giống em ngày nhỏ là thích chơi banh đĩa, nhảy dây. Chính vì chơi banh đĩa, mà ba bà bắt gặp rồi ông đánh đập... Phận đời như tụi em có lúc nghĩ mà buồn.

Anh phụ xe cười hỏi:

- Nãy giờ chưa biết tên người đẹp.

- Em xin tự giới thiệu! Ngày nhỏ em tên là Bóng, giờ em là Quỳnh Hương. Em làm thợ hót tóc. Khi nào các anh, các chị có dịp đi qua tiệm em ở Gò Vấp thì ghé vô tiệm, em miễn phí cạo tóc, à quên hót tóc ...

Anh phụ xe hỏi tiếp:

- Bữa nay Quỳnh Hương đi đâu vậy?

- Em về thăm nhà, quê em ở Long Xuyên mà! Ba má em già cả rồi, mình phải quan tâm chứ mấy anh, ba má em dễ thương lắm! Dù biết em bóng từ nhỏ nhưng họ không bao giờ nặng nề với em, có lúc thằng hàng xóm ghen ăn tức ở, thằng hàng xóm khôn nạn đi ngang qua cổng nhà em, nó kêu em là con bóng này con bóng kia. Thấy vậy, ba má em nói: “Khẩu nghiệp nhà nó nên kệt nó con”. Em là đứa con luôn nghe lời ba má nên em để nó yên, chứ không thì... Mà cũng tại bao nhiêu cái tên đẹp ba má em không lấy khai sinh cho em, mà lại đặt tên em là Bóng, nên thằng quý sứ hàng xóm đó nó kêu lái qua là Bóng Bóng Bóng Bóng! Bóng thì có liên quan gì đến tổ tiên, dòng họ, gia đình gì nhà nó...

- Khánh và Nam có lúc nhìn nhau khi nghe những câu chuyện kể của chị Bóng.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Vị ngọt tình yêu

Gần sáng, nghe tiếng chó sủa bên ngoài! Ông bà Sáu bắt ngờ khi đứa con trai đã quay trở về.

- Thừa ba má con mới về!

- Dạ, con chào hai bác!

- Con xin lỗi ba má, lâu nay con không về nhà! Đây là Khánh, bạn làm cùng công ty với con.

Ông Sáu nhìn Khánh:

- Cháu cũng ở An Giang hả?

- Thừa bác, nhà cháu ở Bình Dương ạ!

Bà Sáu lau nước mắt, bà vui mừng vì đột nhiên thấy ông Sáu thay đổi:

- Thôi, hai đứa đi rửa mặt mũi tay chân đi, má đi chợ mua ít đồ, thích ăn gì để má nấu?

Ông Sáu nói:

- Bữa nay, bà nấu lẩu mắm đi! Nhớ mua mực ống và bông súng, nghe bà!

- Vậy có mua rượu không ông?

- Nhà có khách quý về thì phải có rượu chứ!

Bà Sáu vừa ra khỏi nhà, ông Sáu nói với về ân hận:

- Nam con, ba đã sai rồi, hơn ba năm nay, không đêm nào ba có được một giấc ngủ lành. Giờ ba sẽ không ép buộc con nữa, chỉ cần con sống tốt, mạnh giỏi là ba yên tâm

- Con cảm ơn ba!

Ông Sáu đặt bàn tay lên vai Khánh:

- Khánh cháu! Nam con của bác làm việc trên đó, có gì thì mong cháu giúp đỡ, bác rất cảm ơn cháu!

- Bác, bác đừng khách sáo, cháu và Nam không những làm chung công ty, mà hai đứa cháu còn học chung đại học, bác hãy yên tâm

- Vậy là hai đứa đã quen biết nhau lâu rồi hả?

- Dạ!

Chiều dần buông, Nam đưa Khánh ra rặng mù u ngoài bờ sông. Nơi đây, như món quà của thiên nhiên ban tặng

- Cậu thích nơi đây không Khánh?

- Thích lắm!

- Khánh thấy mù u ở đây có giống mù u trên quê không?

Khánh cười:

- Mù u nào cũng bông trắng, nhụy vàng. Có điều là...

- Là sao Khánh?

- Bông mù u ở Long Xuyên trắng hơn, tinh khiết hơn.

Nam nhìn Khánh:

- Ghê chưa! Lại bắt đầu...

Khánh ghẹo Nam:

- Tuy bông trắng hơn, nhưng cánh bông mong manh dễ dũ, à nói lộn, mong manh dễ rụng.

Nam ghé miệng nói nhỏ:

- Không dễ dũ thì giờ này ai đó đứng ngồi không yênheng?

Khánh cũng nhỏ giọng:

Mù u bông trắng, lá quăn, nhụy huỳnh

Thấy em gánh nước một mình anh thương.

Gió chiều lồng lộng, dòng sông quê vẫn nhấp nhô những con sóng nhỏ. Vị ngọt tình yêu của họ đang trao cho nhau nụ hôn nhẹ nhàng, rồi mím chặt môi nhau mà không hề ngăn ngại bất chợt vừa bay qua, trở về bến sông quê.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Lưới tình

Nghĩ mọi chuyện yên bề, Thành quay trở lại công ty Lâm Khang làm việc. Diễm đã thay đổi cách cư xử, nhưng cô rất tinh vi và bắt đầu giăng tấm lưới tình một cách khéo léo. Thấy những cử chỉ của cô con gái đối với anh tài xế khác trước, ông bà Lâm yên tâm phần nào vì nghĩ rằng con gái mình đã thức tỉnh.

Trên đường chờ Diễm về nhà, Thành vẫn giữ khoảng cách là một người làm công, và Diễm tỏ ra là người biết ăn năn:

- Anh Thành! Xin lỗi anh về mọi chuyện, mong anh bỏ qua tất cả mà làm tốt công việc, quan tâm tới vợ con anh. Nếu anh gặp khó khăn gì thì cứ nói với em, trong khả năng của em, nếu giúp được, em sẽ giúp! Anh đừng ngại, coi như em chuộc lại lỗi lầm.

- Cảm ơn cô!

- Cho em hỏi một chút! Vợ anh hiện có làm công việc gì không? Hay chỉ ở nhà nội trợ?

- Hiện vợ tôi ở nhà vì còn hai đứa con nhỏ! Bữa trước, vợ tôi muốn mở lại quán bán đồ ăn sáng nhưng tôi không muốn.

- Vì sao anh không muốn?

- Vì giá cả thực phẩm đang leo thang, tính ra không có lời đâu có!

- Đầu nhất thiết phải bán đồ ăn sáng, chị nhà có thể làm việc khác mà anh?

- Làm việc gì cô? Thời buổi làm gì cũng khó.

- Hãy để mọi người phụ nữ năng động, không bán đồ ăn sáng thì mở quán cà phê? Bán đồ uống lời lắm anh.

- Nhưng mở quán cà phê cũng nhiều vốn.

- Nếu anh muốn thì em sẽ cho mượn vốn để anh mở quán tạo thêm thu nhập cho gia đình, và chị nhà có nhiều thời gian chăm sóc cho con cái, anh cũng vẫn đi làm công ty bình thường.

- Để tôi về bàn với vợ tôi coi sao đã!

- Vợ chồng anh cứ bàn bạc đi, có gì thì nói với em, bản thân em thấy mình sai nhiều quá nên muốn làm gì đó có ý nghĩa, thì em mới cảm thấy không áy náy.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cà phê ngày thơ

Lòng tốt của Diễm khiến Thành tin tưởng. Gần tới giờ đi ngủ, Thành nói với Ngọc:

- Em, bữa nay anh suy nghĩ rất kỹ, có lẽ vợ chồng mình mở quán cà phê!

- Nhưng mà mình không có tiền vốn anh à! Và lại, em thấy sao sao ấy, mở quán cà phê phức tạp lắm anh!

- Phức tạp gì? Như em thì tới bao giờ mới khá? Anh quyết định rồi, mình sẽ mở một quán nhỏ, bán cà phê đồ uống không sợ ôi thiu như bán đồ ăn sáng.

- Vợ chồng mình không có vốn mà anh?

- Em yên tâm, chỉ cần em đồng ý thì anh bạn của anh sẽ cho mình mượn tiền mở quán.

- Ai mà tốt vậy anh?

- Là một anh bạn trước đây làm cùng, ảnh rất tốt.

- Dạ, nhưng bữa nào gặp ảnh, nhất định anh phải mời ảnh về nhà mình chơi đó!

- Anh biết rồi!

Như dự tính, Diễm chắc chắn rằng Thành sẽ không thể từ chối sự quan tâm của cô. Buổi sáng Thành hỏi Diễm:

- Tối qua, tôi và vợ tôi đã bàn bạc, tôi muốn hỏi cô cho tôi mượn một khoản tiền mở quán cà phê, nhất định tôi sẽ gửi lại cô trong thời gian sớm nhất.

Diễm cười mỉm với ánh mắt ngăm:

- Em có mang theo tiền đây, số tiền này đủ để vợ chồng anh mở một quán cà phê vừa vừa, mà anh nên mua thêm cây kiềng cho không gian mát mẻ.

- Cảm ơn cô! Cô tính lời lãi ra sao cứ nói cho tôi biết nha!

- Anh không cần bận tâm điều này, em không lấy lời. Chỉ cần anh ký vô tờ giấy mượn tiền này là xong.

- Nhưng mà...

- Anh đừng suy nghĩ gì hết, anh cầm tiền đi, ngày mai anh có thể nghỉ phép vài bữa để lo cho xong việc mở quán.

- Cảm ơn cô!

Sau khi có được số tiền Diễm cho mượn, vợ chồng Thành đã thuê mặt bằng mở quán và lấy tên quán là Cà phê Ngây Thơ. Diễm mỗi lúc càng nham hiểm hơn, cô đã sắp đặt các quân cò, sắp đặt người tới xin phụ bán...

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Công chúa tóc nâu

Sáng nay, Khang tới công ty cùng ba má! Diễm thấy em trai mình mặc trên người bộ đồ màu trắng, áo thêu hoa văn trước ngực, cô khó chịu:

- Khang, chị thấy em càng ngày càng lỗ đó, tới công ty mà ăn mặc cái kiểu gì vậy?

Khang cương giọng:

- Không liên quan tới chị!

- Tại sao không liên quan?

- Bởi vì chị luôn thấy kinh khủng khi em như vậy! Mà nhiều người ngoài thiên hạ họ thiện cảm với em hơn chị rất nhiều.

- Người ngoài thiên hạ? Ai vậy? Chỉ có mấy con bóng đèn, bóng đèn, bóng đèn hát hội chợ, hay nịnh bợ ca sĩ Lâm Như chứ gì?

Khang nổi nóng:

- Chị đừng có mà ác miệng.

- Tao không có ác miệng nghe!

- Vậy chị nói ai là bóng đèn, bóng đèn?

- Tao không nói mày? Tao nói mấy con bê dê hội chợ, mấy đứa không nhà, không cửa.

- Chị nghe cho rõ đây! Lâm Minh Khang con của chủ công ty Lâm Khang cũng là bê dê hát hội chợ nghe chị!

Diễm bĩu môi:

- Đúng là lũ bóng bắt chước nhau!

- Khang này là bóng tốt như nhiều người cùng giới, chứ không như chị nghĩ nha! Em tự kiếm tiền đi từ thiện giúp đỡ người nghèo! Không như ai đó mê đàn ông có vợ, sẵn sàng hành động vì tình yêu mù quáng. Cũng may là cái ông tài xế đó là người hiền lành, không thì em đã ca cho ông nghe một bài rồi. Nhưng coi như chị đem tiền đi từ thiện cho người nghèo khổ vậy.

- Mày, mày vừa nói gì?

- Chị nghe thấy rồi còn gì? Muốn em nhắc lại không?

- Thôi mày về đi, đừng tới công ty làm phiền tao.

- Chị không biết gì hả? Từ nay em làm giờ hành chính, không lẽ em học ngành thiết kế về lại không giúp ba má được việc gì? Nhưng em chỉ làm việc trong phòng mẫu, em không muốn ngồi gần chị, thấy chị là em mất bình tĩnh không thiết kế được vì chị dữ quá, em sợ!

Phận làm cha mẹ ít ai có thể hiểu và chia sẻ khi con trai mình mang một tâm hồn khác! Hơn thế nữa, Khang càng ngày càng thể hiện mình là một người con gái. Buổi tối ông bà Lâm ngồi uống trà bên hiên nhà, họ nhìn ra cái sân banh ngoài vườn đã bỏ từ lâu. Bà Lâm nói:

- Ngày tháng Khang còn nhỏ, ông kêu người về làm cái sân đá banh kia, mỗi khi rảnh ông đã dạy nó đá banh. Nhưng nó đâu có thích đá banh, nó ra ngoài sân banh mà chỉ ngồi một chỗ ngắm nhìn mấy con bướm bay ở vườn hoa hồng bên cạnh, rồi chạy vô phòng cho búp bê ăn, búp bê đi ngủ và chơi bán đồ hàng... Lúc đó, ông giận nó, ông đã giạt con búp bê mà nó đặt tên con búp bê đó là công chúa tóc nâu, ông đã ném công chúa tóc nâu của nó ra ngoài cửa, và nó cũng hôn ông. Mấy bữa sau, ông phải nhờ người bên nước ngoài mua gửi về, đền cho nó con búp bê tóc vàng còn gì!

Ông Lâm uống một ngụm trà rồi nói:

- Ba má sinh con, trời sinh tính. Ngày trước có lúc tôi rất buồn vì chúng ta có mỗi đứa con trai mà nó lại như vậy! Nhưng bây giờ tôi thương nó lắm! Thỉnh thoảng tôi hay dòm trộm vô phòng nó, thấy nó đội thử hết bộ tóc giả này tới bộ tóc giả khác.

- Tôi cũng nhiều lần vô tình thấy nó mặc thử mấy cái váy dạ hội. Ông không biết đâu! Minh Khang con của ông mặc mấy cái váy dạ hội vô nhìn còn đẹp hơn nhiều cô hoa khôi, tôi nói thiệt đó!

- Thiệt không bà?

- Tôi nói thiệt, bữa nào ông để ý mà coi!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đưa đẩy

Mấy tháng nay việc kinh doanh quán cà phê của vợ chồng Thành gặp không ít rắc rối, các băng nhóm bảo kê liên tục làm khó. Tháng Tánh ngày đó, giờ nó như một con thú dữ. Đạo này, Tánh thường lui tới quán cà phê Ngây Thơ, nó vẫn không cam lòng khi băng nhóm của nó không được bảo kê quán:

- Cho một ly cà phê! Giọng Tánh ngạo nghễ.

Trang là cô gái phụ bán tới hỏi lại:

- Anh gọi cà phê đen hay cà phê sữa?

- Đen đá.

- Anh chờ em một lát nha!

Khi phin cà phê nhiều hết, Tánh tự bỏ đường vô. Hắn ngum miếng đầu tiên rồi vội nhả ra:

- Mẹ kiếp, chúng mày cho tao uống nước mắm hả?

Thành bên trong chạy ra:

- Xin lỗi anh, để em làm cho anh ly khác!

Tánh tỏ thái độ hung hăng:

- Chó thiệt, không biết làm ăn thì dẹp đi!

Thành đem ly cà phê vô bên trong, anh nhúng muỗng nếm thử:

- Trang, em pha phin cà phê này kiểu gì mà mùi vị nước mắm không vậy?

Miệng Trang đưa đẩy:

- Em đâu có pha phin cà phê này, chị Ngọc pha mà!

Thành ra phía sau hỏi vợ:

- Ngọc, em pha phin cà phê ở trong sao mà toàn là mùi vị nước mắm vậy?

Ngọc ngạc nhiên:

- Em vẫn pha như mọi bữa mà!

Thành khó chịu:

- Bực bội, kiểu này thì phá sản.

Thình thoảng vợ chồng Khánh thường lên quán của anh chị chơi. Biết Khánh đã có vợ nhưng Trang vẫn dùng mọi cách gần gũi anh:

- Anh Khánh nhìn giống anh Hai em ghê luôn đó!

Thăm cười mỉm nói nhỏ với chồng:

- Có người quan tâm anh kìa!

- Quan tâm chứ có làm gì đâu! Kệ đi em.

- Giỡn anh mà!

Đêm khuya! Trang cầm điện thoại ra cổng gọi cho Diễm:

- A lô! Chị Diễm hả?

- Gì vậy mày? Có làm như tao nói không?

- Em cho cả muỗng nước mắm vô phin cà phê của một thằng giang hồ, nó nổi máu lên chị à! Chị mà chứng kiến cảnh đó thì cảm giác không biết vui như thế nào đâu! Anh Thành vô chửi con vợ xối xả.

- Làm gì cũng phải kín kẽ nghe Trang.

- Em biết rồi! À mà chị biết không? Anh Khánh em trai của bà Ngọc, anh ta rất thích em, anh hay giúp em mỗi khi đông khách, không như con chị gái nhà quê, lúc nào cũng chỉ lo cho hai đứa con thôi!

- Chúc mừng mày! Nghe nói thằng em trai bà đó đẹp trai lắm mà!

- Dạ, anh Khánh không những đẹp trai mà anh rất dễ thương nữa!

- Thôi, vô ngủ đi, nói chuyện nhiều nó theo dõi đó mày.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Hồn chiến

Ly cà phê có mùi vị nước mắm hôm trước đã làm cho Tánh tăng thêm sự tức giận. Buổi tối, Tánh kêu thêm cả chục thằng đàn em tới quán cà phê Ngây Thơ. Cũng như lần trước, Trang hót hải ra tiếp:

- Các anh uống gì để em làm?

- Đen đá, trái dừa, cam ép.

- Dạ! Vậy là 7 đen đá, 2 cam ép, 2 trái dừa. Các anh chờ em xiu nghe!

Trong lúc pha chế, Ngọc không để ý, Trang đã cho thêm nước muối vô các phin cà phê. Tánh được thêm cơ gây lộn:

- Chó chết! Tụi mày cố ý chơi tao hả?

Tánh hất tung cái bàn, các bàn khách khác hoảng sợ chạy ra cổng. Ngọc bối rối:

- Anh Thành gọi điện cho dân phòng đi.

Thành quay lại nói vợ:

- Tất cả là tại cô! Cô pha chế đó.

Một lát sau, Hiếu cùng băng nhóm bảo kê cho quán của Thành kéo tới. Mã tấu, gây gộc hỗn chiến với băng nhóm của Tánh. Cuộc chiến chưa phân bại thắng thua thì công an đã ập vô nhưng cả hai băng nhóm đã nhanh chóng chạy thoát. Trưởng công an nói:

- Từ ngày có cái quán cà phê này, người dân xung quanh phản nản rất nhiều!

Thành trả lời:

- Em thành thật xin lỗi các anh, vợ chồng em sẽ cố gắng khắc phục.

Trưởng công an nói tiếp:

- Bây giờ anh hãy viết bản tường trình sự việc mới xảy ra đi!

- Dạ!

Suốt đêm, Thành vẫn cho rằng lỗi là tại vợ:

- Tôi nói thiệt với cô, tôi không hiểu cô đang làm cái gì nữa! Bữa trước đã bị một lần rồi, lần này cô vẫn để xảy ra? Tốt nhất là đóng cửa quán, không buôn bán gì hết. Tôi sẽ về Cái Nước đi ghe lấy tiền trả nợ người ta.

Ngày hôm sau, quán cà phê Ngây Thơ treo biển đóng cửa, nhưng mọi việc chưa kết thúc ở đó! Thấy Trang khóc, Ngọc hỏi:

- Trang, sao em khóc?

- Chị Ngọc ơi, thương em với!

- Em sao vậy?

- Chị ơi! Em có, có...

- Mà e có cái gì?

- Em có bầu rồi.

Cả Thành và Ngọc ngạc nhiên, Ngọc hỏi tiếp:

- Em nói cho chị nghe đi, của ai? Mà sao em đại dột vậy cơ chứ?

- Em khó nói quá chị à!

Thành lớn tiếng?

- Của ai? Nói rõ đi!

Trang càng khóc thảm:

- Ba má em dưới quê mà biết thì họ chết mất, tất cả là tại em.

Thành nổi nóng:

- Nói, của thằng nào?

Trang trả lời rõ ràng:

- Anh Khánh, anh ấy và em đã...

Ngọc nghe xong, cô ngồi bệt xuống đất. Thành gọi điện:

- A lô! Cậu Khánh hả? Xin nghỉ phép về ngay trên quán của anh có việc anh nhờ chút!

- Bữa nay em ở nhà! Chờ em xú em lên liền.

- Lên ngay nghe cậu!

Không kịp nói câu nào với vợ, Khánh vội chạy xe lên quán:

- Ủa, anh chị sao mà thu dọn hết đồ đạc vậy?

Ngọc im lặng, Thành nói:

- Đẹp quán, không bán nữa! Cậu giải thích đi, cái thai trong bụng cô Trang là sao?

Khánh giật mình:

- Là sao? Anh Ba nói gì, em không hiểu?

- Trước giờ anh luôn nghĩ cậu tử tế lắm! Ai ngờ cậu lại như vậy?

Trang tiếp tục diễn:

- Anh Khánh, anh không cần phải vòng vo như vậy, anh cũng không cần phải chịu trách nhiệm đâu!

Khánh bức xúc:

- Cô nói gì vậy cô Trang? Tôi và cô không liên quan gì tới nhau!

Trang kể lể mọi chuyện như thật:

- Anh đã từng nói là anh thương em thật lòng, anh sẽ thu xếp cùng em về gặp ba má em, và em đã tin tình cảm của anh. Giờ thì có ai dám nhận! Thôi, anh không cần phải bận tâm đâu, em sẽ tự lo được.

- Cô đừng có mà ăn nói như vậy? Tôi không hề nói những điều đó với cô. Anh Ba, anh hãy tin em, em không có liên quan tới cô ta.

- Cậu làm gì để anh tin bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Âm mưu

Trời vừa mới tảng sáng, Khánh chuẩn đi làm thì chiếc taxi chở Trang vừa vô tới cổng. Diễm đã bày âm mưu để Trang vô nhà ông bà Năm hành sự.

- Con chào hai bác!

Ông bà Năm ngạc nhiên nhìn nhau, Thắm tới gần hỏi:

- Ủa, cô Trang, cô tới đây có việc gì vậy?

Trang giả vờ khóc lóc:

- Chị ơi! Em thực sự không biết phải nói như thế nào nữa?

Khánh ở trong buồng đi ra:

- Cô Trang, cô tới đây làm gì?

Trang càng tỏ ra mình là kẻ đáng thương:

- Anh Khánh, em đâu có muốn tới đâu, nhưng mà em không biết phải làm sao nữa!

Bà Năm càng không hiểu chuyện:

- Cô có chuyện gì thì nói ra?

Trang nhìn ông bà Năm già về âu lo:

- Thừa hai bác, con, con rất có lỗi với hai bác và chị Thắm! Con đã có thai với anh Khánh.

Ông Năm nổi nóng đứng lên:

- Khánh, việc này là sao? Mày và cô ta...

Thắm bình tĩnh đứng trước mặt Trang nói:

- Cô Trang, cô kiếm người khác đem ra làm trò đùa, cô đừng có đụng tới chồng tôi. Tôi là vợ anh Khánh, tôi rất hiểu anh ấy!

Trang khóc thảm thiết:

- Em biết là sẽ không ai tin em đâu, bữa nay em tới cũng chỉ để nói ra sự thật, chứ em cũng không mong đợi gì ở mọi người đâu! Bữa đó, anh Khánh nói là anh chị đã lấy nhau mấy năm rồi nhưng chị bị bệnh vô sinh, nên anh Khánh nói em sinh cho anh một đứa con. Ai ngờ bây giờ ai cũng từ chối.

Bà Năm bị sốc những lời nói của Trang:

- Cô, cô bị sao không mà mới sáng sớm tới nhà tôi nói chuyện tâm bậy? Con trai tôi không bao giờ là người như vậy?

Thắm vẫn bình tĩnh đối phó âm mưu của Trang:

- Cô Trang, tôi hỏi cô nha! Chồng tôi ngủ với cô giờ nào? Ngày nào? Tháng nào? Ở đâu?

Trang vẫn cương giọng:

- Em không nhớ ngày, em chỉ nhớ là ban ngày thôi!

- Cô nói là chồng tôi đi với cô vào ban ngày? Trong khi ban ngày chồng tôi phải đi làm. Còn cô phải phụ bán cà phê cho anh chị tôi?

- Hôm đó anh Khánh được nghỉ!

Khánh thét lên:

- Cô rút ra khỏi nhà tôi, đừng để tôi nhìn thấy cái mặt của cô.

Thắm nói:

- Anh bình tĩnh lại, bữa nay để mọi việc được rõ. Cô Trang này, bữa nay tôi và chồng tôi sẽ nghỉ việc. Và để việc này chính xác rõ ràng, bữa nay vợ chồng tôi sẽ cùng cô đi lên bệnh viện, nếu đúng là cô có thai, là con của chồng tôi thì gia đình tôi sẽ có trách nhiệm, cô đồng ý không?

Trang lúng túng:

- Khám ở bệnh viện nào?

- Cô đi cùng chúng tôi rồi sẽ biết bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Người vợ tốt

Quyết định của Thắm yêu cầu Trang cùng đi tới bệnh viện khám thai, điều này khiến Trang bẽ tắc, nhưng cô đã linh hoạt nhắn tin ngay cho Diễm:

"- Chị Diễm ơi, con vợ anh Khánh nó yêu cầu đi bệnh viện khám ngay bây giờ, phải làm sao đây?"

Diễm trả lời:

- Ở bệnh viện nào?

- Nó không nói, chỉ biết giờ đi cùng thôi! Em tính không đi nhưng nếu không đi thì coi như mình nhận tội.

- Trang này, nghe tao nói đây, khi nào tới bệnh viện mà có địa chỉ cụ thể thì mày nhắn tin ngay cho tao, khi vô trong bệnh viện mày dùng mọi lí do để kéo dài thời gian chờ tới khi có người do tao kêu tới sẽ vô khám thai cùng mày, lúc đó mày phải nói với bác sĩ là kinh nguyệt mày không đều và hay bị đau bụng... để bác sĩ cho mày siêu âm. Lúc đi siêu âm, mày và người đó tìm mọi cách tráo sở khám của nhau, hiểu không?

- Dạ! nhưng mà em hơi...

- Nhưng nhưng cái gì? Người tao kêu tới là người có thai thật"

Khi vợ chồng Khánh và Trang vô bệnh viện, Trang nghe theo lời của Diễm, cô dùng mọi cách để kéo dài thời gian:

- Chờ em lát, em gọi điện lại cho má em, hồi sáng sớm má gọi mà em chưa kịp nghe...

Gần một tiếng sau, Trang vô phòng khám và làm theo cách Diễm đã bày. Khi có kết quả, Trang vênh mặt đi tới chỗ vợ chồng Thắm đang ngồi chờ:

- Chị Thắm, chị coi sổ đi!

Tuy trong sổ có ghi rõ Trang đã có thai, nhưng Thắm rất bình tĩnh, còn Khánh thì bối rối, Thắm nói:

- Được rồi cô Trang, giờ thì bữa nay về nghỉ ngơi, để chính xác hơn nữa, sẽ xét nghiệm ADN.

Trang tưởng mình có thể hả hê khi trên tay cô cầm chắc cái kết quả, ai ngờ thái độ điềm tĩnh của Thắm làm cho Trang khó chịu. Ngay lập tức Trang lại tiếp tục gọi điện cho Diễm:

- Alo, chị Diễm à!

- Ủ! Mày sao rồi?

- Chị ơi, sổ khám ghi rõ ràng mà con vợ anh Khánh vẫn dửng dưng, nó còn nói sẽ xét nghiệm ADN.

- Kệ nó đi mày! Tới đâu hay tới đó, mang tiếng mà không có miếng còn độc hơn nha mày.

Trên đường về Khánh ức chế vì bị Trang áp đặt chuyện, Thắm hiểu tâm trạng của chồng, cô động viên:

- Anh à, anh đừng lo lắng! Em biết là anh bị con nhỏ đó vu khống, em hiểu cảm giác của anh, anh phải mạnh mẽ thì người khác mới không áp đặt chuyện.

- Cảm ơn em luôn là người vợ tốt bên anh.

- Anh, sao anh cứ cảm ơn em hoài? Em là vợ của anh mà. Bây giờ việc quan trọng nhất là vợ chồng mình phải làm sao để ba má hiểu và không suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hai dòng máu

Sau giờ làm việc ngày hôm sau, Khánh về phòng trọ của Nam, khuôn mặt Khánh hiện lên vẻ lo âu, Nam hỏi:

- Có chuyện gì hả Khánh?

Khánh gật đầu, Nam cầm bàn tay Khánh:

- Nam có thể giúp gì cho Khánh không?

Khánh lắc đầu, Nam sốt ruột:

- Nói đi Khánh, chuyện gì đang xảy ra vậy?

Khánh nhìn ra trước sân trọ:

- Nam, cuộc đời này, thân xác này mang hai dòng máu vốn dĩ đã không thể sống lạc quan như những người bình thường khác rồi, vậy mà còn nhiều cảnh trớ trêu ngang trái xảy ra.

- Khánh, Khánh nói đi, Nam sẽ là bờ vai để Khánh tựa, bất cứ chuyện gì xảy ra thì Nam sẽ luôn bên Khánh mà!
- Nam ơi! Con nhỏ Trang làm ở quán cà phê của chị Ba, không biết nó có bầu với ai mà giờ nó đổ cho mình là...

Nam phá lên cười:

- Tưởng gì? Khánh không làm chuyện đó thì lo làm gì? Mọi chuyện trước sau gì cũng được sáng tỏ thôi!
- Nhưng Nam ơi, con nhỏ đó đã đến tận nhà và ba má đã biết chuyện rồi!
- Hai bác sẽ hiểu thôi, Khánh đừng lo, à mà Thắm có biết không?
- Có, Thắm có biết, chính Thắm đã cứu vãn các tình huống trước mắt.

Nam đặt bàn tay lên vai Khánh:

- Thắm là người vợ tốt, Khánh đừng làm cho Thắm buồn nha! Giá như Khánh là một người...
- Là một người gì hả Nam?
- Một người đàn ông thực sự thì Thắm sẽ trọn vẹn được tình cảm vợ chồng...
- Nếu vậy thì giờ Khánh đâu có ở bên Nam. Thôi, Khánh về đây, hôm nay hơi mệt.

Nam hôn lên tóc Khánh:

- Ok, Khánh cứ bình tĩnh, chuyện đó không phải lo đâu, không phải mình làm thì đâu có sợ.
- Ok, bye Nam.
- Ok Khánh, love.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Những ánh mắt

Buổi sáng, ông Năm chạy xe đạp ra quán bà Bảy mua rượu, Tám Lữ đã ngồi ở đó từ sáng:

- Chào anh Năm, lâu quá không gặp, bữa rày khỏe không anh Năm?
- Cảm ơn chú! Tôi khỏe! Chú còn đi kiếm cá không?
- Có chứ! Không đi thì có mà chết đói hả anh Năm.

Bà Bảy liếc mắt nhìn Tám Lữ:

- Cá ông bán ông nuôi hết số đề, có đem được đồng nào về cho vợ con đâu! Chẳng thà ông ở nhà phụ vợ con nuôi heo...

Tám Lữ cười:

- Thì tôi vẫn phụ cho heo ăn đó thôi, nhưng không muốn ở nhà nhiều vì nghe heo kêu với lại con mụ vợ cái giọng nó cứ oang oang như cái loa diếc hết cả tai.

Bà Bảy rót hai ly rượu đưa cho ông Năm và Tám Lữ:

- Nói chung là ông nên bỏ chơi số đề thì cửa nhà sẽ êm ấm ngay.

Tám Lữ nuốt ừng ực ngụm rượu xong hỏi bà Bảy:

- Tôi hỏi bà nha, nếu đàn ông không thích uống rượu thì bà bán rượu cho ai?

Bà Bảy chặn lời Tám Lữ:

- Số đề và rượu là hai thứ khác nhau, ông không thể đem ra so sánh.

Ông Năm vỗ vai Tám Lữ:

- Lỡ chơi số đề rồi thì thỉnh thoảng chơi vui thôi chú Tám, ghiền là chết đó!

Bà Bảy tiếp lời:

- Ông ghiền lâu rồi, giờ ông thành con ma đề rồi.

Tiếng cười nói trong quán bà Bảy đang sôi nổi thì tiếng nói như cô ý của mẹ Dân mua ve chai từ phía ngoài:

Bảy ơi! Có hay chuyện thằng Khánh con nhà ông Năm Long không? Ghê thiệt, ai cũng ca ngợi nó hiền lành, học cao. Vậy mà nó lại cặp bồ với con nhỏ phụ quán cà phê của chị nó, giờ con nhỏ bán cà phê có bầu với nó rồi mà cả nhà chối đây đây, thiệt là thất đức.

Ông Năm cau mặt lại, Tám Lữ thì tròn mắt ngạc nhiên, còn bà Bảy biết tính mẹ Dân nhiều chuyện nên bà thẳng giọng:

- Lo mà mua ve chai đi, chuyện nhà người ta thì kệ người ta, mày biết gì mà nói!

Mẹ Dân vẫn cố ý nói:

- Chỉ có Bảy chưa biết thôi, giờ thì đẹp mặt, ai cũng biết chuyện con trai ông Năm Long, chỉ khổ đứa con dâu nhà đó, lấy thằng Khánh mấy năm mà không có bầu.

Mẹ Dân được Diễm thuê tung tin xấu cho nhà ông Năm, mẹ nói xong vội chuồn đi bởi Tám Lữ nóng tính thét lên:

- Mày nhiều chuyện vừa vừa thôi, người chưa thấy đâu mà đã thấy cái miệng mày rồi, răng hô thì phải biết che lại chứ!

Ông Năm lặng lẽ đứng lên cầm chai rượu ra về:

- Tôi về nha Bảy, về nha chú Tám, bữa nào rảnh tới nhà tôi chơi.

Trên con đường từ quán bà Bảy về nhà, ông Năm gặp nhiều người cùng áp, họ nhìn ông bằng ánh mắt khác mọi ngày, những ánh mắt như đang tố cáo đứa con trai của ông.

Buổi tối, vợ chồng Khánh lên nhà ông Tư, vừa thấy con rể vô, bà Tư tò mò khuôn mặt cau có, ông Tư hỏi:

- Chuyện xảy ra là sao? Con nhỏ bán cà phê có bầu là sao?

Bà Tư tiếp lời:

- Anh chị cưới mấy năm rồi mà không sinh một đứa con, giờ đề cho con nhỏ bán cà phê con bầu? Bữa nay đi đâu cũng nghe người ta bàn tán, nhà này rồi không biết giấu mặt đi đâu!

Thăm vội giải thích:

- Ba má, chuyện xảy ra không phải như vậy đâu.

Bà Tư khó chịu:

- Không có lừa thì làm sao có khó?

Khánh nói:

- Thừa ba má, con không làm chuyện đó thiệt mà!

Ông Tư có vẻ thất vọng:

- Bao nhiêu lần kêu anh chị sinh con thì cứ lí do này lí do kia, vợ thì bệnh chồng, chồng thì nay nói làm kinh tế, mai nói đi học thêm ngoại ngữ, giờ thì...

Bà Tư giận vợ chồng Khánh nên bỏ vô buồng nằm.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Hiểu lầm

Nửa tháng nay nhà ông Năm bị hàng xóm hiểu lầm, ông Năm suy nghĩ nhiều nên thường xảy ra cái gắt. Bữa cơm chiều dường như ông Năm không nói một tiếng nào! Để bớt đi sự căng thẳng trong gia đình, Thắm luôn là người con dâu hiểu chuyện trước sau:

- Ba má! Chủ nhật tuần tới vợ chồng con đưa ba má đi biển Vũng Tàu, ở đó đẹp lắm ba má!

Bà Năm nhìn ông Năm, bà Năm nói:

- Ủa, kêu đi biển Vũng Tàu nhiều lần rồi mà chưa đi được, chủ nhật tuần tới nhà mình đi.

Ông Năm đặt chén cơm xuống:

- Bà đi thì đi, tôi không đi.

Bà Năm tiếp lời:

- Có ông đi mới vui, ông không đi thì tôi cũng không đi.

Ông Năm giọng khó chịu:

- Tâm trạng đâu mà đi, bà không hay cả cái áp này đang moi móc cái nhà này hả?

Gần Khuya, Khánh vẫn trần trọc không ngủ được, anh bức xúc vì mọi việc xảy ra, bỗng tiếng chuông điện thoại gọi đến cho Thắm:

- Alô, Thắm hả?

- Dạ, em đây chị Ba!

Ngọc vừa nói vừa khóc:

- Thắm à...

- Chị Ba sao vậy?

- Thắm à, bữa nay có thấy anh Thành ghé nhà mình không?

Thắm quay qua hỏi nhỏ Khánh:

- Bữa nay anh Ba có ghé nhà mình không hả anh?

Khánh nhìn vợ ngạc nhiên:

- Chị Ba gọi hả?

- Dạ!

- Không! cả mấy bữa nay không thấy anh Ba ghé!

Thắm trả lời chị Ba:

- Dạ, chị Ba, cả mấy bữa nay anh Ba hông có ghé nhà mình nha chị!

Ngọc im lặng, Thắm hỏi:

- Alô, chị Ba, chị Ba có chuyện gì hả?

- Thắm à, Đừng cho ba má hay chuyện này! 2 bữa nay anh Thành không về nhà!.

- Chị có gọi điện cho anh không?

- Có gọi nhưng không nghe máy!

- Chị Ba cứ bình tĩnh, giờ chị ngủ đi, sáng mai em lên nhà chị sớm, em và chị tới thử cổng công ty anh Ba coi sao nha!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Vô cảm

Gần 7 giờ sáng, Thấm và Ngọc tới cổng công ty Lâm Khang. 30 phút sau chiếc xe hơi mới màu đen bóng loáng từ ngoài chạy vô bên trong cổng công ty, Thành cùng Diễm bước xuống xe, Diễm đưa giỏ xách cho Thành cầm, bộ đồ và đôi giày Thành mang có lẽ rất mắc tiền... Thấy anh rể và cô gái kia có vẻ thân thiết, Thấm đứng bên ngoài cổng gọi:

- Anh Ba, anh Ba!

Nghe tiếng Thấm, Thành quay lại nhìn vợ và em dâu với ánh mắt như không hề quen biết rồi cùng Diễm đi vô trong. Ngọc ứ ở không thốt nổi nên lời khi thấy chồng cầm chiếc áo khoác lên vai Diễm. Thấm tới gần nắm tay Ngọc:

- Mình về thôi chị Ba!

Ngọc bồn chồn như người mất hồn, cô vẫn đứng nhìn theo chồng và cô gái kia đi vô trong, cô không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa, cô thầm nghĩ “có lẽ nào anh đã thay đổi...”.

Trên đường về Ngọc và Thấm ghé vô quán nước mía, ngồi một lát Ngọc trấn tĩnh lại, cô nói với em dâu:

- Thấm, em đừng cho ba má hay chuyện này nha!

- Nhưng mà chị Ba ơi! Sao anh Ba lại như vậy?

- Thấm à, mọi chuyện đều có nguyên do, có lẽ cũng tại chị chưa thể là một người vợ để anh hài lòng!

- Bây giờ phải làm sao hả chị Ba?

- Không làm sao hết em, cứ để anh muốn gì thì anh làm.

- Nhưng mà chị Ba ơi, em thấy lo lo sao đó! Hay là ngày mai chị em mình tới lần nữa!

- Tới đó nữa như kiểu là đi đánh ghen, trong khi chưa rõ mối quan hệ giữa anh Thành và cô gái kia! Mà cho dù có chuyện gì xảy ra thì chị cũng không bao giờ đi đánh ghen, vì chị không làm được việc đó!

- Dạ! Em hiểu rồi chị Ba.

Cả đêm Thấm nói chuyện với chồng về sự việc của chị Ba. Sáng hôm sau, vợ chồng Khánh tiếp tục lên cổng công ty Lâm Khang. Cũng như hôm trước, Thành và Diễm cùng trên chiếc xe hơi màu đen bước xuống với vẻ gần gũi, Khánh bức xúc nhưng anh vẫn bình tĩnh gọi:

- Anh Ba, anh Ba ơi!

Thành bước thật nhanh ra đứng gần cửa cổng!

- Cậu về đi, tới đây làm gì?

Thấm tiếp lời:

- Anh Ba ơi, anh về nhà đi hai đứa trẻ nó nhớ anh lắm!

Diễm vênh mặt đứng bên trong nhìn ra phía cổng, Thành buông lời vô cảm:

- Con tôi tôi biết, 2 người về đi, đừng tới đây nữa!

Khánh nhẫn nhịn nhẹ giọng:

- Anh Ba, có chuyện gì thì cũng từ từ giải quyết, anh đi mấy bữa nay không về nhà, các cháu nó nhớ anh cứ hỏi hoài ba Thành đâu? Ba Thành đâu?

Thành nói lời cay nghiệt:

- Bản thân cậu cũng không ra gì! Cậu ngủ với người ta có bầu mà giờ cậu vô trách nhiệm. Thế nên, đừng tới tìm tôi mà nói lý lẽ...

Cuộc nói chuyện giữa Thành và vợ chồng Khánh từ đầu tới giờ khiến Minh Khang đứng trong phòng bảo vệ chăm chú nghe! Minh Khang hỏi người bảo vệ:

- Anh chị đó là ai?

- Dạ, hình như là em vợ của tài xế Thành, bữa qua cũng thấy cô kia tới.

Minh Khang suy nghĩ: “Chị Hai là kẻ phá vỡ mái ấm gia đình người ta, còn ông Thành cũng vô tâm bạc bẽo với vợ con...”.

Minh Khang từ trong phòng bảo vệ đi ra, Thành thấy Minh Khang tới gần, anh vội đi vào trong mặc kệ vợ chồng Khánh đứng ở bên ngoài cánh cổng.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Bụi đường

Sự việc của vợ chồng Ngọc ngày càng trở nên phức tạp, Thành không những vô cảm với vợ con mà còn rất cay nghiệt trong những lời nói. Buổi chiều tối, Thành về nhà, mấy ngày vắng mặt ba, hai bé Tấn Lực và Kiều My chạy tới níu ống quần Thành:

- Ba, ba, ba về rồi...

Thành lạnh lùng gỡ tay hai đứa trẻ ra khỏi ống quần mình rồi bước lại mở cửa tủ lấy xấp giấy tờ cá nhân và quay ra chiếc xe hơi màu đen đang đứng chờ ngoài cổng. Nhìn các con mình bị chính người ba ruột đối xử như người xa lạ, Ngọc ức chế, cô không cảm lòng được liền chạy theo nắm lấy cánh tay chồng:

- Anh Thành, con của anh mà anh cũng đối xử như vậy sao?

Thành buông lời phủ phàng:

- Kể từ đây tôi và cô chấm dứt, tôi sẽ chu cấp hàng tháng cho hai đứa bé!

- Anh nói đi, em đã làm gì để anh đối xử với vợ con anh như vậy?

- Cô không coi lại cô đi, người ta đi đâu cũng hãnh diện về vợ mình, còn cô, cô ăn mặc cũng không biết ăn mặc, làm ăn thì không biết tính toán, làm gì cũng thua lỗ, giờ để đồng nợ tôi ôm.

- Hóa ra là do em không biết ăn mặc, hóa ra là do em không biết làm ăn để sinh ra nợ nần. Thế này nha anh Thành, anh cho em gặp anh bạn của anh mà trước đây anh cho vợ chồng mình mượn tiền để mở quán cà phê, em sẽ nói chuyện với anh và em sẽ gom góp trả tiền cho anh.

- Cô không cần làm vậy, chỉ cần cô buông tha tôi là cô đã giúp tôi rồi, số tiền nợ đó tôi tự trả. Còn nữa, em trai cô ngủ với con Trang có bầu, giờ mặc kệ nó! Tôi cũng chịu thua các người. Mà cô nói với vợ chồng em trai cô, kể cả là cô, đừng tới tìm tôi nữa, có tới tôi cũng không gặp đâu!

Nghe chồng nói những lời đầy nghiệt, Ngọc chỉ biết kìm hãm bức xúc để không xảy ra lớn tiếng trước mặt các con. Chiếc xe hơi đứng chờ ngoài đầu cổng vừa lăn bánh xối lên một đám bụi đường mù mịt bay vô tận sân nhà! Ngọc ôm hai đứa con, cô giấu đi dòng nước mắt để các con mình không cảm thấy bất an.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Con bão lòng

Trời gần sáng, làn gió nhẹ len lỏi khắp vườn nhà, suốt dạo này ông bà Năm mất ngủ nên hay thức dậy sớm, thấy ông Năm đứng trước sân, bà Năm hỏi:

- Hình như cả đêm ông không ngủ?

Ông Năm thở dài một tiếng:

- Tôi thấy bà cũng đâu có ngủ, cứ trần trọc hoài!
- Ông à! Tôi thấy chuyện thằng Khánh có điều gì đó không ổn sao đó!
- Bà! Chúng ta có nên tin lời vợ chồng thằng Khánh không?
- Nếu nói là mình tin con mình thì không khác nào bênh con, nhưng tôi cảm thấy nó không dám làm chuyện tày đình đó đâu, vợ nó là người chu toàn như vậy mà có lúc nó còn khó chịu chứ huống chi là con nhỏ kia!
- Ủa, ngay cả vợ thằng Khánh cũng khẳng định là chồng nó không làm chuyện đó! Con dâu nhà khác mà thấy chồng như vậy là chết với nó rồi, nhưng con dâu nhà này lại đi nói cho chồng.
- Thôi, ông vô trong nhà mà ngồi, tôi xuống bếp nấu ấm nước, chút nữa tôi lên nhà con Ngọc, mấy bữa nay không thấy vợ chồng nó đưa hai đứa nhỏ xuống, tôi nhớ hai đứa nhỏ!

Thấm đứng phía sau nói:

- Trời còn sớm mà ba má, ba má vô nằm nghỉ thêm chút nữa đi! Má để con nấu nước! mà sáng nay hình như chị Ba không ở nhà, má à!
- Cũng gần sáng rồi ngủ gì nữa, mà sáng nay chị Ba con đi đâu hả?
- Dạ... Thấm trả lời ấp úng.

Bà Năm bỏ đi xuống bếp, cô con dâu đi sau trong thâm tâm áy náy khi giấu chuyện của vợ chồng chị Ba, bỗng Thấm gọi!

- Má!
- Gì vậy? Làm má giật mình.
- Chút nữa con đi cùng má lên nhà chị Ba nha má?
- Bữa nay con không lên trường hả?
- Bữa nay con được nghỉ!
- Bữa nay có phải chủ nhật đâu mà nghỉ hả con?
- Dạ! Bữa nay nhà trường sửa chữa lại mái lợp từng lớp, vì mưa dột quá má à!
- Ủa!

Một lát sau, bà Năm lên nhà con gái! Thấy má tới, Ngọc lúng túng:

- Má! Bữa nay má có việc gì mà lên nhà con sớm vậy?

Khuôn mặt Thấm căng thẳng nhìn chị Ba, bà Năm ngó trước nhìn sau trong nhà rồi hỏi:

- Mấy bữa nay không gặp hai đứa nhỏ nên má nhớ má lên không được hả?
- Má! Con chỉ hỏi vậy thôi mà, tại thấy má tới sớm hơn mọi ngày!

Bé Lực trong buồng chạy ra:

- Ngoại, ngoại...
- Lại đây với ngoại nào! Cháu tui càng lớn càng giống ba nó!
- Ngoại ơi, má Ngọc nói ba Thành đi làm lấy tiền mua kẹo cho con và em My.
- Ủa, phải ngoan thì ba Thành mới mua kẹo cho ghen!
- Dạ!

Mặc dù Ngọc cố kìm chế trước những lời nói của con, nhưng con bão lòng đã không thể ngăn được dòng nước mắt của cô! Bà Năm nhìn con gái và con dâu với linh cảm bất thường:

- Hai đứa giấu má chuyện gì hả?

Thấm nắm bàn tay má chồng, Ngọc ôm lấy má ghen ngào:

- Má ơi! Con xin lỗi má!
- Có chuyện gì? Nói mau đi! Nói đi!

Thấm e dè trong từng câu trả lời thay chị Ba:

- Má! Con xin lỗi vì con không nói cho ba má hay chuyện anh chị Ba mấy bữa nay, mấy bữa nay...

Bà Năm căng thẳng:

- Mấy bữa nay làm sao?
- Dạ! mấy bữa nay anh Ba, anh Ba... anh không về nhà!
- Thăng Thành nó đi đâu? Tại sao?

Thấm tiếp lời:

- Dạ! Thưa má, anh Ba anh đi làm rồi anh ở...
- Tại sao? Tại sao im tiếng mấy bữa nay mà không đưa nào nói? Vợ chồng mày làm sao mà ra nông nổi vậy.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Mùa trở bông

Khi ở nhà con gái về, Bà Năm bản thân như người mất hồn, ông Năm thấy vậy hỏi:

- Bà bị sao vậy?

Bà Năm không trả lời, bà cứ ngồi ở hàng ba, ông Năm hỏi lại:

- Bà! Bà sao vậy?

Bà Năm vừa khóc vừa nói:

- Ông ơi! Thăng Thành nó bỏ mẹ con con Ngọc mấy bữa nay nó không về rồi ông.
- Bà nói gì?
- Bữa qua nó về lấy hết giấy tờ của nó đi rồi...
- Gì ơi! Sao cái nhà này hết em lại tới chị? con ơi là con.

Thấm nhẹ giọng động viên ba má chồng:

- Ba má! Ba má hãy bình tĩnh, rồi mọi chuyện sẽ có cách giải quyết mà!

Ông Năm gắt giọng:

- Giải quyết, giải quyết gì? Chuyện thằng Khánh còn đang ỉ xèo giờ tới con Ngọc.

Bà Năm nói:

- Tất cả là từ cái quán cà phê đó mà ra mọi chuyện, tôi đã khuyên bảo từ lúc đầu mà không đưa nào chịu nghe!
- Giờ bà nhắc thì giải quyết được gì mà nhắc! Cái thằng rể thì chỉ muốn “ngồi mát ăn bát vàng” làm như kiếm được tiền của thiên hạ là ngon.

Chuyện trong gia đình đang rối bời nên không ai để ý tới chị Hai Liễu. Trong nhà, ngoài vườn không thấy con gái đâu bà Năm hoảng hốt:

- Nhỏ Hai lại bỏ đi ra ngoài rồi, Thắm con, con chạy xe ra cổng chợ, má lên cổng nhà văn hóa ấp coi có thấy chị Hai ở đó không?

- Dạ!

Dấu chân nào đó đã đưa chị Hai Liễu đi ra tới rặng mù u mọc ven con đường đi ra quán bà Bảy ven sông. Mù u đang bắt đầu vào mùa trổ bông, có vài con ong bầu vòn trên những đọt mù u rồi lại bay gần những chùm bông trắng murót, chị Hai Liễu ngẩng đầu nhìn chăm chú mấy con ong rồi chị cười một mình. Thắm dựng xe cách một quãng, cô bước tới gần cất tiếng gọi nhẹ:

- Chị Hai! Chị đang làm gì đó?

Hai Liễu quay lại nhìn em dâu, sau đó đưa tay lên chỉ mấy con ong bầu. Thắm cũng chỉ tay lên:

- Em hái bông cho chị nhen chị Hai.

Hai Liễu gặt đầu rồi lại cười mỉm. Thắm vói tay hái vài nhánh bông:

- Bông nè Hai, đẹp không? Giờ mình về nhà nha chị Hai.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Thoang thoang hương cau

Miền quê thoang thoang hương cau, khu vườn nhà ông Năm tràn ngập tiếng chim hót. Trưa ngày chủ nhật, Trang lại tiếp tục tới nhà ông Năm và cô xưng hô như một thành viên trong gia đình. Trang đi lệnh khệnh với cái bụng lồi để ông bà Năm tin là cô có bầu thật, nhưng thực chất bên trong chỉ là vài độn bụng:

- Thừa ba má con mới tới!

Ông bà Năm chỉ biết nhìn nhau, Khánh lên tiếng:

- Cô kia, cô tới đây làm gì?

Trang điệu đà một tay ôm bụng:

- Anh, anh giận em cũng được, nhưng anh đừng quá lớn tiếng vì con anh ở trong bụng nó nghe tiếng đó!

- Cô điên thiệt rồi, cút ra khỏi nhà tôi.

Thắm từ nhà bếp đi lên:

- Cô Trang, cô vẫn còn chưa bỏ ý định hả?

Trang nghiêng răng liếc mắt nhưng giọng vẫn tỏ ra khôn ngoan:

- Chị Thắm! Con của em cũng như con của chị mà! Chị nỡ lòng nào? Em chỉ đưa nó tới thăm ba của nó thôi!

Giọng Thắm rất khoát:

- Chuyện cô có bầu không còn là vấn đề quan trọng đối với gia đình tôi, trước sau gì sẽ rõ ai là người bơm cái bụng cô lên!

- Chị, chị em mình đâu phải là chị em Tầm Cám, việc gì chị cứ ác miệng và chối thay anh Khánh? Anh làm gì thì anh biết, chị có làm đâu mà chị biết? À, chị đang ganh tị với con của em phải không? Mà chị không có khả năng sinh con thì chị cũng phải để em sinh cho anh Khánh một đứa con nối dõi tông đường chứ!

Bức xúc không kìm chế được, Khánh cầm cánh tay Trang dắt ra cửa:

- Cút ngay, cô cút ra khỏi nhà tôi ngay!

Ông Năm lớn tiếng:

- Khánh, làm gì vậy hả?

Bà Năm cũng nói:

- Khánh! Con có thái độ gì vậy?

Trang cảm thấy mình như đang được ông bà Năm bênh vực, cô ngồi xuống đưa tay ẵm con mèo con với giọng điệu đáng thương?

- Cùng là con người, sao lại đối xử với nhau như vậy? Con đâu có bắt đền ai đâu mà ai cũng hất hủi con? Con chó, con mèo mà con còn thương chứ huống chi là con của con, con sẽ không bỏ con của con đâu, đừng ai phải bận tâm. . .

Thấy Trang làm tuột chiếc nơ ở cổ mèo con, chị Hai Liễu bước tới giăng lại con mèo về tay mình, Trang cất tiếng nịnh bợ:

- Hai, em mượn mèo con xúu thôi mà! Bữa nào em mua cho Hai mấy cái nơ đẹp hơn cái nơ này nha!

Chị Hai Liễu mát lườm lườm Trang rồi chị ẵm con mèo tới ngồi gần Thẩm. Không thấy ai nói gì! Thẩm đứng lên cất tiếng chào ngọt ngào rồi ra về.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Như những dòng sông

Cuộc đời con người như những dòng sông, đâu phải lúc nào mặt nước cũng phẳng lặng mà không nổi sóng! Đạo này, nhà ông Năm liên tục xảy ra những chuyện không ai ngờ tới! Người đời thường nói “con dại cái mang”, hẳn là như vậy, ông bà Năm buồn rầu và suy nghĩ rất nhiều nhưng ông bà vẫn mỉm cười, nhẫn nhịn bà con chòm xóm mặc dù người ta đồn thổi lời ra tiếng vào.

Từ ngày vợ chồng Thành ly thân, mỗi tháng Thành trở về nhà đưa tiền phụ giúp Ngọc nuôi con. Việc này khiến Diễm không cam chịu, Diễm muốn độc quyền người đàn ông đã có vợ con mà chính cô là kẻ chen chân. Buổi chiều khi cái nắng vừa tắt, chiếc xe hơi màu đen mới chạy tới đậu ngoài đầu cổng. Ngọc không lấy gì làm ngạc nhiên vì hai người vừa bước xuống xe đi vô nhà chính là Thành và Diễm. Thời gian đã làm phai dần tình cảm ba con. Bé Tân Lực và Kiều My không còn ưa đời ba của mình. Lần này tới nhà với mục đích Diễm muốn Thành phải cắt đứt hẳn mối quan hệ với Ngọc:

- Cô Ngọc! Đây là số tiền để cô thêm vô nuôi hai đứa nhỏ, giờ anh Thành không còn liên quan gì tới cô và cũng từ nay cô chủ động lo cho con cô, anh sẽ không tới nữa!

Diễm ném mấy xấp tiền trước mặt Ngọc, cô hành động như một cuộc trao đổi. Còn Thành thì chỉ đứng nhìn nhân tình hành sự với vợ mình. Ngọc lấy lại bình tĩnh, sau đó cô cầm mấy xấp tiền đưa lại cho Diễm:

- Cô cầm lại số tiền này đi, tôi không cần! Con tôi tôi nuôi!

Diễm nói những lời dè bĩu:

- Cô Ngọc, hay là cô chê ít? Số tiền này không ít đâu! Cô có thể lấy bớt ra mua mấy bộ đồ mà mặc, nhìn cô cũng rất đáng thương!

- Hai người đi đi. Tôi không cần!

Diễm thẳng lời hằn học:

- Cô là người không biết ơn người khác!

Ngọc im lặng mặc cho Diễm được nước lấn áp:

- Cô biết tiền vốn mở quán cà phê của cô là tiền ở đâu đó vô không? Tiền của tôi, tiền của tôi đó, cô hiểu chưa? Đâu phải tôi vô tâm không quan tâm tới cuộc sống của cô và con cô? Tôi tạo điều kiện cho cô mà cô còn làm cho quán cà phê đóng cửa, cô để anh Thành phải lo lắng, anh muốn bỏ về Cái Nước đi ghe... Nhưng tôi còn nghĩ tới cái “tình”, cái “nghĩa” nên tôi đâu có bỏ mặc anh vất vả...

Người đàn ông đã từng thề non hẹn biển với vợ, hứa hẹn tương lai với các con, nhưng giờ lại đứng vô tâm như một người xa lạ! Diễm cầm lại mấy xấp tiền cho vô gió xách cửa mình rồi nắm cánh tay Thành nói:

- Mình về thôi anh, loại người dối rỗng miệng mà còn sĩ diện.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Mù quáng

Chuyện tình cảm có lúc đã làm cho nhiều người trở nên mù quáng để rồi những tham vọng, sự tàn nhẫn làm chủ bản thân! Từ ngày Thành đi theo Diễm, Diễm đã thuê nhà cho Thành sống như một người chồng riêng của cô! Trước những hành động đó, ông bà Lâm hết cách khuyên bảo con gái mình. Sau giờ làm việc, Minh Khang đã tìm tới ngôi nhà Thành đang ở:

- Ông Thành, hóa ra là ông đang sống ở đây!

- Mời cậu ngồi!

- Ông Thành, tuy chị Diễm là chị gái tôi, chị ấy là người ra sao thì tôi không muốn đề cập tới, nhưng tôi thấy ông cũng là loại khốn nạn, ông bỏ vợ bỏ con mình để đi theo chị tôi, vậy ông có mục đích gì?

Thành vẫn bình tĩnh nói:

- Tôi làm gì tôi biết, cậu không hiểu đâu!

Diễm từ phía sau bước tới trước mặt Minh Khang:

- Anh Thành, anh không cần phải trả lời nó!

Minh Khang nói thẳng:

- Giờ ai mà không biết chị gái của tôi, nổi tiếng quá mà!

- Mày cút về đi!

Ngay lúc này, ông bà Lâm cũng vừa tới. Thành bối rối, còn Diễm không e ngại nói với ba má:

- Ba má tới thăm chỗ ở của tụi con hả?

Ông Lâm bức tức, còn bà Lâm nói con gái xối xả:

- Diễm, con đi xa quá rồi đó, có biết không?

- Má! Không lẽ má để con gái má ở vậy mãi sao?

Ông Lâm lên tiếng:

- Cậu Thành, tôi được biết là cậu đã có vợ con, vậy vợ con cậu đâu mà cậu ở đây?

Thành đáp ứng:

- Dạ, dạ...

Diễm vẫn cố bảo chữa:

- Ba! Mỗi người đều có lí do riêng mà!

Bà Lâm lớn tiếng:

- Diễm, má yêu cầu con hãy tỉnh ngộ, kể cả cậu Thành cũng vậy!

Ông Lâm không còn khách sáo với Thành nên ông quyết định:

- Cậu Thành, tôi sẽ thay đổi công việc của cậu! Bắt đầu từ ngày mai, cậu sẽ xuống làm công nhân khâu ủi hơi, vị trí tài xế sẽ có một người khác thay thế!

Diễm ngạc nhiên trước sự quyết định của ba mình:

- Ba, sao ba có thể để ảnh xuống xưởng làm công nhân?

- Không gì là không thể? Làm gì cũng là làm, nếu không muốn làm thì thôi việc!

- Má, má nói với ba đi...

Bà Lâm tiếp lời:

- Ý ba giống y như ý của má! Bắt đầu từ ngày mai cậu Thành sẽ xuống xưởng làm!

- Ba má, sao ba má có thể như vậy với anh được? Dù sao anh cũng là người cống hiến cho công ty nhiều mà, nhất là vụ thương lượng với công ty Tam Hoa.

Ông Lâm nhìn thẳng vô mắt Thành:

- Người nào dù “có tài mà không có đức” thì người đó đối với ba cũng không có ý nghĩa gì!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Mặt trăng tỷ tuổi

Đêm nay mặt trăng hàng tỷ tuổi soi sáng khắp mảnh đất An Sơn, ánh trăng xuyên qua những lỗ thông gió vô buồng, Khánh trần trọc khó ngủ, anh ngược mắt nhìn lên những vết sáng đang lấp ló. Thăm hiểu tâm trạng của chồng, cô hỏi nhỏ:

- Anh khó ngủ phải không?

- Ừa!

- Anh ráng ngủ đi! Cứ như vậy hoài lại bệnh đó!

- Em à, dạo này nhà mình xảy ra đủ thứ chuyện, em rất mệt mỏi phải không?

- Anh, mình đã là vợ chồng, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu... Em chỉ mong mọi chuyện rắc rối trong nhà mình sớm qua đi.

Khánh thở dài:

- Toàn những chuyện không đâu xảy ra! Lại còn việc ông Thành bỏ đi nữa! Sau này không biết chị Ba có lo nỗi cho hai đứa nhỏ không nữa!

- Anh đừng lo, vợ chồng mình sẽ phụ chị Ba lo cho hai đứa nhỏ, giờ em chỉ thương ba má thôi, mấy bữa trước nghe bà Bảy nói là cô Dân mua ve chai nói móc nói mỉa mà ba vẫn im lặng...

Thấm chưa nói dứt lời thì Ngọc gọi điện tới:

- A lô! Thấm hả em?

- Dạ! Em đây chị Ba.

- Hai đứa em ngủ chưa?

- Dạ, tụi em chưa ngủ!

- Có chuyện này rất quan trọng, điện thoại em nghe rõ không?

- Dạ! Nghe rõ, chị Ba nói đi!

- Sáng hôm nay chị đi mua đồ trên chợ Thủ Dầu Một, chị nhìn thấy con nhỏ Trang, mà cái bụng của nó lép xẹp à!

- Thiệt không chị?

- Thiệt đó, chị còn tưởng mình nhìn lộn người nên chị đi theo nó một đoạn đường thì đúng là nó!

- Giờ mình phải làm sao hả chị Ba?

- Hình như nó ở trọ trong con hẻm trên đường Yersin, vì chị thấy nó đi bộ vô khu nhà trọ đó!

- Dạ! Chị Ba ơi, ngày mai em xin nghỉ một buổi, chị đi với em lên tìm con nhỏ đó nha!

- Em tính làm gì nó?
- Em không làm gì! Em chỉ muốn lấy lại sự công bằng cho anh Khánh.
- Nhưng liệu ba má có tin mình không khi con nhỏ đó là loại lươn lẹo?
- Em sẽ có cách, chị hãy yên tâm...

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Gái đi

Buổi sáng ngày hôm sau, vợ chồng Khánh và Ngọc lên khu nhà trọ tìm Trang, thấy có người ở trong đi ra đồ rác, Thăm hỏi:

- Chào chị, chị cho em hỏi trong khu nhà trọ mình có ai tên là Trang ở trọ đây không chị?
- Cô, cậu là ai?
- Dạ, tụi em là bạn của Trang!
- Bạn hả? Cô, cậu là bạn như thế nào với con nhỏ đó?
- Dạ, là bạn trước làm cùng thôi chị!
- Tôi nói cô, cậu thông cảm, không phải là tôi nhiều chuyện đâu, tôi nói thiệt là tôi không thể chấp nhận được con nhỏ đó, suốt ngày son son phấn phấn, nay thẳng này, mai thẳng khác chớ đi, nghe nói nó làm gái, bữa trước còn có mấy bà nào tới đánh ghen.
- Dạ, tụi em hiểu rồi chị, vậy Trang ở phòng nào chị?
- Nó ở phòng số 16, gần phòng trọ tôi, nó còn đang ngủ, vì nó chỉ làm đêm.
- Dạ, em cảm ơn chị!
- Không có gì!

Sau khi được chị trong khu nhà trọ chỉ phòng, Ngọc cùng vợ chồng Khánh dắt xe vô trong, đứng trước cửa phòng số 16, Thăm gõ cửa liên tiếp 6 - 7 tiếng, Trang ở bên trong nghĩ là mình có khách tới và cô vội vàng mở cửa, Trang hốt hoảng khi vợ chồng Khánh bất ngờ xuất hiện, ngay lập tức Trang đóng sầm cửa lại nhưng bị Khánh đẩy mạnh vô nên cô không kịp cài then trong. Để sự thật được phơi bày, Thăm hỏi Trang:

- Cô Trang, cái bụng bầu của cô là giả còn gì để mà giải thích, cô đã vu khống cho chồng tôi, giờ cô tính sao với nhân cách của chồng tôi suốt mấy tháng qua bị người ta hiểu lầm?

Trang vẫn mạnh miệng xạo quyết:

- Em nghĩ là mọi người tới thăm em, em mới bị sảy thai rồi, ai dè chị hỏi em như vậy thì em biết nói làm sao?

Khánh nổi nóng trước kẻ đặt chuyện:

- Cô đừng có đóng kịch nữa! Cô sẽ phải chịu trách nhiệm về hành vi của cô trước pháp luật.

Nghe thấy hai từ “pháp luật” Trang lại dờ màn khóc thảm:

- Cũng tại em ngu, tại em khờ nên tin anh, và cũng tại em không giữ được con của mình nên giờ em cam chịu...

Thăm rất bức xúc:

- Cô Trang, cô có biết tội vu khống người khác sẽ phải chịu bao nhiêu năm ngồi tù không?

Ngọc tiếp lời:

- Trang, tại sao cô phải làm như vậy với em tôi? Cô có biết là vì cô mà ba má tôi phải khổ tâm như thế nào không?

Từ lúc vợ chồng Khánh và Ngọc tới, bà Mười chủ nhà trọ đứng bên ngoài nghe hết câu chuyện, bà lên tiếng:

- Trang, may về đây ở mới được hơn một tháng nay mà nhà trọ tao hết chuyện này tới chuyện khác xảy ra, giờ tao không cho mày ở đây nữa, trong ngày hôm nay mày phải dọn đi. Bữa mới tới tở về ngoan hiền để lừa mọi người, tưởng mày làm gì hóa ra mày làm đi, gái đi mà còn ác, cứ cho nó ra pháp luật để nó biết thế nào là vành móng ngựa. Đi làm công nhân được 1 - 2 buổi thì nghỉ, ngồi may thì nói là đau hông đau lưng, làm gỗ thì kêu bụi, ai sinh ra cái loại con này chỉ tở cho đau, đau... Tao nói rồi, chiều nay phải dọn đi, đừng để tao phải ném đồ của mày ra ngoài.

Trang nghe bà Mười nói như tát nước cô không còn cách nào chống chế, Thắm tiếp tục nói:

- Cô Trang, giờ cô muốn sao? Cô muốn cùng chúng tôi ra pháp luật để biết ai đúng ai sai hay cô muốn gì?

Tuy bị bắt quả tang cái bụng lép xẹp không mang bầu nhưng Trang vẫn nghĩ tới những điều Diễm nhắc nhở “nếu không may bị lộ thì mày phải hết sức bình tĩnh đối phó, không phải lúc nào mình cũng tiến quân mà có lúc cần phải im lặng mà lui quân, mày đừng lo, tao sẽ không để mày chết đói đâu...”. Như một lối thoát của đàn chị về đường, Trang nài nỉ van xin:

- Em biết là mình đã gây tội lớn rồi, anh Khánh và hai chị hãy tha tội cho em, cũng vì em chưa thương ai bao giờ nên khi em gặp anh Khánh là người đầu tiên em thích nên em mới làm những điều sai trái, giờ em còn ba má dưới quê, họ già cả rồi nên em phải lo cuộc sống cho họ, em mong anh chị hãy vì ba má em mà bỏ qua cho em, từ nay em sẽ không xuất hiện trước gia đình anh chị nữa!

Ngọc yêu cầu một vấn đề:

- Việc cô vu khống cho em tôi, làm ảnh hưởng tới ba má tôi thì tạm thời chưa nói tới, ngay bây giờ cô hãy viết một biên bản tay về hành động sai trái của cô, nếu cô còn tiếp tục vu khống và gây rắc rối cho em trai tôi thì cô sẽ phải chịu trách nhiệm trước pháp luật, cô viết đi.

Trang đáp ứng:

- Nhưng mà...

- Cô có viết hay không? Nếu cô không viết thì buộc chúng tôi sẽ làm đơn mời cô ra pháp luật.

Bà Mười nhìn Trang, bà nổi thêm cơn tức:

- Để cho nó ngồi bóc lịch nó mới mở mắt nó ra! Loại người ở nhà ba má không dạy được thì để xã hội, để pháp luật trừng trị.

Những kẻ gian xảo như Trang sẽ yếu thế khi gặp người có tuổi thẳng giọng như bà Mười. Một lát sau, Trang phải chấp nhận viết biên bản tường trình về việc làm sai trái của cô có sự chứng kiến của bà Mười chủ nhà trọ.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Giá như là trai thẳng

Việc Trang vu khống cho Khánh bị vạch trần, biên bản do Trang viết và cuộc đối mặt tại phòng trọ số 16 được Thắm ghi âm lại, đây là lời giải thích rõ ràng cho cả hai bên gia đình và bà con chòm xóm! Ông bà Tư cũng không còn thành kiến với con rể. Suốt mấy tháng, chưa bữa nào Khánh cảm thấy thoải mái như bữa nay, sau giờ tan ca, Khánh về phòng trọ của Nam:

- Cuộc đời vẫn đẹp sao, tình yêu vẫn đẹp sao, dù đạn bom man rợ thét gào...

Thấy Khánh tươi tỉnh hát, Nam hỏi:

- Mới trúng vé số hả?

Khánh không nói gì mà mỉm cười đưa hai bàn tay áp lên hai bên má của Nam, Nam hỏi tiếp:

- Là chưa kia! Hói không nói mà cứ cười.

Khánh nhanh miệng:

- Nói, nói, nói nha!

- Nói đi, có chuyện gì mà bữa nay vui vậy?

Khánh nắm bàn tay Nam:

- Mình được giải thoát rồi!

Nam ngạc nhiên:

- Hà? Khánh không được bỏ vợ, tội nghiệp Thẩm lẩm!

Khánh không nhịn được cười:

- Ai bỏ vợ đâu?

Nam vẫn chưa hiểu:

- Là sao? Nói đi!

- Là đã tìm ra sự thật, con nhỏ trước phụ quán cà phê cho chị Ba, nó không có cái bầu bì nào hết, vậy mà nó gấp lừa bỏ tay người.

- Thiệt không? Chấn chấn không?

- Chắc chắn, bữa trước đã bắt tại trận, nó đã viết biên bản tường trình về hành vi vu khống, rồi chị Ba nói là thôi bỏ qua cho nó!

- Vậy thì tốt rồi, từ nay phải cẩn thận với nhiều người đó, có khi họ tốt trước mặt mình, nhưng phía sau là những hành động vô tâm.

- Biết rồi, nhớ rồi ai ren (爱人/người yêu)

- Mấy tháng qua Khánh buồn lắm phải không?

- Yes! Giá như là trai thẳng đàn ông thực sự để con nhỏ đó vu khống thì cũng bớt uất ức, đằng này nó lại...

Nam chọc ghẹo:

- Nó lại vu khống cho người không... công nông...

Khánh cười:

- Nói thẳng ra là 3D.

Nam nhìn vô mặt Khánh:

- Khánh đừng dùng những câu đó, tuy bản tính chúng ta là như vậy, nhưng thực sự mình nghe hơi...

- Ok! Giờ mình nấu gì ăn đi!

- Nấu cơm nha Khánh?

- Nam nấu cháo đi!

- Bữa nay không ăn cháo, ăn cơm.

- Mình thích ăn cháo!

- ăn cơm.

- Ăn cháo!

- Cơm.

- Cháo...

Nói qua nói lại rồi cười đùa, bỗng Nam và Khánh giật mình vì tiếng hỏi bên ngoài cửa:

- Nấu cơm chưa Nam?

- Dạ, em đang chuẩn bị nấu, chị đi đâu vậy?

- Chị đi mua trứng gà!

Khánh hỏi Nam:

- Ai vậy?

- Chị Thanh ở phòng bên cạnh, thấy chị đó ngày nào cũng mua trứng gà về ăn mà không ngán.

- Kệ họ đi, có thể là món hợp khẩu với họ.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Trở lại con đường đất

Sáng sớm thức dậy, nắng ban mai đang trải rộng khắp khu vườn nhà! Ngoài sân, hai con vật đáng yêu mèo con và chó con tinh nghịch, vật lộn nhau, mèo con làm tuột cái nơ đeo trên cổ chó con, chị Hai Liễu thấy vậy vội chạy lại nhặt chiếc nơ cột lại cho chó con. Có tiếng xe gắn máy từ ngoài cổng vô sân, ông Năm đứng ở gốc cây vú sữa nhìn vô ngạc nhiên:

- Nam, có phải cháu Nam không?

- Dạ, thưa bác con mới về!

Ông Năm gọi:

- Bà ơi, cháu Nam nó mới về!

Bà Năm ở trong nhà đi ra:

- Nam, lâu lắm rồi... ba má ở quê có khỏe không con?

- Con cảm ơn bác! Dạ, ba má con vẫn khỏe!

Ông Năm rất vui, ông vỗ vai Nam:

- Hồi này chừng chạp rồi, đã vợ con gì chưa?

Nam gãi đầu:

- Dạ... con chưa có bác!

Bà Năm hỏi:

- Công việc của con dưới quê có ổn không?

- Dạ, cũng bình thường bác!

- Ủa, bấy lâu nay không gặp con, bác Năm cứ nhắc hoài món canh chua trước con nấu đó!

- Dạ!

Vợ chồng Khánh đang ở khu vườn sau đi vô, Khánh bối rối vì Nam tới nhà mà không nói trước, Thấm vui vẻ chào:

- Chào anh Nam, anh về nhà lâu chưa?

- Anh vừa tới! Hai vợ chồng đang làm vườn hả?

- Dạ, tụi em đang dọn mấy cành củi khô.

Ông Năm nói với bà Năm và các con:

- Bà, bữa trưa nay nhà mình nấu canh chua nghen, bà và con dâu nấu coi có giống canh chua của cháu Nam nấu không? Khánh chạy xe ra quán bà Bảy mua rượu cho ba, nói với bà Bảy là đóng loại rượu giống bữa vừa mua đó!

- Dạ!

Thắm nói với chồng:

- Anh Khánh chở anh Nam đi cùng cho vui! À, anh ghé qua quán tạp hóa mua thêm ít me chua nấu canh nha anh.

Nam và Khánh nhìn nhau trước những lời nói tình cảm của Thắm. Nam thầm nghĩ “Thắm là người phụ nữ mà có lẽ cái xã hội này khó ai gặp được, chỉ mong Khánh luôn đối xử tốt với Thắm...”.

Từ rất lâu rồi, Nam mới quay trở lại con đường đất đi ra quán bà Bảy ven sông. Như có sự níu kéo, sau khi mua rượu xong, Khánh dừng xe ở rặng cây mù u mọc ven đường. Nam xuống xe, anh đứng hướng ra phía sông, mắt nhắm lại, hai tay dang hai bên đón nhận làn gió mát từ ngoài sông thổi vô, Khánh ghé miệng thổi thè bên tai Nam:

- Nam, sao bữa nay tới nhà? Làm mình muốn rụng tim luôn.

Nam quay lại đưa tay lên nhặt mấy bông mù u vừa rụng vương trên mái tóc của Khánh:

- Khánh, tại vì suốt thời gian qua, Nam vô cùng áy náy, Nam cảm thấy có lỗi với ba má của Khánh.

- Tại sao? Nam có làm gì đâu mà có lỗi?

- Tại vì Nam sống và làm việc ở Bình Dương rất lâu rồi mà cứ giấu, làm cho hai bác nghĩ là Nam đang ở dưới quê bấy lâu nay. Gần kề nhau mà không tới thăm hai bác, cảm thấy có lỗi vô cùng, Khánh à!

- Cũng vì hoàn cảnh của chúng ta mà Nam.

- Phải, cũng vì những người như chúng ta không thể công khai trước gia đình và xã hội. Bữa nay coi như Nam ở dưới quê lên thăm gia đình Khánh, và có một điều Nam muốn Khánh phải hứa với Nam.

- Nam nói đi.

- Là Khánh không bao giờ được bỏ Thắm, thế giới này Khánh là người may mắn khi có người vợ như Thắm.

Khánh im lặng một lát rồi nói:

- Ý Nam là...

Nam chỉnh lại cổ áo của Khánh:

- Khánh, bất cứ có chuyện gì xảy ra thì Nam cũng sẽ luôn ở bên Khánh.

- Cảm ơn Nam! Khánh hứa Khánh sẽ mãi ở bên Nam.

- Thank you!

- I want to kiss you!

- Kiss? Người ta mà nhìn thấy thì chết. Mình về thôi Khánh, còn ghé quán mua me chua nữa!

- Chờ một chút, để mình hái cho chị Hai mấy nhánh bông mù u.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Mưa và nỗi nhớ

Trời gần sáng. Con mưa rào xối xả trút xuống mái tôn nhà trọ, hơi lạnh bên ngoài ủa vô lan tỏa khắp căn phòng. Nam Ngồi dậy tựa vô tường, anh kéo chiếc mền lên đầu gối cho bớt lạnh. Mưa thường làm cho người ta cảm thấy cô đơn khi một mình, và mưa cũng luôn gợi lên nhiều nỗi nhớ! Giờ này Nam nhớ Khánh da diết, muốn Khánh ôm mình thật chặt để hơi ấm được nhen lên...

Vẫn như mọi ngày, trong văn phòng công ty Mộc Á, Khánh và Nam hay mượn cớ gặp nhau, lúc thì photocopy nhờ máy, lúc thì cùng xuống kho lấy giấy in... Họ chỉ cần nhìn thấy nhau thôi cũng đầy ắp niềm vui và hạnh phúc. Vì công ty sắp có sự thay đổi phòng nhân sự, nên giám đốc Zhang đã thảo luận với Khánh trước khi cuộc họp diễn ra:

- A Khánh! Trong thời gian vừa qua, cậu đảm nhiệm công việc rất tốt, một tuần nữa A Linh sẽ thôi việc. Chính vì vậy, A Khánh sẽ vào vị trí công việc

của A Linh, mong A Khánh cố gắng làm tốt công việc mới...

Khánh bối rối:

- Thưa giám đốc! A Khánh chỉ lo khả năng của A Khánh chưa thể đủ trọng trách để đảm nhiệm chức vụ trưởng phòng nhân sự, mong giám đốc đề cử nhân viên khác được không?

Giám đốc Zhang nói:

- Ban lãnh đạo công ty đã xem xét rất kỹ, chỉ có cậu là phù hợp nhất cho vị trí này, và người sẽ thay thế công việc của cậu hiện tại là A Nam từ phòng kinh doanh chuyển qua.

Khánh ngạc nhiên:

- Nhưng mà...

Giám đốc Zhang hỏi:

- Thấy A Khánh và A Nam có vẻ rất thân, hai người là bà con hả?

- Không phải thưa giám đốc! A Nam là bạn học cùng đại học...

Bà Zhang giám đốc gật đầu hài lòng về tính cách thành thật của Khánh.

Sau giờ tan ca, cơn mưa chiều lại mới giăng nặng hạt, Nam và Khánh vội chạy vô phòng. Khánh nói:

- May mà không ướt, mắc mưa hay bị cảm.

Nam gấp chiếc khăn ướt đắp lên trán của Khánh, Khánh hỏi:

- Nam làm gì vậy? Sao đắp khăn lên trán mình?

Nam ân nhẹ mấy cái bên ngoài chiếc khăn:

- Lúc trong công ty, đứng gần Khánh mà thấy người Khánh nóng như lửa, chắc là bị sốt.

- Nam ngồi xuống đây!

- Gì vậy?

- Không có sốt mà tại vì đứng gần Nam nên cơ thể bỗng nhiên tỏa nhiệt.

- Gì ghê vậy?

- Thiệt đó!

- Khánh ơi, Nam chỉ lo Nam sẽ không làm tốt được công việc mới, vì Nam chưa hiểu nhiều về công việc phòng nhân sự...

Khánh ôm chặt Nam:

- Có Khánh bên cạnh, Nam đừng lo!

- Ok, thanks! Giờ Khánh hát tiếng hoa đi!

- Nam thích nghe bài gì?

- Ánh trăng nói hộ lòng em.

- Trời đang mưa có ánh trăng nào đâu?

- Thôi mà, hát ánh trăng đi để ông trời tạnh mưa.

- Ok, ...

"Ni wen wo ai ni you duo shen (你问我爱你有多深)

Anh hỏi em yêu anh có sâu đậm không?

Wo ai ni you ji fen (我爱你有几分)

Anh yêu em bao nhiêu phần?

Wo de qing ye zhen (我的情也真)

Tình cảm của em là chân thật

Wo de ai ye zhen (我的爱也真)

Tình yêu em dành cho anh cũng là chân thật

Yue liang dai biao wo de xin (月亮代表我的心)

Ánh trăng đã nói hộ lòng em..."

Ngoài trời mưa gió vẫn đang làm chủ không gian, bên trong căn trọ nhỏ chỉ có hai người, họ hát cho nhau nghe rồi bỗng dưng im lặng để làn môi ẩm truyền cho nhau từng hơi thở nồng nàn... Sự gần gũi giữa Nam và Khánh khiến Thanh người ở phòng bên cạnh luôn tò mò, Thanh đang là tâm điểm bàn tán của khu nhà trọ, người ta nói, mỗi ngày Thanh mua trứng gà về dùng cho việc cúng ngải.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Bóng đêm

Sau cơn mưa chiều, bóng đêm dần bao trùm con hẻm vô nhà trọ, Nam và Khánh ngủ thiếp đi, bỗng cả hai giật mình vì tiếng chửi bới bên ngoài:

- Chó cò nhà quê mà tưởng mình là becgie thành phố hả? Lên đây không lo làm mà tính giật chồng tao. Tao nói cho mày biết, tao không phải là loại người như người khác là ưa tạt a xít vô cái mặt dâm loạn của mày, nhưng tao cảnh cáo trước với mày, đừng để tao phải tới lần nữa...

Khánh hỏi Nam:

- Gì vậy?

- Không biết nữa, hình như bà nào tới đánh ghen...

Nam mở cửa phòng, Nam và Khánh nhìn theo người đàn bà vừa lớn tiếng, họ ra về trên khuôn mặt hiện rõ vẻ bức tức. Nam hỏi Thanh phòng bên cạnh:

- Ủa, chị Thanh, cô kia mới là chị hả?

- Không em, bà là con nhỏ mới chuyển tới phòng kia.

- Em tưởng bà là chị! Thấy tiếng bà chửi ngay trước phòng chị mà!

- Em nghĩ gì mà nói bà là chị? Chị không là bà thì thôi, ai dám la chị!

- Chị hiền vậy sao?

Tay Thanh cầm nửa trái dưa hấu đưa cho Nam:

- Dưa hấu ngọt lắm, em và bạn em ăn đi.

- Chị không ăn hả?

- Trái bự làm sao chị ăn hết, hai em ăn đi.

Nam lấy dao cắt một miếng dưa cho Khánh:

- Khánh ăn miếng dưa đi, rồi đi về kéo ba má lo.

- Ok!

Nam quay đầu xe cho Khánh ra về. Thanh đứng cửa phòng miệng lẩm nhẩm gì đó rồi bước qua đứng trước cửa phòng của Nam:

- Nam à, cậu bạn của em có gia đình chưa? Chắc bạn em ít tuổi hơn em? Nhìn rất trẻ!

- Nam cười đáp:

- Dạ, Khánh có vợ rồi chị! Em và Khánh cùng tuổi.

- Sao em không cưới vợ đi?

- Em chưa có bồ, chị thấy đó, Khánh và em cùng tuổi mà Khánh cưới vợ mấy năm rồi đó chị.

Thanh nghĩ thầm: “Khỏi cần phải khai tuổi nữa, bữa trước chị nhìn thấy chứng minh thư photo của em để ở mặt bàn rồi”.

- Ủa, nhìn Khánh cũng đẹp trai, nhưng mà...

- Nhưng mà sao hả chị?

- Chị nói chuyện này em đừng nghĩ gì nha! Chị cảm thấy Khánh rất thương em.

Nam đỏ mặt về sự thật mà Thanh vừa nói:

- Khánh và em học chung đại học, Khánh giúp đỡ cuộc sống của em rất nhiều, tụi em coi nhau như anh em ruột mà chị.

Thanh cười gượng, suy nghĩ cô thầm đọc “Tuy chị hơn tuổi em, chị cũng biết giới tính của em nhưng không hiểu sao chị rất thương em, nhất định chị sẽ làm cho em phải thương chị. Để coi thằng Khánh còn tiếp tục tới ăn nằm ở đây hoài nữa không...”.

Trời về khuya, khói nhang trong phòng của Thanh bay ra làm cho màn đêm trở nên âm đậm xen lẫn hơi lạnh của cơn mưa chiều còn đọng lại... Mọi người trong khu nhà trọ họ lại xì xào “con Thanh phòng 19 ngày nào cũng cúng bái gì không biết, đêm nào cũng mùi nhang mùi khói”, có người lại nói: “quê con Thanh ở Sóc Trăng, nghe nói nhiều người dưới đó biết làm bùa ngải ghê lắm!”.

Hơn 2 giờ sáng, Nam trằn trọc khó ngủ, Nam cảm thấy khó chịu trong người, bụng nóng như lửa đốt nên anh đã ngồi dậy cầm điện thoại nhắn tin cho Khánh “Sao bữa nay mình khó ngủ quá, thấy khó chịu trong người...”, nhắn tin xong, Nam không dám gửi tin nhắn vì lo vợ của Khánh sẽ vô tình đọc được.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Thế giới linh hồn

Như thói quen uống cà phê buổi sáng, mỗi ngày Nam và Khánh thường mua cà phê đem vô công ty, Nam đưa ly cà phê cho Khánh:

- Khánh uống cà phê đi!

Khánh lắc đầu, Nam hỏi:

- Sao vậy?

Khánh gất giọng:

- Không có sao? Không thích uống thì không uống!

Nam khó hiểu:

- Mọi bữa cậu nói nếu không uống cà phê là không tập trung được công việc mà?

- Sao Nam nói nhiều vậy? Mình không uống là không uống.

Nam im lặng suy nghĩ “có lẽ Khánh áp lực vì công việc nên mới như vậy...”

Một tuần qua, tâm trạng của Khánh rất căng thẳng, luôn cáu gắt với Nam. 7 đêm vừa rồi, Nam mất ngủ và đêm nay cũng vậy, Nam còn đang ngồi suy nghĩ, bỗng có tiếng gõ cửa bên ngoài, Nam hỏi:

- Ai vậy?

- Khánh nè!

Nam mở cửa, Khánh đứng bên chiếc xe gắn máy với vẻ thẫn thờ, Nam dắt xe của Khánh vô phòng, Khánh cài then cửa trong. Không nói câu nào, Khánh ôm Nam đè xuống nền nhà rồi yêu bạn mình như con khát tình cuồng nhiệt... Mặc cho màn đêm bóng tối, mặc cho thể giới linh hồn, họ đang cuốn lấy nhau, truyền cho nhau hơi ấm từ hai cơ thể. Ở phòng bên cạnh, Thanh đang đặc ý suy nghĩ “cứ yêu đi rồi thù ghét vì thời gian không còn nhiều nữa đâu nha Khánh”. Thanh vui thầm như mình gần thành công mục đích, nhưng cô lại âm ỉ vì Nam và Khánh vẫn đang làm chuyện đó kể bên phòng mình, Thanh lập tức bật dậy chuẩn bị những thứ đồ để tiếp tục cụng, là mảnh giấy có viết tên tuổi của Nam và Khánh và hai sợi chỉ màu cuốn vô nhau rồi tung... Thanh kêu gọi linh hồn bằng tiếng dân tộc của cô, ánh sáng ngọn đèn cũng leo lét chiếu bóng Thanh lên tường trông thật ma quái trong căn phòng số 19

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Trăng khuyết

Đã 3 tháng nay, Nam và Khánh bị bùa ngải của Thanh khống chế! Có lúc họ yêu thương nhau cực độ về thể xác, nhưng ngay sau đó lại là thái độ bất thường thù ghét nhau. Càng ngày Khánh càng muốn xa lánh Nam, còn Nam thì luôn yêu thương Khánh hết lòng. Chính vì vậy, tinh thần của Nam bấn loạn. Biết Nam đang bế tắc về chuyện tình cảm, Thanh cố ý qua phòng hỏi:

- Đạo này thấy em có vẻ buồn vậy Nam?

Khuôn mặt Nam nhăn nhó:

- Không có gì đâu chị!

Miệng Thanh đưa đầy:

- Chị cảm thấy em đang rất buồn, hay là em đang gặp khó khăn gì? Có khó khăn gì thì nói với chị, chị không giúp được nhiều nhưng vài triệu thì chị có nha Nam.

Nam lắc đầu:

- Không, em không có khó khăn.

- Nhưng em cứ buồn rầu như vậy, nhìn em buồn, chị cũng rầu theo.

Nam càng nói chuyện với Thanh thì càng bị khống chế bởi những âm hồn khuất mặt:

- Em rất buồn! Em và Khánh quen nhau từ khi học đại học, thực sự thì Khánh rất quan tâm em và em cũng vậy. Nhưng không hiểu sao mấy tháng nay Khánh khác lạ, luôn tìm cách lẩn tránh em!

- Nam, nghe chị nói nè! Bạn em đã có vợ, trước sau gì họ cũng phải nghĩ tới vợ của họ và họ sẽ quay về với vợ con.

- Khánh chưa có con mà!

- Oh, chưa có đứa con nào hả em?

- Chưa!

- Thôi, ráng lên em, đừng buồn nữa! Rồi mọi chuyện sẽ qua.

Thanh vừa bước ra khỏi cửa phòng của Nam thì Khánh tới, Khánh dắt xe vô trong phòng, Nam bối rối. Cũng như suốt 3 tháng nay, mỗi lần Khánh tới phòng của Nam thì Khánh tự cài then cửa rồi yêu bạn mình như người mắc nghiện tình dục, bởi những dục vọng đó đang bị những vong hồn ma quỷ sai khiến.

Đêm nay vầng trăng khuyết treo lơ lửng trông rất gần, như có thể với được cánh tay chạm tới. Trong căn phòng nhỏ chỉ có hai người. Nam và Khánh đều khó hiểu chính bản thân mình, họ im lặng để cảm giác lạnh lùng vây quanh, bên ngoài mùi khói nhang từ phòng của Thanh bay ra càng làm cho không gian khu nhà trọ u ám. Cảm thấy ngột ngạt khó chịu, Khánh cầm tay Nam:

- Nam, thành thật xin lỗi Nam!

Nam nghĩ tình cảm của Khánh dành cho mình đã trở lại như trước:

- Khánh có lỗi gì đâu, mình biết công việc của Khánh rất áp lực mà!

Khánh hôn nhẹ vô bàn tay Nam rồi Khánh nói:

- Nam ơi, Mình chia tay nha!

Nam ứ ớ, miệng không thốt nổi nên lời, Khánh nói tiếp:

- Nam ơi, Khánh phải trở về cuộc sống gia đình.

Nước mắt Nam trào ra hai khóe mắt:

- Khánh, mấy năm nay Khánh cũng đang cùng sống với vợ và gia đình mà!

- Nam à! Nam hãy đi quen người khác đi, Khánh không xứng đáng với Nam đâu!

- Khánh! Nam không thể quen người khác, Nam chỉ yêu một mình Khánh thôi, Nam không quên được Khánh đâu!

- Nam, Nam hãy quen người khác! Hãy cho người khác cơ hội để họ có thể làm bạn của Nam

- Không, Nam không thể!

- Nam không thể thì tùy Nam

- Tại sao? Tại sao Khánh lại đối với mình như vậy?

- Không tại sao hết!

- Khánh nói đi, Khánh nói cho mình biết đi!

- Bởi vì Khánh không còn thương Nam nữa! Hãy quên Khánh đi. Từ nay Khánh sẽ không tới đây nữa. Sắp tới Khánh cũng sẽ thôi việc ở công ty.

Mặc cho Nam vật vã khóc trong sự đau khổ, Khánh bỏ ra về giữa lúc cúp điện, bóng Khánh khuất dần trên con hẻm nhà trọ chỉ có ánh sáng của vầng trăng khuyết đêm khuya.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Tiếng rao

Khi Khánh bất ngờ nói lời chia tay, Nam hoảng loạn tưởng như không còn thiết cuộc sống trên đời này nữa! Một ngày, hai ngày và tới ngày thứ ba, Nam không đi làm mà chỉ nằm trong phòng trọ như người mất hồn. Giả như cái chết có thể làm quên đi và kết thúc được mọi chuyện thì Nam đã chết trong thời gian hơn 3 tháng vừa rồi vì Nam đã từng nghĩ quẩn, nhưng nếu chọn cái chết thì sẽ có tội và là đứa con bất hiếu với ba má, chết cũng không thay đổi được gì, chết thì vẫn chỉ là một con ma đồng tính bị miệng đời nói qua nói lại vì chưa có sự cảm thông... Ngoài trời cái nắng giữa buổi trưa oi ả làm cho căn phòng của Nam trở nên tù túng, thỉnh thoảng bên ngoài thêm những tiếng rao lạnh lớt của những người bán hàng rong, người bán vé số... Nam mở cửa phòng cho chút không khí lùa vô xoa bớt đi con ngột ngạt. Bỗng đôi quang gánh của cô bán tàu hũ đặt ngay trước cửa, khuôn mặt cô hiện lên vẻ mệt nhọc, một tay cô cầm chiếc nón lá quạt mạnh trước khuôn mặt đang có nhiều giọt mồ hôi từ vầng trán chảy xuống cổ ướt đầm đìa, cô vừa thở dòn dập vừa hỏi:

- Ăn tàu hũ không con?

- Dạ, cảm ơn cô, con không ăn!

Cô nhìn chăm chú vô đôi mắt đờ đẫn và những nốt mụn nổi sau gáy của Nam, cô lại hỏi:

- Con ơi, trong công việc và cuộc sống, con có va chạm thù ghét với ai không?

Nam ngạc nhiên:

- Dạ, không có đâu cô! Mà sao cô hỏi con vậy?

- Cô nói điều này, con nên coi lại nha! Hình như con bị người ta bỏ bùa ngải rồi đó!

Nam đã từng nghe nhiều người trong khu nhà trọ bàn tán về Thanh là người thờ cúng ngài, nhưng Nam nghĩ “mình đâu có thù ghét gì chị ta đâu mà hại mình? Sau đó trong đầu Nam mâu thuẫn những tình huống và thái độ của Thanh mỗi khi thấy Khánh tới phòng...Trời ơi, có lẽ nào...”.

- Cô ơi, cô nói vậy là sao hả cô?

- Là nếu ai đó thích con thì họ sẽ làm bùa yêu, còn nếu ai thù ghét con thì họ sẽ làm bùa phá, bùa ghét. Chính vì vậy nhiều gia đình đã tan nhà nát cửa, vợ chồng thì chia tay, làm ăn xui xẻo đủ đường... Có nhiều loại bùa ngài còn hút sinh khí sức mạnh của người bị hại để bổ sung sức mạnh cho những kẻ nuôi cúng tà ma, những kẻ nuôi cúng tà ma thường lợi dụng những điểm yếu, lợi dụng niềm tin của người khác để hại họ...

- Ghê vậy hả cô?

- Liên quan tới bùa ngài kinh khủng lắm, tốt nhất là hãy sống theo quy luật tự nhiên, bởi kiếp người luôn theo luật nhân quả con nha!

- Bây giờ con phải làm sao hả cô?

- Nếu con bị bùa ngài thì cũng là cái nghiệp của con, không ai cứu con bằng chính bản thân con phải mạnh mẽ để không bị khống chế và mỗi ngày con hãy thành tâm trì tụng Chú đại bi...

- Xin lỗi cô, con hỏi điều này nếu không phải thì cô bỏ qua cho con! Mà sao bỗng dưng cô nói chuyện bùa ngài với con?

- Cô không biết nữa, thôi cô đi, cô đi nha!

Người bán tàu hũ lấy ngón tay dụi dụi hai khóe mắt, có vẻ như cô tỉnh táo hơn, sau đó cô ghé vai quầy gánh hàng đi ra khỏi khu nhà trọ, Nam ngẩn ngơ đứng ngoài cửa nhìn theo người phụ nữ vừa nói ra nhiều điều huyền bí.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Sự thật

Phải chăng sự tình cờ Nam gặp người bán tàu hũ là một cơ duyên. Giờ thì câu nói của cô luôn vang vọng trong đầu Nam “Bùa phá, bùa ghét, bùa phá, bùa ghét...”. Buổi chiều thấy Nam mở cửa sổ, Thanh cầm trái xoài qua phòng đưa cho Nam:

- Nam, xoài ngọt lắm, ăn đi!

- Chị cầm về đi, em không ăn.

- Sao vậy em?

- Không sao!

- O, ơ... Em sao vậy? Bữa nay sao vậy?

Nam dựng lên một tình huống nhằm khai thác sự thật mà anh đang nghi ngờ:

- Em không sao, chỉ là em mới đi coi thầy ở gần miếu ông Cù về, thầy nói là em và bạn em đang bị một người phụ nữ phá.

Thanh bối rối:

- Chắc là người bên phía bạn em phá!

- Thầy nói là người ở gần em phá!

- Bên em có ai mà phá? Chỉ có người bên thằng Khánh phá, cũng có thể là vợ thằng Khánh thì sao?

Giọng Nam gắt lên:

- Chị biết gì về gia đình bạn em mà chị nói? Thôi chị về phòng chị đi! Em mệt lắm rồi.

Người ta thường nói, kẻ có tật thì hay giật mình. Thanh tái mặt khi bước ra khỏi cửa: “Có thể nó đã phát hiện ra, nhưng tao sẽ không bao giờ gờ cho chúng mày...”.

Bữa ngái luôn có những mặt nghịch lý nên Thanh đã không thể làm cho Nam quan tâm mình mà càng làm cho Nam thương Khánh nhiều hơn, nhưng Khánh lại bị chìm đắm trong sự khổng chế nặng nề. Giờ thì Nam đã hiểu căn nguyên gây ra mọi chuyện qua những phản ứng của Thanh và linh cảm từ bản thân mạch bảo.

Ngày hôm sau, Nam trở lại công ty làm việc, và Khánh đã bỏ việc ngang từ hai hôm trước, Nam bối rối cầm điện thoại gọi mấy cuộc cho Khánh nhưng Khánh không nghe máy. Gần hết giờ làm Khánh nhắn tin gửi lại:

- Nam đừng gọi điện cho mình nữa, mình sẽ chặn số điện thoại, chỉ có cách đó mới quên được nhau.

Nam âm ức:

- Khánh ơi, Nam muốn gặp Khánh, một lần thôi, một lần này thôi.
- Không được, mình cảm thấy rất bức bối khi gặp Nam, gặp nhau chỉ làm khổ nhau mà thôi.
- Khánh ơi, Nam có lỗi với Khánh, Nam chỉ muốn nói với Khánh một việc quan trọng.
- Nam nói đi!

Khánh ơi! Nam đã biết tại sao mà chúng ta trở nên rồi reng như vậy.

- Tại Khánh phải không? Vậy thì xin lỗi Nam. Mình chia tay rồi, hy vọng Nam sớm có một người, họ sẽ tốt hơn Khánh.
- Không, không phải tại Khánh mà là suốt thời gian hơn 3 tháng qua, hai đứa mình bị người ta bỏ bùa ghét, giờ chúng ta cần phải tìm cách tháo gỡ!

Nghe tiếng hai từ “bùa ghét” Khánh lập tức gọi điện trực tiếp cho Nam:

- Nam, không có bùa ngái nào hết, lỗi là tại Khánh đã để cho Nam dành quá nhiều tình cảm cho Khánh, chúng ta hết duyên rồi thì phải chấp nhận sự thật. Giờ vợ Khánh có bầu rồi nên Khánh phải lo nhiều việc trong gia đình. Chúc Nam mọi điều tốt đẹp.

Nói xong Khánh tắt nguồn điện thoại, Nam vô vọng vì mọi thứ đã sụp đổ không thể cứu vãn được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Tiếng gọi

Nỗi buồn bủa vây nơi gác trọ, giờ Nam chỉ biết ngồi nhặt nhạnh những gì còn sót lại của mối tình vừa tan vỡ là những đau thương và niềm nhớ khắc khoải: “Nam đừng chạy, chờ Khánh với...”. Tiếng nói, tiếng cười của Khánh... Tất cả là sự hồi tưởng đầy áp trong tâm trí của Nam. Như hồi thức, như đang gọi, đang chờ mình ở một nơi nào đó rất quen. Không cần biết có phải Khánh đang gọi, đang chờ hay không, Nam dắt xe gắn máy ra khỏi phòng, anh chạy xe trong tâm trạng bất thường, đi qua một đoạn đường đất, Nam dừng lại ở rặng cây mù u. Phía ngoài sông, bầu trời đang ngả nghiêng soi bóng nước, chiều tím hoàng hôn dần biến mất bởi màn đêm sắp bao phủ khắp không gian. Trên những cội mù u, thánh thót tiếng chim kêu gọi đàn về chốn ngủ, thỉnh thoảng vài con gió ngoài sông thổi qua rặng mù u làm cho cái lạnh vây quanh Nam. Mơ hồ khi đã kiệt sức, đầu óc Nam quay cuồng chao đảo “Nam ơi, Khánh ở đây, lại đây, lại đây...”. Phải chăng tiếng gọi của ma quái đang giả giọng Khánh? Bữa ngái đang khiến Nam lịm dần trong bóng tối rồi anh nằm bất động dưới thảm cỏ.

“Chiều chiều mượn ngựa ông Đồ

Mượn ba chú lính đưa cô tôi về

Đưa về chợ Thủ bán hũ, bán ve

Bán bộ đồ chè, bán cối đâm tiêu”

Thỉnh thoảng Tám Lữ hay đi bung về tối, chân bước thì cái miệng cũng ngâm ca theo, vừa dạo qua mấy câu, Tám Lữ nhìn xuống bên dưới đường, miệng ông lầm nhảm:

- Ai vậy ta, ai mà nằm kia?

Chân quần bên thấp bên cao, Tám Lữ bước gần chỗ Nam, ông gọi:

- Cậu ơi! Xin rọu hả? Dậy đi, ngồi dậy về đi, trời tối rồi.

Mặc cho tiếng gọi của Tám Lữ, Nam vẫn nằm im không hề động đậy. Tám Lữ chạm bàn tay vô bắp tay Nam để lay gọi lần nữa:

- Trời ơi, sao da thịt lạnh vậy? Cảm, đúng là mắc cảm rồi!

Vóc dáng Tám Lữ hom hem, ông ráng cống Nam tới nơi gần nhất là quán bà Bảy ven sông. Thấy Tám Lữ cống người đi liều xiêu, bà Bảy chạy ra hốt hoảng:

- Ai bị sao vậy ông Tám?

- Cảm, có lẽ cậu ta bị cảm.

Tám Lữ vừa thờ vừa trả lời bà Bảy, bà Bảy bật thêm cái bóng đèn:

- Ông đặt cậu ta nằm lên giường đi, để tôi xức dầu cho cậu ta...

- Bà xức dầu cho cậu ta đi, tôi đi ra tôi dắt xe gắn máy của cậu ta vô.

- Ở đâu vậy ông Tám?

- Ngoài kia, ngoài rặng mù u.

- Ủa, ông đi dắt xe đi...

Bà bảy lấy thêm cái mền đắp lên người Nam. Tám Lữ dắt xe của Nam vô quán. Nam vẫn còn trong cơn mơ hồ, miệng liên tục gọi: “Khánh, Khánh ơi...”. Tám Lữ nhìn chăm chú vô mặt Nam, ông nói với bà Bảy:

- Không biết cậu này nhà ở đâu? Nhưng tôi nhìn cậu này quen quá, như là đã từng gặp ở đâu rồi!

Bà Bảy cũng nói:

- Tôi cũng thấy quen quen, mà hằng ngày nhiều người ghé quán nên cũng có nhiều người giống nhau nên tôi không nhớ nổi.

Tám Lữ quay mặt nhìn biển số xe gắn máy của Nam

- 67, biển số 67 là ở tỉnh nào hả bà?

- Ông hỏi cái này thì tôi đâu có biết, mà tôi nghe tiếng cậu ta gọi ai đó, tên là Khánh, Khánh nào đó!

Tám Lữ suy nghĩ hoài không ra, bỗng bà Bảy nói toáng lên:

- Nhớ ra rồi! Thành Khánh, thành Khánh con ông Năm.

Tám Lữ giật mình, Nam mở mắt tỉnh lại. Bà Bảy đưa ly nước cho Nam:

- Ngồi dậy ráng uống miếng nước ấm đi cậu, cậu thấy trong người sao rồi?

- Con, con cảm ơn... con không sao!

Tám Lữ nói:

- Xe của cậu tôi dắt vô đây rồi, nhìn cậu rất quen, không biết cậu có phải là bà con nhà ông Năm Long không? Ông Năm có con trai là thành Khánh đó!

Nam không nói mà chỉ lắc đầu, đôi mắt chứa đựng nỗi sầu không ai có thể hiểu. Bà Bảy tiếp lời:

- Tôi vừa nghĩ ra, cậu và thành Khánh đã từng ghé đây mua rượu, không thể lộn được.

Nam vẫn lắc đầu, Tám Lữ vỗ vai Nam:

- Thôi, chuyện đó không nói nữa, cậu tỉnh lại là tốt rồi.

Nam vịn tay bước xuống giường, bà Bảy hỏi:

- Cậu đi đâu vậy?

Nam đứng trước bà Bảy và Tám Lữ:

- Con cảm ơn hai bác, bữa nay không có hai bác, con cũng không biết giờ mình ra sao rồi! Giờ con xin phép hai bác, con về nhà trọ của con trên An Phú.

Bà Bảy ngăn Nam lại:

- An Phú xa lắm! Cậu còn mệt thì ở lại đây đi, sáng mai khỏe hãy về!

Tám Lữ tiếp lời:

- Đúng đó! Cậu còn mệt thì ở lại đi.

Nam vẫn bước lại dắt xe gắn máy ra trước quán:

- Con cảm ơn hai bác, con xin phép...

Nam vừa nổ máy thì Tám Lữ lại hỏi:

- Biển số 67 là ở đâu vậy cậu?

- Dạ, ở An Giang quê con.

Bà Bảy ngỡ ngàng vì chính quê gốc của bà cũng ở Châu Đốc, An Giang. Điều mà bà Bảy đang thắc mắc là bà nhớ ra cậu thanh niên vừa rồi chắc chắn đã từng ghé quán bà vài lần, và còn đi cùng con trai ông Năm. Nhưng có sao mà cậu ta lại lác đầu phủ nhận

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Biển sắc

Cách nhau một bức tường trọ, Thanh vẫn theo dõi từng hành động của Nam mặc dù cô biết bản thân không bao giờ lôi kéo được tình cảm của Nam về phía mình. Còn Nam, những ký ức luôn hiện về càng dần vật và làm cho nỗi đau khổ triền miên từ ngày này qua ngày khác.

“Nam mô Đại bi hội thượng Phật Bồ tát

Nam mô Đại bi hội thượng Phật Bồ tát

Nam mô Đại bi hội thượng Phật Bồ tát

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại Đại bi tâm đà la ni

Nam mô hắc ra đất na đa ra dạ da...”

Mỗi khi Nam trì tụng Chú đại bi, Thanh cũng vội lập đàn cúng để thỏa mãn cá tính của kẻ nuôi tà thờ ngải. Đạo này có một người đàn ông trung niên hay lui tới phòng trọ của Thanh, người đàn ông này cụt một bàn tay trái nên hẳn có tên gọi là Hai Cụt. Theo dõi và nghi ngờ, vợ của Hai Cụt cùng bà chị họ từ dưới quê Sóc Trăng lên, họ ập thẳng vô phòng số 19, chứng kiến cảnh chồng mình đang gác chân lên bụng nhân tình, vợ Hai Cụt gào thét:

- Thằng chó kia, mày lừa vợ con mày lên thành phố khám bệnh, mà mày lại lên ăn nằm với con đĩ mặt rỗ mỗi chi này hả? Con đĩ âm binh, ở dưới quê mày giết chồng người ta, họ đã xé áo lột quần mày giữa chợ mà mày không biết nhục hả con đĩ? Giờ mày còn dụ dỗ chồng tao!

Mặc cho vợ mình kêu la, Hai Cụt còn tỏ vẻ hung hăng để bảo vệ nhân tình:

- Cút, cút về quê đi!

Không ngăn được con tức giận, vợ Hai Cụt lao tới cào cấu, nắm tóc Thanh giật lên giật xuống:

- Má mày chứ, tao cho mày chết, cho mày chết, đồ con đĩ chó!

Hai Cụt vốn sẵn tính vũ phu, hẳn giờ chân đá vợ, con giận dữ giằng qua giằng lại, xô đẩy nhau khiến cái nồi nhang trên mặt bàn thờ ở góc phòng rớt xuống nền gạch bề nát thành nhiều mảnh, vợ Hai Cụt cảm phần trước khi ra về cô tuyên bố:

- Tao không tiếc gì loại đàn ông như mày nữa, loại ăn bám vợ con mà còn khốn nạn. Con đĩ, mày giữ nó lại mà nhai nó luôn đi.

Sau khi vợ Hai Cụt bỏ về, Hai Cụt mặt biển sắc tím ngắt, hẳn nói xạo đi ra ngoài mua thuốc lá rồi cũng chuồn đi luôn. Giờ căn phòng số 19 là một bãi đồ lộn xộn nằm ngổn ngang từ trong ra tới cửa, Thanh ngồi nhặt từng cái chân nhang rơi vãi khắp phòng. Trước sân trọ người ta vẫn đang chỉ trích “đáng đời loại giết chồng, đúng là ác giả ác báo...”.

Cả đêm khu nhà trọ mất ngủ vì tiếng khóc rồi lại tiếng cười, cười rồi lại nói nhảm một mình. Thanh như bị tẩu hỏa nhập ma. Gần sáng, nhiều người kinh hoàng khi thấy Thanh bỏ đi ra khỏi con hẻm nhà trọ với mái tóc rối bù và đôi mắt thâm quầng kinh dị.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Nắng chiều tắt lịm

Nắng chiều vừa tắt lịm, Khánh chạy xe ra quán bà Bảy ven sông. Tám Lữ còn đang ngồi gật gù bên chai rượu. Thấy Khánh từ ngoài đi vô, Tám Lữ hỏi:

- Lâu quá không gặp, mấy bữa rày đi đâu hả Khánh?
- Dạ, con ở nhà làm vườn thôi chú Tám!
- Bữa trước tao lên ông Tư, ông nói vợ mày có bầu, rắng mà lo cho vợ con!
- Dạ!

Bà Bảy hỏi:

- Sao bữa nay mua rượu tới vậy?
- Dạ, con mua để sáng mai nhà có việc!
- Ủa!

Bà bảy đóng rượu cho Khánh xong, bà hỏi Tám Lữ:

- Ông đi về đi, kéo vợ con nó chờ con!

Tám Lữ rót thêm ly rượu:

- Khánh, uống với chú một ly, mấy bữa nay chú buồn, buồn lắm!

Bà Bảy nói:

- Buồn cái kiểu già hết khôn, đầu hai thứ tóc mà vẫn mê muội.

Tám Lữ thở dài:

- Tại ông trời không cho tôi may mắn thôi, mấy bữa đánh con 67 mà nó lại về 76, 68 mới đau chứ!

Bà Bảy nói một hồi:

- Trời ơi! Ông Tám ơi là ông Tám, ông tỉnh mộng đi, nếu ông đánh số 67 theo cái biển số xe gắn máy đó mà trúng đậm thì thiên hạ này đã không có người nghèo rồi!

Tám Lữ miệng cay cay chất rượu:

- Có lẽ tôi sẽ từ bỏ nó! Bữa nay, tôi hứa với lòng mình, thề với bà và thằng Khánh có sự chứng kiến của cái bóng đèn, Tám Lữ này sẽ từ bỏ chơi số đề!
- Ông thề thốt bao nhiêu lần rồi hả ông Tám?
- Không, lần này tôi quyết tâm bỏ thiệt! À, nói tới con số 67, tôi mới nhớ ra!
- Ông nhớ ra là ông đã mất bao nhiêu tiền vô con số 67 đó hả ông Tám?
- Bà cứ nghĩ vậy hoài, là bữa đó tôi về nhà, tôi nghĩ ra tôi đã gặp cậu thanh niên đó và thằng Khánh đã từng tới mua rượu ở quán bà! Tôi già, nhưng trí nhớ không tệ đâu nghen!

Bà bảy cũng khẳng định:

- Tôi đã chắc chắn là cậu ta rồi mà!

Khánh hỏi:

- Chuyện gì mà liên quan tới con vậy?

Bà Bảy kể lại:

- Chuyện là bữa trước có một cậu thanh niên đi xe gắn máy biển số 67, trời gần tối ông Tám gặp cậu ta bị ngã xiêu nằm ngoài rặng mù u. Sau đó, ông Tám công cậu ta vô đây, bữa đó mà không có ông Tám thì giờ không biết sao nữa vì cậu ta bị cảm. Mà tao nhìn cậu ta rất quen, tao nhớ là cậu ta đã từng đi cùng mày tới đây, nhưng hỏi thì cậu ta lắc đầu...

Ông Tám tiếp lời:

- Cậu thanh niên đẹp trai, hỏi gì cũng lắc đầu!

Bỗng Khánh bối rối:

- Cậu ta tên là gì hả Bảy?

- Tao không biết tên, chưa kịp hỏi thì cậu ta đi về, chỉ nghe cậu ta nói là đang ở trọ trên An Phú.

Nghe bà Bảy nói, Khánh vội chạy xe đi. Đứng dưới rặng mù u, Khánh ngẩng đầu nhìn bầu trời vào đêm chỉ có mấy vì sao thưa thớt! “Khánh đang làm gì ở đây vậy?”. Tiếng của Nam vừa hỏi, Khánh giật mình đưa tay lên dụi mắt, nhìn kỹ trước mặt vẫn chỉ là những cội mù u vô sần sùi, đứng giống như hàng binh đang bày trận. Ở phía bùng gần đó, tiếng quạ vừa kêu nghe rùng rợn, rồi lại có tiếng gọi của Nam “Khánh, Khánh ơi!”. Như bị xui khiến, Khánh chạy xe gắn máy đi thẳng tới khu nhà trọ của Nam.

- Em tìm Nam hả? Một người trong khu nhà trọ vừa hỏi.

- Dạ!

- Nam chuyển trọ đi rồi!

- Anh ơi, anh có biết Nam chuyển tới nhà trọ nào không anh?

- Anh không biết, nghe nói nó cũng nghỉ việc luôn ở công ty.

- Dạ, em cảm ơn!

Trên đường về nhà, tiếng của Nam luôn thì thầm bên tai Khánh: “Thấm đang có bầu, về nhà đi, về đi, đi về đi...”.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Sau những ngày giông bão

Tương chừng những thứ mộc mạc của quê hương sẽ bị người ta lãng quên bởi thời gian xa cách! Thế nhưng, quê hương lại là nơi bình yên nhất để người ta quay về tìm kiếm lại miền ký ức, được thả hồn trên cánh đồng lúa vút tầm mắt, nghe tiếng gió lao xao thổi qua những rặng dừa và đôi bờ có cây cầu tre nổi nhịp...

Buổi sáng thức dậy, Nam đứng nhìn bình minh trút màu nắng nhạt xuống mặt con kênh trước nhà, sóng nước lăn tăn gọi cho Nam một nỗi niềm khó tả, khó tả đến nao lòng. Ngoài chái bếp, đôi bàn tay chai sần của ông Sáu thoăn thoắt và lại tấm lưới rách, bà Sáu lom khom ngồi rửa bông điên điển làm món muối chua.

- Nam, mấy bữa nay má chưa kịp hỏi, cái cậu Khánh mà trước đây về nhà mình, giờ cậu ta sao rồi?

- Dạ, má vừa hỏi con gì hả má?

- Cậu Khánh bạn con giờ sao rồi!

- Khánh vẫn khỏe! Vợ Khánh đang có bầu đó má!

Ông Sáu hỏi tiếp:

- Khánh nó còn làm công ty con nữa không?

- Dạ, không ba, Khánh nghỉ việc trước con.

Khuôn mặt Nam trầm tư, bà Sáu như hiểu tâm trạng của con trai:

- Nam à! Bác Ba nhắc tới con hoài đó, bác Ba lại sắp quay về nước Úc rồi, chiều qua nhà chơi với bác Ba, nghe con!

- Dạ!

Ông Sáu nói:

- Bác Ba cho ba má mấy hộp thuốc ho, mà công nhận thuốc bên đó tốt thiệt, uống vô là bớt ho liền.

Bà Sáu tiếp lời:

- Bữa trước bác Ba nói, nếu con muốn qua Úc làm việc thì bác sẽ bảo lãnh cho con đi.

- Dạ!

Quê nhà là nơi trở về sau những ngày giông bão, cũng có thể là nơi tìm lại chính mình từ những điều rất đổi chân quê, tìm thấy được cả hương vị từ những món ăn má nấu hay trái dừa hoang ba hái về làm nước mát và nhiều thứ khác có thể ru say đắm lòng người. Nhưng tất cả lại không thể làm vui đi nỗi nhớ Khánh trong tâm trí của Nam! Phải chăng tình yêu là có định mệnh? Con người là có phận, có duyên? Một thoáng băng khuâng, Nam tự nhắc bản thân: “Mình sẽ tôn trọng mọi yêu cầu của Khánh, Khánh đã có vợ và lại sắp có con, nhất định mình phải nghĩ cho Khánh, mình không thể ích kỷ, mình phải cầu nguyện cho Khánh! Khánh ơi, mình sẽ cất giữ những điều tốt đẹp mà Khánh đã đem đến cho mình”.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Nghịch cảnh

Cuộc đời có rất nhiều lý do để khóc để buồn vì nghịch cảnh, nhưng nghịch cảnh lại là phép thử của tình cảm và là thước đo của bản lĩnh... Cũng đã một thời gian Nam và Khánh không liên lạc với nhau, nhiều lúc Khánh lại thấy nhớ thương Nam. Sự tàn nhẫn của kẻ ác nhân đã đẩy tình yêu của họ vào trò chơi của ma quái khiến họ lúc thì ghét nhau lúc thì thương nhau, sống trong sự đau khổ trầm luân. Có lẽ phải nhờ vào phước đức của mỗi người thì mới có thể vượt qua được những ngang trái cuộc đời.

Mỗi lần thấy nét buồn hiện trên khuôn mặt của chồng, Thẩm hay để ý:

- Anh! Mấy tháng nay em thấy có vẻ anh buồn?

- Không có gì!

- Anh giấu em!

- Đã nói là không có gì!

- Anh à! Anh nhớ ngày để còn đi lấy sổ bảo hiểm nữa đó!

- Anh biết mà! Sao tự nhiên nhắc tới sổ bảo hiểm vậy?

- Tại bữa trước vô tình em thấy giấy thôi việc của anh trong học tủ, em sợ anh quên đi lấy nên em mới nhắc.

- Em biết hết rồi hả?

- Em biết lâu rồi anh!

- Thẩm à! Anh, anh...

- Em hiểu mà! Em biết lâu nay anh làm ở công ty Mộc Á.

- Sao em biết lâu nay anh làm ở đó?

- Ngay từ những ngày đầu anh chuyển tới công ty Mộc Á làm cùng anh Nam, em đã thấy thẻ đeo của anh để trong ba lô. Có nhiều lúc em tính nói với anh để anh đeo thẻ của công ty Mộc Á ngay từ ở nhà, chứ anh cứ phải đeo thẻ công ty cũ từ nhà tới cổng công ty rồi lại phải đổi thẻ thì mất công quá!
- Trời, đôi mắt em ghê vậy? Sao em không hỏi anh chuyện đó?
- Em không muốn hỏi?
- Vì sao?
- Vì em hiểu tính của chồng em, chồng em vui thì em mới vui. Em còn biết anh hay về phòng anh Nam.
- Sao em không ghen?
- Em ghen thì được gì? Anh theo gái thì em mới ghen, chứ nói đúng ra anh Nam là người đã từng giúp anh vượt qua được sóng gió trong những ngày anh đổ bệnh đó!
- Ủa!
- Bữa nào anh gọi điện kêu anh Nam tới nhà mình chơi!
- Nam nghỉ công ty và cũng chuyển nhà trọ rồi em!
- Giờ anh Nam đang ở đâu hả anh?
- Anh cũng không biết!
- Anh và anh Nam có chuyện gì hả?
- Thôi, đừng nhắc tới cậu ta nữa?
- Sao vậy anh?
- Không có sao! Để cậu ta tự do đi!
- Anh à! Anh gọi cho anh Nam hỏi coi anh đang ở đâu?
- Nam đổi số điện thoại rồi.
- Anh gọi cho anh chưa mà biết anh đổi số điện thoại?
- Anh chỉ nhá thử máy thôi!
- Dạ!
- Em, bữa ngái là có thiệt không em?
- Có chứ anh! Người dân tộc hay dùng bữa ngái. Sao bỗng dưng anh hỏi em?
- À, tại anh mới coi bộ phim của Thái Lan.
- Dạ!
- À! Bữa trước anh gặp Cường, nhìn Cường có vẻ lam lũ!
- Lâu rồi chưa gặp lại Cường! Không biết cậu ta sao rồi anh?
- Cường cho anh số điện thoại đây, em gọi hỏi thăm cậu ta đi!
- Thôi anh, mỗi người có một cuộc sống gia đình riêng, khi nào mình gặp lại vợ chồng Cường thì lúc đó chuyện trò cũng được mà!
- Nghe Cường nói, cậu ta mới ly hôn, giờ Cường nuôi con! Để anh gọi cho Cường. A lô! Cường hả?
- Dạ! Em nghe nè anh Khánh!
- Bữa nào rảnh thì đưa cháu xuống nhà anh chơi!
- Dạ!

- Nói chuyện với bà xã anh nha!
- Alo! Thăm nè!
- Chào cô giáo! lâu quá không gặp! Khỏe không Thắm?
- Thăm khỏe? Đang làm gì mà ồn quá vậy?
- Đang sửa xe ba gác!
- Xe của ai?
- Của tui!
- Hà, giờ chạy xe ba gác hả Cường?
- Ủa! Mưu sinh mà, đâu còn cái đáng thư sinh đẹp trai để chảnh chọe với gái như ngày xưa nữa!
- Giờ không chảnh chọe nữa hả Cường?
- Không những là không chảnh chọe, mà quyết tâm không yêu nữa, sẽ sống độc thân, tập chung lo cho con.
- Ui, ui, có thiệt không đó?
- Thiệt, Cường này đã đóng cửa trái tim rồi!
- Thì cứ đóng cửa trái tim đi rồi ngày nào đó lại bị gái nó đột nhập, lúc đó tim lại đập thành thịch.
- Không bao giờ, một lần dang dở với con vợ lăng loàn, ngán như con gián rồi, miệng nó luôn nói yêu chồng thương con! Vậy mà nó lại nói dối là công ty em tăng ca, em phải ở lại tăng ca, nhưng đâu phải tăng ca mà nó đi với thằng Đài Loan vô nhà nghỉ.
- Chuyện qua rồi đừng suy nghĩ nữa! Bữa nào rảnh thì đưa cháu xuống nhà mình chơi. Thôi, Cường sửa xe đi, vợ chồng mình đi lên nhà ngoại xúu nha!
- Ok!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Cảm ơn đời

Giữa cuộc sống gia đình với biết bao thăng trầm, ắt hẳn ai cũng cần những yêu thương và niềm vui cho dù là bình dị nhất. Kể từ ngày lấy chồng cũng đã mấy năm dài, giờ con gái có bầu, ông bà Tư đây áp niềm phấn khởi.

- Thăm con, không bao lâu nữa là tới ngày sinh, cho nên đi đứng phải cẩn thận nhẹ nhàng, chứ bữa trước má thấy mày chạy xe ở trường về mà chạy nhanh như đi bắt cướp!

- Má! Má làm con như là cảnh sát cơ động đó! Con chạy xe vậy quen rồi.

- Lúc chưa có bầu khác, giờ sắp sinh con thì khác!

Ông Tư và con rể vừa coi xong tập phim trên truyền hình X30 phá lưới, ông Tư cười nói:

- Má mày chỉ được cái lo xa!

Bà Tư tiếp lời:

- Cứ vô tư như ông thì có mà...

- Có mà bà phải cảm ơn đời vì đã gặp tôi đó chứ!

- Mấy chục năm rồi còn cảm ơn đời! Sẵn con ở đây, ông và con rể lại quay chậu mai lại dùm tôi đi, bữa qua tôi thấy bị lệch đế chậu! Giờ tôi nấu cơm, ông và các con thích ăn gì để tôi nấu?

- Thôi má à! Chút nữa anh Khánh chờ con về nhà chị Ba có việc xú!
 - Ủa! Đạo này chị Ba con sao rồi?
 - Chị Ba bán đồ ăn sáng nhiều khách lắm má! Nhưng chị vất vả quá, mắc hai đứa nhỏ nên cũng lu bu đủ chuyện.
 - Tội nghiệp con nhỏ, một mình ôm cả hai đứa con! Cũng tại ông Tư chứ ai! Ngày trước giới thiệu thằng Thành tới, để bây giờ con nhỏ nó khổ!
- Ông Tư vừa rửa tay vừa nói:
- Tôi chỉ giới thiệu thằng Thành tới nhà ông sui để nó hát ca văn nghệ chứ tôi đâu có mai mối!
- Thôi mà ba má! Cũng là cái duyên cái số của anh chị!
 - Duyên số cũng do con người tạo ra! Mà má thấy thằng Thành hồi đầu nó cũng được lắm mà, không hiểu sau này vì sao mà lại hóa hư!
 - Thế mới gọi là xã hội chứ má! Thôi má đi nấu cơm đi, tụi con đi về nhà chị Ba đây!
 - Chờ một chút, má đưa cho hộp bánh bông lan đem về cho hai đứa nhỏ!
 - Dạ! Con cảm ơn má!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Cô độc

Sau khi hôn nhân đổ vỡ, tương chừng Ngọc không còn đủ mạnh mẽ để vượt qua những biến cố. Nét buồn hiện trên khuôn mặt của ba, nỗi đau sâu thẳm trong lòng má và cái khờ dại của con thơ đang cần lắm nghị lực của chính cô để có thể tìm lại gốc bình yên cho cả gia đình. Thế nên, Ngọc nén lòng mình và bắt đầu lại mọi thứ, cô mở lại quán bán đồ ăn sáng, làm lụng nhiều việc để lo cho hai đứa con được mạnh giỏi.

- Má ơi! Cậu mợ út tới! Bé Tấn Lực mừng rỡ gọi.

Bé Kiều My chạy ra:

- A, a, cậu út!
- Má nhìn thấy cậu mợ rồi! Hai cái đứa này không chào cậu mợ đi, chỉ được cái hô hào thôi à!
- Con chào cậu mợ!

Bé Kiều My làm cả nhà mắc cười:

- Con chào cậu út, con chào mợ út cô giáo!

Thấm đưa hộp bánh bông lan cho bé Kiều My:

- Mợ chào hai thiên thần bé nhỏ! Bà ngoại Tư gửi bánh cho hai thiên thần đây!
- Con cảm ơn mợ!

Ngọc hỏi:

- Hai vợ chồng mới ở trên nhà ngoại về há?
- Dạ! Tụi em mới ở nhà ngoại về!

Khánh nhìn trên mặt bàn có gói quà là mấy hộp bánh hạng sang:

- Chị Ba sắp đi đâu mà chuẩn bị gói quà kia?
- Có đi đâu đâu, cái đó của người ta!

- Của ai mà của người ta?

- Của người ta cho tụi nhỏ, chị không bao giờ muốn nhận bất cứ thứ gì của hấn nhưng hấn cứ để đó! Thiệt là bức mình.

- Mấy hộp bánh đó của ông Thành hả chị?

- Không! Của tên Tánh, hai đứa có nhớ tên Tánh không?

- À, tên Tánh giang hồ!

- Đúng! Chính là hấn, dạo này hấn hay ăn sáng ở quán chị! Bỗng dưng hôm trước hấn mua bánh đưa cho hai đứa nhỏ, chị nói là không nhận mà hấn cứ cố tính để lại.

Khánh cười:

- Cho thì nhận, chị lo gì mà không nhận?

- Cậu nói hay ghê! Chị không muốn đụng chạm tới loại lưu manh đó! Ngày trước hấn còn đánh lại cả ba má hấn đó! Không những vậy hấn còn kiếm chuyện đánh lộn ở quán cà phê của chị.

Thấm ngạc nhiên:

- Ui, ghê vậy hả chị?

- Ủa, hấn là loại không biết sợ ai! Tránh xa là tốt nhất!

- Dạ!

Khánh cười nói:

- Biết là hấn hư hỏng từ ngày mới lớn, nhưng biết đâu bây giờ hấn khác trước?

- Khác là khác thế nào? Những loại người có cái máu như hấn thì chỉ có lúc chết mới hết thôi!

Mấy chị em Ngọc đang nói về Tánh, thì ngay lúc đó hấn xuất hiện trước quán. Trên chiếc xe hơi mắc tiền hấn bước xuống với vẻ rất bình dị khiến vợ chồng Khánh phải ngạc nhiên. Tánh đi vô mở lời chào nhã nhặn:

- Chào cả nhà! Khánh tới lâu chưa?

- Dạ, em mới tới! Anh Tánh ngồi uống nước!

Ngọc đi vô trong, Thấm chăm chú nhìn chiếc răng nanh heo rừng mà Tánh đeo trên cổ, bỗng bé Tấn Lực hỏi:

- Chú có phải là chú bữa trước cho cháu bánh không?

- Chào con! Nhớ dai ghê ha! Vẫn nhớ mặt chú!

Bé Tấn Lực tò mò nhìn xăm trên tay của Tánh:

- Ai vẽ cho chú ở tay vậy?

Tánh muốn phì cười:

- Chú tự vẽ đó!

Ngọc cầm giẻ lau lau xấp tô và đĩa:

- Lực, đi vô lấy tập ra tập viết lẹ lên.

- Má ơi, con tập viết hồi sáng rồi mà!

- Giờ viết nữa! Tập viết tới khi nào chữ đẹp như chữ mẹ Út thì mới được.

- Nhưng mẹ Út lớn hơn con mà!

- Lẹ lên, hay là muốn má cho con tập viết cả 10 trang như bữa trước hả?

Tánh cười nói:

- Cháu nó còn nhỏ mà! Phạt cháu nó tập viết 10 trang thì mới tay lắm!

Ngọc khó chịu:

- Con tôi, không liên quan tới anh!

Tánh hỏi Khánh:

- Khánh nhậu được không? Bữa nào anh em mình lai rai cho vui!

- Em ít nhậu! Nói ra thì anh cười, thực sự là em không uống được!

- Có sao đâu! Uống nhiều thành ghiền chứ hay ho gì đâu! Tại anh lỡ uống rồi nên giờ không bỏ được!

- Anh Tánh cũng có tuổi rồi, tính chuyện vợ con đi anh Tánh!

- Ai mà dám lấy anh, anh là cái gai trong con mắt người đời mà em!

- Rồi sẽ có người thương anh!

- Từ ngày anh lao vô buôn bán bất động sản, anh suy nghĩ nhiều về những việc làm trước đây! Giờ anh thấy bản thân mình vô cùng khốn nạn. Bữa nay ở đây anh xin lỗi cả nhà vì ngày trước anh điên điên anh lại đi xúi mầy đưa giỡn chị Hai các em ở ngoài cổng chợ! Thình thoảng anh gặp lại bà Chín bán bánh chuối anh lại nhột người vì ngày đó bà Chín la anh quá trời, anh cũng vất nốc miệng lên chửi lại bà Chín. Đúng là tội lỗi.

Ngọc nói một câu khiến khuôn mặt Tánh buồn hiu:

- Tôi nói thiệt, tôi nghĩ mà thấy tội nghiệp ba má anh!

- Ba má anh mất cả rồi! Giờ anh mới thấy mình cô độc.

- Anh nhiều anh em thì có gì mà nói cô độc? Anh gọi một tiếng thì có mà họ kéo tới ào ào!

- Chuyện anh và chúng nó đánh lộn ở quán cà phê nhà em cũng vì bất đắc dĩ thôi!

- Lúc nào anh cũng bất đắc dĩ, câu bất đắc dĩ của anh làm biết bao nhiêu người khốn khổ.

- Thực sự thì anh áy náy khi thấy hoàn cảnh của em sau khi quán cà phê đóng cửa.

- Anh cũng biết áy náy hả? Thôi, anh đi về đi, từ nay về sau đừng tới đây nữa!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Trái ngược

Tánh là kẻ đâm thuê chém mướn thì cả cái xứ này ai cũng biết! Vậy mà bỗng dưng hắn lại thay đổi nhiều mặt khiến người ta ngỡ ngàng! Thấy Tánh bắt ngờ giàu có, nhiều người nghĩ hắn trúng mảnh buôn bán đất, nhiều người thì nghĩ ngờ hắn đi buôn lậu. . . Cho dù có liều lĩnh tàn bạo bao nhiêu thì hắn cũng không thể làm chủ được cảm xúc bên trong con người hắn. Vốn dĩ là kẻ máu lạnh, nên các cô gái mà hắn đã từng quen thì chỉ gọi là gái làng chơi, chứ hắn chưa hề biết mùi vị tình yêu là gì! Không hiểu tại sao sau khi vợ chồng Ngọc ly hôn, Tánh lại có cái cảm giác muốn được gần gũi và quan tâm tới Ngọc, nên Tánh hay mượn cớ ghé ăn sáng để lân la bắt chuyện, nhưng Ngọc luôn tỏ thái độ để không bị làm phiền:

- Anh Tánh, anh có thể để tôi được yên không?

- Anh có làm gì em đâu mà em nói vậy?

- Anh Tánh! Từ trước tới giờ tôi và anh luôn trái ngược nhau, nên tôi xin anh đừng tới đây nữa, tôi không muốn mọi người xung quanh dòm ngó!

- Trái ngược là trái ngược cái gì? Có phải ý em nói anh là một thằng giang hồ? Phải, anh là một thằng giang hồ, một thằng khốn, nhưng đó chỉ là trước đây! Giờ anh sống khác trước!

- Anh khác trước hay không là chuyện của anh! Thôi, anh đi về đi!

- Em không nhận ra anh đã sống khác trước hả?

- Có chứ! Đất Bình Dương này ai mà không biết anh đã khác trước, giờ anh có biệt thự, xe sang...

- Biệt thự, xe sang là do anh làm ra chứ không phải như những đồng tiền trước đây! Ngày anh lao vô làm bất động sản, mới đầu anh cũng phải mời chào co lười, sùi bọt mép để người ta mua đất đó chứ! Đâu phải lấy không của ai đâu! Chính vì trải qua những công việc đó thì anh mới biết kiếm tiền cực khổ như thế nào! Từ vấn đề kiếm tiền bằng chính sức của mình nên anh mới suy nghĩ lại mọi việc!

- Anh suy nghĩ là việc của anh! Anh về đi, tôi đóng cửa quán tôi còn đi công việc!

- Được rồi! Anh về, sáng mai anh tới ăn sáng!

- Trời! Tôi hết chịu đựng nổi với anh rồi!

Tánh vừa đi khỏi thì bỗng nhiên Thành xuất hiện:

- Cô thật là hiền lành, cặp kè với cả thằng hút máu người!

Ngọc bức xúc:

- Tôi và anh đã hết, tôi không muốn nói với anh bất cứ một lời nào! Anh cũng đi về đi!

- Chưa hết đâu! Tôi còn hai đứa con tôi nữa mà!

- Anh không biết xấu hổ hả? Từ ngày anh đi theo gái, anh bỏ mặc con anh, lần anh về lấy giấy tờ con anh nó bám vô ống quần anh mà anh còn vội bước qua để hai đứa nhỏ gào khóc!

- Lúc đó tôi bận nên tôi phải đi! Giờ tôi đón một đứa về ở với tôi! Chứ tôi không thể để cả hai đứa cho cô được, cô giao du với thằng giang hồ kia thì sớm muộn gì con tôi cũng học theo!

- Anh rút ra khỏi đây!

- Cô không có quyền đuổi tôi! Đường đường chính chính tôi vẫn là ba ruột của hai đứa nhỏ! Và lại, ngày ly hôn tôi đã không lấy bất cứ một thứ gì! Tôi đã để lại tất cả cho cô, cô còn muốn gì nữa? Giờ tôi đón thằng Lực đi!

- Anh không có quyền đón con tôi đi!

- Lực lại đây với ba, về ở với ba! Ba mua cho con nhiều đồ chơi!

Bé Tấn Lực nhìn ba nó với anh mắt xa lạ, nó sợ sệt đứng nép sau cánh cửa.

- Lẹ lên, lại đây với ba!

Ngọc ôm chặt lấy con mình, Thành bước tới giằng bé Tấn Lực ra khỏi tay vợ, mặc cho đứa bé gào khóc, mặc cho vợ giằng lại đứa con, Thành vẫn hất vợ tề xuống nền đất rồi đặt bé Tấn Lực ngồi trong xe chờ đi.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Vỡ òa niềm hạnh phúc

Trong cái nạn vẫn có cái may, bữa nay cả hai bên gia đình ông Tư và ông Năm vỡ òa niềm hạnh phúc khi Thắm tới ngày sinh con! Thắm đã sinh một bé trai kháu khỉnh đặt tên là Phạm Nam Phong. Cảm giác trong Khánh khi thấy con mình chào đời như một sự vô vờ, cũng là sợi dây gắn kết cho mái ấm. Khi mọi người trong nhà ai cũng phấn khởi thì Ngọc lại chất chứa nỗi lo âu tới đứa con trai, Khánh thấy chị gái có tâm trạng nên anh hỏi:

- Chị Ba! Sao chị rầu vậy?

- Em nói nhỏ thôi kẻo má nghe!

- Gì vậy chị?

- Ra ngoài này chị nói nghe nè!

- Chuyện gì nghiêm trọng hả chị Ba?
- Ông Thành về đón thằng Lực đi ở với ông rồi?
- Hà? Sao giờ chị mới nói? Sao chị không kêu em lên?
- Lúc đó cái Thắm đang đau bụng thì kêu gì!
- Em mà có mặt ở đó thì ông không dám đem thằng bé đi đâu!
- Chị không giữ thằng bé lại được vì ông đẩy chị té xuống đất.
- Thật không ra gì! Bỏ đi mãi, giờ về đem thằng nhỏ đi! Giờ chị tính sao?
- Bây giờ tìm cách đưa thằng nhỏ về! không có nó, chị sống sao nổi!
- Nhưng lần ra tòa ông đòi ông nuôi một đứa mà chị!
- Nhưng sau khi về, chị nói với ông là để cho chị nuôi cả hai đứa và ông đã đồng ý...
- Cũng căng đây! Thôi, chị hãy bình tĩnh, ông vốn có tính cẩn thận, nên ông sẽ lo cho thằng bé chu toàn.
- Chu toàn là chu toàn thế nào? Ông ở với con kia, mà thằng bé có phải con người ta đâu mà nó thương!
- Giờ phải làm sao hả chị Ba?
- Để chị tìm cách, trước sau gì chị cũng đón thằng Lực về! Giờ chị chờ má về dưới nhà lấy đồ, chút nữa chị chạy lên! Em đói thì ra căng tin bệnh viện mà ăn tạm gì đi!
- Em không đói! Chút nữa chị chạy lên để em chạy về nhà một lát, nghe ba nói em có bưu phẩm mới chuyển tới.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Xem nhau là tất cả

Xa nhau về khoảng cách không hẳn sẽ mất nhau mà xa nhau về tâm hồn mới đáng sợ, khoảng cách địa lý sẽ không xa nếu ta luôn nghĩ về nhau và xem nhau là tất cả... Ngõ đầu mọi thứ đã lắng xuống theo dòng thời gian khi Nam và Khánh không còn liên lạc qua lại! Cầm trên tay lá thư để chung trong hộp bưu phẩm của Nam từ Long Xuyên gửi lên, Khánh run run đôi bàn tay khi mở ra đọc:

"Gửi vợ chồng Khánh Thắm!

Không biết Thắm đã sinh em bé chưa? Và bữa nay Nam có món quà nhỏ gửi lên cho cháu! Mong bé mạnh khỏe, mau lớn...

Chúc gia đình an vui, hạnh phúc!"

Giờ Khánh mới hay Nam đã về dưới quê, bỗng trong lòng Khánh dâng trào nỗi nhớ Nam! Mấy dòng chữ Nam viết tuy ngắn ngủi nhưng nó như đánh thức tình cảm của Khánh trở lại sau những ngày chìm đắm trong giấc ngủ miên man của bùa ngải. Lâng lâng trong cảm giác nhớ thương, Khánh lại suy nghĩ "Giờ có lẽ Nam đang bình yên, mình không thể làm ảnh hưởng tới cuộc sống của Nam nữa!".

Mấy ngày sau Thắm xuất viện về nhà! Thấy hộp đồ chơi của em bé làm bằng gỗ để trong ngăn tủ, Thắm hỏi:

- Anh, con chưa lớn anh mua sẵn nhiều đồ chơi bằng gỗ vậy?
- Anh quên chưa nói với em, cái đó là của Nam gửi tới!
- Ui, toàn đồ gỗ đẹp, mà em thấy mấy mẫu này bên ngoài không có bán, có cả bộ chữ cái bằng gỗ!
- Nam tự làm đó em!
- Anh Nam khéo tay quá! Giờ anh Nam ở đâu anh? Anh liên lạc với anh Nam mời anh về nhà mình chơi, anh Nam mà về là ba má vui lắm đó!
- Nam về dưới quê rồi! Thôi, kệ cậu ta!

- Anh, sao anh cứ nói kệ ảnh được, chỉ là mời ảnh về nhà mình chơi thôi mà!
- Không! Anh không làm được!
- Vậy anh cho em số điện thoại của ảnh đi, em gọi cho ảnh!
- Trong bưu phẩm cậu ta chỉ viết địa chỉ dưới quê chứ không có số điện thoại! Mà sao em cứ đề cập hoài vậy? Giờ em lo cho con nhỏ chưa đủ mệt hả?
- Dạ! Em xin lỗi.
- Khánh, em có biết chỗ ông Thành ở không? Ngọc từ ngoài nhà đi vô hỏi.
- Em không biết chị Ba!

Thẩm nói:

- Hay là anh Khánh lên công ty Lâm Khang chờ sau giờ làm ông Thành về, rồi đi theo ông là biết chỗ ở của ông!
- Chị sốt ruột quá! Nhớ thằng Lực không muốn làm gì hết!

Ông Năm đứng ngoài cửa buồng:

- Biết nhà nó để làm gì? Để đột nhập vô nhà nó bắt thằng Lực đem về hả?
- Ba! Tụi con...
- Mấy đứa con nhà nay hay thiệt, chuyện như vậy mà giấu ba má!

Bà Năm cũng đã biết hết mọi việc:

- Giờ tìm cách giải quyết cho hợp lý, đừng có dại mà chui vô nhà nó, nhà giàu hay nuôi chó dữ, không khéo mấy con chó nó cắn cho cũng đã khổ thân rồi, chưa kể là tự nhiên xông vô nhà nó lại mang tội!
- Nghe đó! Má mày nói rất đúng! Sao các con không nghĩ kỹ trước khi làm mọi việc?
- Dạ! Tụi con hiểu rồi ba má!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Con khát đòn

Khi Thành bị ông Lâm thay đổi công việc, Thành vẫn chấp nhận cho dù thái độ không hài lòng! Để Thành được bằng mặt như những người có trọng trách cao trong công ty, Diễm đã dùng mọi cách sa thải chủ quản công đoạn ừ hơi và đưa Thành lên thay thế! Mấy năm qua Diễm đã đánh đổi nhiều thứ để có được Thành, thế nhưng trong những cơn say Thành lại hay gọi tên Ngọc, điều này khiến Diễm vô cùng căm ghét Ngọc. Lòng ganh tị thêm nảy sinh, Diễm đã đề nghị Thành đón bé Tấn Lực về sống chung, đây là nước cờ mà Diễm sẽ làm cho Thành và vợ cũ thêm những mâu thuẫn hận thù. Từ bữa bị ba đưa về, bé Tấn Lực luôn khóc đòi về với má:

- Không! Ba đưa con về với má đi!
- Ngoan, chiều ba đưa đi chơi đu quay!
- Không! Con không thích đu quay, con muốn về với má cơ...

Diễm nghe thấy Thành chiều con riêng, cô tức tối bày trò:

- Anh! Anh chạy xe ra ngoài chợ Đình ở gần đó có tiệm bán rau câu dừa, anh mua rau câu về ăn cho mát, nhìn thằng bé có vẻ nó nóng trong người đó anh!
- Ủa!

Thành vừa chạy xe đi thì Diễm ra tay hành phạt con riêng của chồng một cách tàn nhẫn:

- Lực, mày mà còn nhắc tới má mày tao sẽ cắt luôn cái mỏ của mày đi!

Thằng bé trong lòng ầm ứ nước mắt nó giàn giụa chảy xuống! Không thấy thằng bé trả lời, Diễm nắm tóc Tấn Lực giật ngược:

- Mày câm hả, câm hả?

Càng đau thằng bé càng mím chặt môi khóc meo meo đứng dưới chân cầu thang. Diễm càng nổi con, cô cầm cái cán chổi đánh liên tiếp vô lưng thằng bé:

- Mày lì lợm giống má mày phải không? Mày về nhà tao được ăn ngon mặc đẹp mà mày còn hỗn, nhìn nhìn cái gì mà nhìn, tao khoét con mắt mày đi bây giờ!

Thằng bé vẫn đứng khóc bởi những cái đánh mạnh tay không thương xót của dì ghẻ, mãi tới khi tiếng xe của ba nó đi mua rau câu về tới đầu cổng thì Diễm mới dừng lại con khát đờn với con riêng của chồng. Thành cầm mấy trái rau câu dừa vô, anh nhìn thấy con trai vẫn đứng nép dưới chân cầu thang với vẻ sợ hãi:

- Sao vậy? Sao lại khóc?

- Nó mới bị té đó anh! Nó lừa con mèo ngoài sân!

- Ba đã nói rồi, không được đùa với chó mèo mà! Lừa nó có ngày nó cáo cho! Thôi, đi ra lau mặt rồi vô ăn rau câu lẹ lên!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mặt nạ

Hơn 12 giờ đêm, tiếng chuông điện thoại gọi vô máy của Diễm, Diễm vội vàng cầm máy lên lút ra phòng khách nghe:

- Chị Diễm hả? Em Trang nè!

- Có gì không mà gọi giờ này hả con khủng?

- Không có gì! Em nhớ chị nên em gọi thôi!

- Mày khủng hả? Không ngủ đi mà gọi lúc nửa đêm!

- Em gọi cho chị giờ này chắc là chị cũng đoán ra mà chị gái yêu!

- Mày vừa phải thôi nghe!

- Em chỉ xin chị 2 triệu thôi mà chị Diễm!

- Đạo này tao cũng kẹt, mày phải hiểu cho tao! Giờ anh Thành đưa thằng con ổng về sống chung, tao phải chi tiêu nhiều khoản!

- Chị rảnh quá đó, đi nuôi con người ta!

- Kệ tao! Trên đời này không ai cho không ai thứ gì đâu!

- Em chỉ nói vậy thôi! Mà chị ơi em đang cần tiền thiệt mà!

- Mày tự lo đi, tao không còn tiền nữa!

- Chị thiếu gì tiền mà chị nói không còn? Tài chính của công ty Lâm Khang là do chị cai quản mà! Mà ngày trước em làm mọi việc theo ý chị, chị còn nói là chị sẽ không bao giờ để em đói mà?

- Mày đúng là loại vô học, công ty là của ba má tao chứ của tao hả?

Khi Diễm nói Trang vô học, Trang nổi con rồi moi móc mọi chuyện:

- Bà quá đáng vừa thôi! Có 2 triệu mà bà tiếc hả?

Diễm gắt giọng khi Trang phản ứng:

- Tao đã cho mày quá nhiều rồi nghe Trang, mày hút chích nghiện ngập cho lắm vô, không chịu đi làm, tao nuôi mày còn hơn nuôi con đẻ đó Trang!
- Số tiền bà cho tôi không là gì so với những việc tôi làm cho bà suốt thời gian qua, giờ tôi ra nông nổi này cũng là do bà đẩy tôi vô nhà bà Diễm.
- Tao chỉ dạy khôn cho mày chứ tao không bắt mày ngu như bây giờ nghe! Không lẽ mày nghiện ngập là do tao cũng dạy mày hả? Đúng là sướng quá hóa điên.
- Bà mà cũng cũng biết dạy khôn? Bà lôi kéo tôi làm theo ý của bà, tới khi thất thế tôi chán nản tôi mới như vậy!
- Từ trước tới giờ nếu gom lại số tiền tao cho mày có lẽ cũng đủ mua được miếng đất mà nương thân rồi đó! Tự mà lo kiếm sống đi!
- Giờ bà muốn gì? Bà muốn cả tỉnh Bình Dương này biết cái bộ mặt thiệt của bà không?
- Ngon! Ngon lắm Trang! Mày hù tao đó hả con kia? Mày nghĩ tao sợ mày hả? Đừng ngủ mơ nữa?
- Bà cứ chờ đó! Coi bà còn đeo cái mặt nạ được bao lâu?
- Tao không thừa hơi nói với mày nữa! Càng nói thì thấy mày càng ngu càng khùng...

Cuộc nói chuyện giữa Diễm và Trang kéo dài trong điện thoại, Thành thức giấc không thấy Diễm, anh đi ra và đứng phía sau nghe được một vài câu! Ngay sau khi Diễm tắt điện thoại quay vô tới cửa phòng ngủ, Thành lập tức hỏi:

- Giờ này em còn nói chuyện với ai hả?

Diễm lươn lẹo trả lời:

- À! Em nói chuyện với con nhỏ bạn trước học cùng, nó làm phiền em quá anh! Suốt ngày nó hỏi mượn tiền! Nó làm như em là giám đốc nhà băng đó! Đúng là lợi dụng, em sẽ xóa nó trong danh sách bạn bè của em, nó sống mà không nghĩ cho người khác anh à! Thôi, khuya rồi, ngủ đi anh.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Câu trả lời

Buổi sáng, quán ăn của Ngọc rất đông khách, lúc này Tánh cũng có mặt. Mặc cho thái độ từ chối thẳng thắn của Ngọc, Tánh vẫn không bỏ ý định trong đầu, miệng hắn luôn nói, hắn chỉ có tình cảm với Ngọc, càng thấy Ngọc vất vả thì hắn càng thương và muốn quan tâm giúp đỡ cô... Khi Tánh ăn xong tô hủ tiếu, hắn đi ra xe để về thì công an đã mai phục và ập tới bắt hắn! Công an kiểm tra lục soát xe hơi của Tánh, bên trong nệm của 3 chiếc ghế cuối xe cất giấu ma túy với số lượng lớn. Ngay sau đó Tánh bị công an còng tay giải đi. Sự thật bấy lâu nay được phanh phui, giờ thì ai cũng đã hiểu vì sao Tánh lại nhanh chóng giàu có như vậy, còn công việc buôn bán bất động sản mà Tánh nói chỉ là cái cớ nhằm che mắt thiên hạ để hắn hành nghề dễ dàng hơn.

Từ lúc Tánh bị bắt, Ngọc vẫn cảm thấy bối rối vì sự việc xảy ra ngay trước quán ăn của cô! Ngọc còn chưa bình tĩnh lại thì Trang xuất hiện:

- Chào chế! Bữa nay bán đắt không chế?

Ngọc bắt ngờ:

- Cô tới đây làm gì?
- Em tới không có mục đích gì đâu, em chỉ muốn nói với chế một chuyện quan trọng!
- Cô còn giấu chuyện gì nữa?

Trang ngâm điều thuốc lá hít một hơi thật sâu:

- Thực ra ngày trước em có thích anh Khánh, nhưng mọi việc xảy ra tồi tệ hơn là do con Diễm, cái con giật chồng của chế đó, cái con quỷ cái mắt sát thủ mặt cô hồn đó, chính nó, nó thuê người tạo ra cái giấy em có bầu ở bệnh viện.
- Hà! Cô nói thiệt không hay là cô lại đang kiểm chuyện gia đình tôi?
- Em nói thiệt! Chưa hết đâu, ngày chế mở quán cà phê Ngây Thơ, chính con Diễm đã mướn em về làm phụ quán, nó còn kêu em cho muối và nước mắm vô cà phê của khách!

- Tại sao các người phải dă tâm như vậy?
- Chê không biết sao? Câu trả lời rõ ràng rồi còn gì! Thì nó muốn ông Thành phải thuộc về nó! Nó có tiền mà, nó có tiền nên nó nghĩ nó thích làm gì ai thì nó làm.
- Tôi hiểu rồi, dù sao cũng cảm ơn cô!
- Em không dám nhận lời cảm ơn của chê! Giờ em đang đói, chê làm cho em tô mì ăn lót bụng đi.
- Ủa!
- Chê, hình như lúc nãy công an bắt tội phạm ở trước quán hả?
- Ủa!
- Người bị bắt là đàn ông hay đàn bà, họ phạm tội gì mà bị bắt hả chê?
- Tôi chỉ biết là người bị bắt là đàn ông thôi, tôi không biết họ phạm tội gì! Mi đây, cô ăn đi, ăn xong rồi đi về để tôi đi công việc!
- Cảm ơn chê!

Trang ngồi ăn tô mì nhưng cô vẫn đang lo sợ, Trang thầm nghĩ “Hú hồn, cũng may là mình tới trễ, đi sớm một chút nữa là bị công chung cổ tay với ông Tánh rồi”

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Điều xì gà

Khi Trang không còn giá trị đối với Diễm, Diễm muốn thủ tiêu Trang nhằm bịt miệng và che giấu tất cả những việc mà Diễm đã thuê Trang làm. Phải chăng một cú điện thoại sẽ thay đổi mọi chuyện?

- Alo! Anh Hiếu hả? Em Diễm nè!
- Có gì không người đẹp?
- Anh đã biết gì chưa?
- Chuyện gì vậy Diễm?
- Thắng Tánh bị bắt rồi, lần này thì nó hết đường chạy.
- Chuyện này anh có biết!
- Anh Hiếu! Em muốn anh giúp em một việc!
- Ủa! Việc gì vậy? Nói đi!
- Anh còn nhớ con Trang không?
- Nhớ chứ! Con nhỏ quê miền Tây phải không? Nghe nói dạo này nó làm tay sai cho thắng Tánh.
- Đúng đó anh, con này nó làm phiền em hoài, anh có cách nào đẩy nó đi dùm em không?
- Không khó! Em muốn sao? Muốn xóa sổ nó hay cảnh cáo?
- Chỉ cần nó không làm phiền và ảnh hưởng tới em nữa là ok! Bao nhiêu thì anh cứ nói nha!
- Anh em mình thì lo gì việc đó em! Anh có cách để nó sẽ không quậy em nữa!
- Cảm ơn anh!

Khi Tánh bị bắt, Trang vẫn chưa khỏi lo âu! Trời vừa sập tối, Trang đeo giỏ xách đi bộ theo con đường tắt dẫn vô khu đất trống phía sau khu dân cư Phú Hòa. Quà nhiên đi đêm có ngày gặp ma, vừa đi vô tới đầu bãi đất, xung quanh cỏ mọc cao hơn đầu thì bất ngờ những ánh đèn pha xe gắn máy chiếu thẳng vô mặt Trang, cô hoa mắt lấy tay che mắt lại. Hiếu đi ra, miệng hần ngậm điếu xì gà, tay hần cầm lưỡi dao Thái sáng loáng:

- Chào cung!

Trang hoảng sợ, nhưng cô vẫn tỏ ra gai góc:

- Chào anh Hiếu! Lâu quá không gặp anh!

- Nghe nói dạo này cung dữ lắm nghe Trang!

- Em đâu dám qua mặt các anh, loại gái hèn như em thì chỉ là con sen con ở thôi anh!

Hiếu đổi giọng:

- Nói hay lắm con đi, bấy lâu nay mày trở mặt tui tao!

- Em làm gì sai thì mong anh Hiếu chỉ bảo em!

- Câm miệng lại, nếu biết đường thì tao cho mày sống, còn nếu không thì... có lẽ mày cũng hiểu cái tính của tao rồi, tao nói là tao làm

- Dạ! Em hiểu, em hiểu anh Hiếu!

Không nói thêm một lời, Hiếu đưa lưỡi dao cho một tên khác, hần cầm lưỡi dao sắc bén cắt đứt một bên tai của Trang và còn rạch thêm mấy đường mũi dao trên khuôn mặt cô!

- Tao nói cho mày hay, mày muốn giữ mạng sống thì hãy biến khỏi đất Bình Dương và hãy câm cái mồm chó của mày lại đừng có mà nhiều chuyện, nếu tao nhìn thấy mày thêm một lần nào nữa thì tới lúc đó mày chỉ còn cách lên bàn thờ mà ngồi.

Buông lời giận dữ xong, Hiếu lên xe đàn em chở đi, còn lại một mình Trang nằm quần quai dưới bãi đất, cô đau đớn, hai bàn tay ướt máu bo tai và mặt.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Cầu an

Chiều về những vệt nắng phủ trên mái nhà ông Năm như đang hong khô lại mảng ngói ẩm rêu sau mấy ngày mưa liên tiếp. Làn khói trắng nghi ngút tỏa lên từ nóc bếp cùng mùi nếp với hạt mè rang! Bà Năm và Ngọc lúi húi chuẩn bị mâm đồ cúng cầu an cho gia đình, vợ chồng Khánh bận rộn làm khoản giấy tờ thủ tục kinh doanh vì nhờ có mối làm ăn của bạn bè nên vợ chồng Khánh đã mở xưởng mỹ nghệ mây tre đan, lấy tên là xưởng mỹ nghệ Nam Phong. Thấy nét buồn luôn hiện trên khuôn mặt chị Ba nên Thẩm hỏi:

- Chị Ba! Ông Tánh bị bắt rồi, ông không còn làm phiền chị nữa mà sao chị cứ rầu hoài vậy?

- Không phải chuyện đó đâu em, tại chị nhớ thằng Lực quá! Không biết giờ nó ra sao!

- Chị hãy yên tâm, ông Thành sẽ biết đường lo cho nó mà!

- Biết là vậy! Nhưng con kia không phải dạng vừa đâu em?

- Con nhỏ đang sống chung với ông Thành hả chị?

- Ủa! Giờ chị biết được nhiều sự thật nên chị càng lo cho thằng Lực.

- Chị biết gì vậy?

- Chị nói nhỏ nghe nè! Bữa trước con Trang nó ghé quán chị, nó ghé sau lúc ông Tánh bị công an bắt. Con Trang có vẻ hoảng loạn, nó nói với chị là chuyện cái giấy có bầu của nó là do con Diễm sắp đặt và con Diễm còn thuê nó tới quán cà phê của chị làm, con Diễm kêu nó cho muối, nước mắt vô cà phê để khách phản ứng gây lộn...

- Hà! Em nghe chị nói mà em chóng mặt, sao lại thất đức vậy chứ!

- Mục đích con Diễm là nó muốn có được ông Thành nên nó làm mọi thứ đảo lộn.

- Thật độc ác! Con Diễm có ăn có học mà vô lương tâm quá!

- Con người mà em! Thôi, cái gì của mình sẽ thuộc về mình, cưỡng cầu rồi cũng phải sống theo quy luật! Coi như kiếp trước ông Thành mắc nợ nó! Giờ chị muốn đưa thằng Lực về với chị!

- Dạ! Đúng đó chị, con Diễm nó ác vậy nên mình lại thêm lo cho thằng bé sống cùng. Mọi chuyện rồi sẽ nghĩ ra cách giải quyết, thấy chị buồn hoài vậy em sốt ruột lắm!

- Ủa! Đừng lo cho chị, vợ chồng cố gắng tập trung lo cho cái xường đan đi!

- Dạ! Em hiểu mà chị!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Như người xa lạ

Vì quá nhớ con nên Ngọc đã tới nhà của Thành để mong Thành có thể cho cô đón con về. Nhà cao tường rào khép kín, Ngọc chỉ có thể nhìn con trai mình qua khe cửa cổng, cô thấy con trai đang ngồi chơi một mình ở thềm! Nước mắt người làm mẹ trào ướt đầm hai gò má vì thương, vì nhớ con mà không có cách nào lại gần được. Bỗng con chó beagle trong nhà ngửi thấy hơi người lạ nên nó sủa om sòm. Thành đi ra thấy Ngọc đứng bên ngoài, anh hỏi vợ cũ như hỏi một người xa lạ:

- Ủa, cô muốn kiếm ai vậy?

- Anh Thành! Anh có thể cho tôi đón con về được không?

- Cô nói gì tôi không hiểu! Cô đi đi, đừng bao giờ tới đây nữa! Chúng ta không hề quen biết nhau!

- Anh Thành! Cho dù thế nào đi chăng nữa thì tôi và anh cũng đã từng là vợ chồng, tôi chỉ mong anh suy nghĩ lại mà cho thằng Lực về ở với tôi!

- Tôi mệt với cô lắm rồi nghe! Cô nói mà không biết xấu hổ hả? Thằng Tánh mà cô cặp kè đó, nó ngồi tù rồi mà cô còn tro cái mặt ra, tôi đang lo cho con My nó còn ở với cô, sau này không biết nó sẽ ra sao với cách sống hư hỏng của cô!

- Anh Thành! Tôi đang làm gì thì tôi biết, tôi cũng không cần phải thanh minh và chứng tỏ cho anh hay. Anh chưa rõ mọi chuyện xảy ra thì anh đừng phán xét tôi! Khi nào anh gặp con Trang, anh sẽ rõ mọi chuyện. Tôi chỉ lo cho con tôi đang sống chung với một người đàn bà dã tâm.

- Cô im đi! Cô không được như người ta nên cô ganh tị hả?

Buông lời phủ phàng với vợ cũ xong, Thành quay gót đi vô! Ngọc vẫn đứng bên ngoài nhìn theo đứa con trai đang chạy theo ba nó vô nhà!

Vốn tính gọn gàng nên Thành thường xuyên dọn dẹp nhà cửa cho ngăn nắp. Sau khi chạm mặt vợ cũ, tâm lý của Thành không thoải mái! Anh vô buồm xấp xếp lại một số đồ, moi trong ngăn tủ đồ tạp Thành thấy một cái hộp bằng giấy bịt kín keo trong bên ngoài, anh tò mò lấy lười dao mở hộp, bên trong hộp là cái điện thoại cũ của anh mà ngày trước bị mất trong lần đưa gia đình ông bà Lâm đi lễ ở chùa Bà! Thành không biết rằng, ngày đó Diễm đã âm mưu bày ra cái trò giấu điện thoại của anh để cô thay cho anh một cái điện thoại mới khác nhằm mua chuộc và lôi kéo tình cảm của anh về phía mình.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Dì ghẻ con chồng

Bỗng dưng Thành thấy cái điện thoại cũ trước đây của mình, chờ tới khi Diễm đi spa về, Thành hỏi:

- Diễm, sao cái điện thoại của anh ngày trước bị rút mất mà bây giờ nó lại nằm trong tủ?

Diễm giật mình nhưng vẫn trả lời mảnh khảnh:

- Anh kì ghê! Đây là cái điện thoại của em, em cất giữ nó để làm kỉ niệm! Anh làm như cả thế giới này người ta sản xuất ra có 1 cái điện thoại cục gạch

cho anh xài đó!

- Không! Chắc chắn cái điện thoại này là của anh, anh nhìn thoáng qua là anh nhận ra, nó còn có 1 cái vết trắng vết xóa ở mặt sau!

Hết cách ứng phó, Diễm nói:

- Em ghẹo anh đó! Cái điện thoại này đúng là của anh, ngày trước anh làm rớt trên xe em lượm được, em không muốn đưa lại cho anh vì thấy nó cùi quá không hợp với một người phong độ như anh, em muốn anh phải đẳng cấp mọi thứ.

- Em thiệt là không ra làm sao hết!

- Em làm mọi thứ cũng chỉ vì anh mà!

- Thôi bỏ đi! À, thằng Lực nó còn nhỏ nó không biết cái gì thì em chỉ bảo nó hoặc nếu có đánh để nó nghe lời thì chỉ đánh vô mộng nó chứ đừng đánh vô đầu và mặt! Em đánh nó cái vết trên mặt thế kia thì bao giờ mới lành!

Diễm tròn mắt:

- Ủa, em đánh nói hồi nào? Anh thấy em có tiếc nó thứ gì bao giờ chưa? Còn cái vết trên mặt của nó là do nó bị té mà! Nó không phải là con đẻ của em mà em cưng nó còn hơn nâng trứng, vậy mà...

Thành gọi bé Tấn Lực ra:

- Nghe ba hỏi, cô Diễm không có đánh con mà sao con nói cô Diễm đánh con?

Thằng bé sợ hãi, nó âm ức không nói nổi nên lời khi chính người đàn bà đang đứng bên cạnh mà ba nó bắt nó kêu họ là má đã đánh nó nhiều trận đòn hằn da xước thịt mỗi khi ba nó vắng nhà, không thấy con trả lời Thành nổi nóng:

- Nói, nói mau! Sao lại đổ cho cô Diễm đánh con?

Bé Tấn Lực khóc òa lên, Diễm mở miệng day nghiêng:

- Còn nhỏ mà đã biết nói dối, biết gấp lừa bỏ tay người rồi! Anh thấy đó, anh kêu nó gọi em là má, nhưng nó không kêu em là má bao giờ! Một câu gọi là “dì” nó cũng không gọi, tuy vậy mà em có nghĩ gì đâu, đó vậy mà nó còn đổ cho em đánh nó! Người ngoài không hiểu lại nói là “dì ghẻ con chồng”.

Nghe lời châm thêm của Diễm, Thành không kim được con tức giận, anh cầm cái thước kẻ bằng gỗ, một tay nắm chặt cổ tay đứa con trai mà phang mà đánh vô mộng nó:

- Hư này, càng lớn càng hư, ai dạy mày nói dối! Tao không dạy mày để sau này thiên hạ chửi là mất dạy hả? Lì lợm này, nói dối này...

Thằng bé đau đớn khóc thét lên như cần lắm một sự cứu cứu của người khác! Thế nhưng giờ chỉ có người đàn bà độc ác đang đứng nhìn mà trong lòng còn cảm thấy vui sướng hả hê.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Phản chủ

Mọi việc tưởng như dừng lại sau lần Trang bị Diễm thuê băng nhóm giang hồ tổng khởi. Thế nhưng Trang không còn biết sợ khi bị bọn chúng hủy hoại ngoại hình, cô đã không rời đất Bình Dương mà xin phụ rửa chén ở một quán com trên Bến Cát với mục đích chờ cơ hội để trả thù. Buổi trưa, Trang đi xe ôm xuống nhà Ngọc:

- Chế ơi! Mở cửa cho em vô với!

Ngọc bên trong hỏi:

- Ai vậy?

- Em nè! Em Trang nè!

Ngọc mở cửa cho Trang vô nhà! Trang tháo chiếc khăn ra khỏi mặt khiến Ngọc giật mình sợ hãi:

- Trang! Sao cô lại ra nông nổi này!

Đôi mắt Trang đỏ ngầu hiện lên sự giận dữ căm phẫn:

- Ché à! Em xuống chỉ để nói với ché hãy cẩn thận với con Diễm, con dĩ chó đó nó hại em, nó đã kêu giang hồ hại em và còn ép em biến khỏi đất Bình Dương.

Ngọc hoảng hốt:

- Trời ơi! Sao lại tàn nhẫn vậy? Những vết sẹo trên mặt cô và cả...Cô hãy cẩn thận đừng để chúng phát hiện ra cô còn đang ở Bình Dương.

- Em biết rồi! Thôi, em đi đây, ché hãy cẩn thận nghe!

- Giờ cô đi đâu?

- Em đi xuống dưới này một chút!

- Ủa, cô đi cẩn thận! Cầm theo chai nước nha đam uống cho mát!

- Cảm ơn ché! em đi nha!

Trong những ngày qua, Trang lập ra những cách trả thù hiệu quả nhất! Với ý nghĩ của cô “muốn giết vua thì trước tiên phải hạ lũ cận vệ”. Thời cơ đã tới, một tên đàn em trong băng nhóm của Hiếu thân với Trang, hẳn có ý định phản chủ nên đã cầu kết và truyền thông tin cho Trang biết. Hơn 3 giờ chiều Hiếu có cuộc hẹn móc nối buồn bán người sang Trung Quốc ở gần ga Sóng Thần, Thế nên Trang đã trình báo trước công an tới bắt quả tang vụ việc. “Vô quýt dày gặp móng tay nhọn”. Không ai có thể ngờ rằng một tên giang hồ máu mặt như Hiếu lại bị công an bắt từ một phép tính mà Trang đã lập nên.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Cá tính

Là một nữ doanh nhân có cá tính hiếu thắng, Diễm đã sống quá mức cho phép, cô làm cho ba má mình phải khổ tâm và hổ thẹn với mọi người! Diễm đã tiêu xài vượt mức mà ông bà Lâm không thể chấp nhận được. Ngoài khoản tiền lo cho Thành, Diễm còn chi phí cho cả xã hội đen để chúng làm theo những điều cô muốn mỗi khi cần. Chính vì vậy Minh Khang em của cô đã lên tiếng:

- Chị Hai! Hình như con người của chị cấu tạo bằng nham thạch?

- Khang! Tao không muốn nói một câu nào với mày! Đi ra đi!

- Chị rất giỏi, rất thương ba má! Chị có biết rằng chị đang làm cho ba má kiệt quệ cả tinh thần cho tới tài chính không?

- Tài chính? Mấy nghìn tiền bạc và sự phát triển của công ty là do ai làm ra?

- Tất nhiên là do ba má và tất cả công nhân viên của công ty làm ra!

- Mày nói mà không nghĩ! Tao nói cho mày hay! Công ty mà không có tao và anh Thành thì được như ngày hôm nay chắc?

- Chị tự hào quá rồi đó! Chị chỉ giỏi chửi bới người khác còn ông Thành cũng chỉ là loài tầm gửi thôi...

Cuộc đối khẩu giữa chị em Diễm mỗi lúc càng lớn tiếng trong phòng làm việc, ông bà Lâm bức xúc chạy qua, bà Lâm nói:

- Giờ hai đứa con có thể ra về không cần ở lại đây, ba má xấu hổ với người ta quá rồi!

Ông Lâm tiếp lời:

- Các con báo hiếu ba má đó hả?

Diễm thanh minh:

- Ba má không biết nó nói con gì đâu, nó làm như con ăn hết tiền, hết của của ba má không bằng đó!

Bà Lâm thẳng giọng:

- Diễm, thời gian gần đây con chi tiêu quá nhiều, bữa trước má xem xấp hóa đơn chi tiêu của con mà má không tưởng tượng nổi, miệng ăn núi lở, con có hiểu không?

- Sao ba má cứ bênh nó hoài vậy? Ba má cho nó cả khoản tiền lớn để nó đi chuyển giới bên nước ngoài, sao ba má không tiếc đi? Mà ba má tiếc với con?

- Mày im miệng lại, chị em ruột mà không biết thương nhau, moi móc so sánh nhau đủ chuyện.

Trong con tức tối, Diễm không kiềm chế được bản tính:

- Lúc nào ba má cũng có thành kiến với con, tại sao? Tại sao vậy?

Bà Lâm uất ức trào nước mắt vì con, ông Lâm lớn giọng quát:

- Thành kiến, thành kiến là sao? Mày tự nghĩ đi, mày đã gây ra những việc gì? Có lúc ba má mày ngồi ăn trong quán mà xung quanh người ta xì xào này nọ, người thì nói con gái ông bà đó đi giật chồng người ta, người thì bảo mày chơi với gang hồ đâm thuê chém mướn. Mày gây ra bao nhiêu chuyện cho cái nhà này rồi, ai phải gánh chịu? Chỉ có tao với má mày phải hắng những tai tiếng hậu quả đó! Biết không?

- Ba! Hà tất gì ba phải nghe lũ dân đen nhiều chuyện? Nhưng, nhưng cũng không bằng tiếng đồn của người ta về thằng con trai của ba má, người ta nói con ông chủ công ty Lâm Khang trai không ra trai, gái không ra gái!

Vì quá bức xúc, ông Lâm dơ bàn tay tát mạnh vô mặt con gái:

- Mày không phải là người, cút, cút về ngay.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Bóng ời là bóng

Minh Khang là người đã vượt lên tất cả dư luận xã hội, anh sống thật với bản thân mình, anh không che giấu giới tính cũng không sống buông thả cho dù số phận thiệt thòi. Trong cuộc sống, người ta thường chia sẻ cảm xúc với người yêu, gia đình, bè bạn! Còn Minh Khang thì lại nuôi một con thú cưng để nó gần gũi và tâm sự với mình chỉ bằng những tiếng kêu "meo, meo...". Buổi sáng, Khang đem con mèo trắng của mình tới phòng khám thú y:

- Chào bác sĩ!

- Chào em!

- Dạ! Thưa bác sĩ, mèo cưng của em 2 bữa nay nó biếng ăn, bác sĩ khám giúp em nó với!

- Không sao đâu em, vấn đề này là chuyện nhỏ!

- Dạ! Em cảm ơn!

- Có gì đâu mà em phải cảm ơn! Em đưa bệnh nhân tới phòng khám của tôi là một điều vinh hạnh!

Minh Khanh thăm nghĩ: “anh bác sĩ này dẻo miệng thiệt, mình phải ghẹo anh ta mới được”:

- Bác sĩ! Bác sĩ có chữa được bệnh ấy không?

- Bệnh ấy là bệnh gì hả em?

- Là bệnh...bệnh...

- Bệnh gì? Nói đi, đừng ngại em?

- Ui, em khó nói quá à!

- Nói đi, đừng làm tôi hồi hộp!

- Bệnh của em!

- Em bị sao?

- Thì em bị 3 đê (3d) đó!
- Trời! Bỏ tôi, tôi còn không chữa nổi nữa là... Mà Đây không phải là bệnh nha em!
- Ủa! Bỏ của bác sĩ bị gì vậy?
- Bỏ tôi bị... bỏ tôi cũng là bóng!
- Hà, bác sĩ nói thiệt không? Không lẽ bác sĩ cũng...Mà nhìn bác sĩ men thể kia cơ mà!
- Đó là nỗi khổ của tôi cũng như nhiều người đàn ông khác! Tôi đã phải gồng hết sức em ạ! Nếu sống thật thì tôi sẽ phải đóng cửa phòng khám này ngay!
- Vì sao bác sĩ phải đóng cửa trong khi bác sĩ là một trong những người cao tay trị bệnh cho chó mèo ở khu vực này?
- Em không biết vì sao hả?
- Dạ không!
- Với cái thân hình cơ bắp mạnh mẽ nhưng bên trong con người tôi lại là một tâm hồn yếu đuối, nếu tôi sống thật thì tôi sẽ bung ra hết, sẽ làm cho người ta sợ hãi, lúc đó chó mèo cũng chạy không thấy đuôi đâu!
- Bác sĩ! Giờ là năm 2009 rồi, xã hội cũng đổi chút nhìn nhận về vấn đề giới tính, bác sĩ đừng quá bi quan! Như em đây, em phẫu thuật chuyển giới rồi, giờ em sống lành mạnh như bao người con gái "công dung ngôn hạnh" khác!
- Không! Tôi chưa thấy được điều đó! Thành thật tôi ngồi gần đám đông, người ta tưởng tôi là đàn ông chất nên họ cứ vậy mà nói chuyện tự nhiên với nhau. Họ nói con bê đê này con bê đê kia! Họ còn nói, nếu họ có con là bê đê thì họ sẽ từ luôn, có người thì lên tiếng nói về con nhỏ bạn của họ vì mê trai đẹp nhưng lấy phải thằng chồng bóng ối là bóng, mỗi đêm trước khi đi ngủ vợ thoa kem dưỡng da thì chồng cũng thoa kem dưỡng ẩm. Ôi, tôi nghe thấy mà nhói lòng mình, cứ như họ đang xúc phạm tôi, chà đạp lên nỗi đau của tôi!

Minh Khang cười:

- Bác sĩ hãy mặc kệ họ đi! Quan tâm làm chi cho mệt.
- Tai nghe thấy rồi thì lại phải suy nghĩ số phận cuộc đời bóng gió! Đâu có mặc kệ được em!
- Em hiểu mà! Chờ em xú em nghe điện thoại:
- “ - Dạ! con nghe nè má!
- Khang! Con đang ở đâu vậy?
- Con đang ở phòng khám thú y bác sĩ Dương!
- Xong việc chưa con? Nếu xong rồi thì về nhà liền nghe con!
- Dạ! con về liền”.

Nghe xong cuộc gọi đến của bà Lâm! Khang ra về:

- Thôi, giờ em có việc em phải về, em cảm ơn bác sĩ!
- Có gì đâu mà em cứ cảm ơn hoài vậy, chúng ta cùng là chỗ chị em với nhau mà!.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mây U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Những tấm hình

Minh Khanh về tới nhà, bà Lâm liền gọi con vô trong phòng, về mặt bà căng thẳng:

- Khang! Lúc má ở công ty má nhận được lá thư chuyển phát nhanh này!

- Thư của ai gửi vậy má?

Bà Lâm thờ dãi đưa lá thư và 2 tấm hình kèm theo thư cho Minh Khang:

- Ba con vẫn chưa biết chuyện này! Giờ má không biết phải làm sao nữa!

- Má! Má bình tĩnh nào!

- Bình tĩnh làm sao được, con đọc lá thư và coi hai tấm hình này đi!

- Dạ!

Minh Khang mở lá thư là những dòng chữ không được ngay ngắn ra đọc:

“KÍNH GỬI ÔNG BÀ LÂM!

Tôi tên là Trang, là người trong 2 tấm hình này, tôi rất muốn gặp ông bà để nói về chuyện của tôi và cô Diễm con gái của ông bà! Thế nhưng tôi nghĩ rất khó để gặp được ông bà, nên tôi phải viết những dòng chữ này gửi tới ông bà!

Tôi là người miền Tây, tôi lên Bình Dương cũng đã được mấy năm và quen biết cô Diễm. Hồi đầu tiên, tôi được cô Diễm dỗ ngọt kêu tôi về làm phụ cho quán cà phê Ngây Thơ của ông Thành và vợ cũ của ông. Vì cô Diễm quá yêu ông Thành nên cô ta đã kêu tôi cho muối, nước mắm vô nước của khách để khách gây lộn... mục đích của cô Diễm là muốn ông Thành và vợ cũ mâu thuẫn rồi chia tay. Về sau khi tôi không còn giá trị cho cô Diễm nên cô ta đã thuê giang hồ cắt một bên tai và hủy hoại khuôn mặt của tôi, ép tôi phải rời khỏi tỉnh Bình Dương nhằm che lấp sự thật... Tôi chỉ muốn nói lên sự tàn ác của con gái ông bà để ông bà biết đường mà dạy bảo cô ta kéo tới khi xảy ra những chuyện khó mà lường trước được...”

Đọc xong lá thư Minh Khang cũng ngộp thở về sự việc mà Trang trình bày, ngay lúc đó Diễm về nhà, Bà Lâm bức xúc chạy tới, 2 tay bà nắm lấy áo con gái:

- Mày giết tao đi, giết tao đi! Trời ơi, vô phúc sinh ra loại con như mày!

Diễm nhìn Khang, Khang đưa 2 tấm hình và lá thư cho chị gái, cô đọc xong lá thư nhưng vẫn vênh mặt bình thản:

- Má! Má tin cái trò khi gió này để làm gì? Tuổi này rồi mà má vẫn tin lũ bịp bợm! Lũ khốn này nó thấy nhà mình nhiều tiền nên nó muốn gây chuyện và tổng tiền đó má! Con gái của má làm sao mà dám làm những việc này!

Bà Lâm nhìn con gái bằng đôi mắt uất ức:

- Mày, mày ác quá rồi Diễm! Người ta mà đi kiện thì...

Diễm suy nghĩ “giờ ông Hiếu bị bắt rồi có khi nào ông khai hết ra không ta?”

- Má! Con cam đoan với má là con không quen con nhỏ trong 2 tấm hình này mà!

Minh Khang lên tiếng:

- Chị Hai! Mong chị hãy suy nghĩ lại mọi việc, nếu chị đã gây ra chuyện cho cô gái trong bức hình này thì chị hãy đi gặp người ta mà xin lỗi và thương lượng bằng cách bồi thường cho người ta!

- Mày khùng hả? Việc gì tao phải tốn tiền, tốn của với người tao không liên quan?

- Chị đừng cứng đầu nữa! Chị làm nhiều việc mà không ai có thể chấp nhận được.

- Mày đừng có mà nói không cho tao nghe!

- Em nói cho chị hay! Ngày trước chị ngủ với ông Thành trong khách sạn, chị tự chụp những tấm hình phản cảm giữa chị và ông, vô tình em thấy khi mượn điện thoại của chị và em đã tự xóa những tấm hình đó! Chị biết vì sao em xóa hình không? Vì em nghĩ rằng chị sẽ dùng những tấm hình đó để ép buộc ông Thành và chộc tức vợ con ông. Thế nhưng cuối cùng chị vẫn phá vỡ được gia đình họ!

- Mày, mày... Diễm dơ tay để tát Minh Khang nhưng Khang đã nắm chặt cổ tay người chị vô nhân tính, còn bà Lâm khi nghe thêm một sự thật bà đã ngất xỉu dưới nền nhà!.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Mẹ thiên hạ

Những việc mà Diễm gây ra đang được phơi bày theo sự tính toán của Trang, một cô gái ít học nhưng lại rất tinh vi trong cách trả thù của mình. Từ những sự việc xảy ra, bà Lâm không giấu chuyện ông Lâm, nên ông Lâm không còn cho Diễm quản lý tài chính trong công ty Lâm Khang... Vấn đề này đã khiến Diễm trở nên cuồng bạo:

- Ba má! Chỉ vì lá thư của lũ khốn nào đó vu khống con mà ba má đối xử với con như vậy?

Bà Lâm im lặng, ông Lâm nói:

- Mày không cần phải giải thích gì hết, giờ mày có nói gì thì tao cũng không tin, tao coi như không sinh ra đứa con như mày! Mày không thích làm ở đây thì về luôn đi!

- Được! Ba má cứ thử coi xem công ty không có con xem có làm được cái gì nên hồn không?

Diễm tức giận bỏ về nhà riêng, cô đứng mở khóa cửa cổng thì bất ngờ Trang mặc bộ đen đứng phía sau hỏi:

- Vui không Diễm?

Diễm quay lại, Trang tháo chiếc khăn trên mặt ra:

- Mày làm tao ra khuôn mặt như vậy mà mày cũng giật mình hả Diễm?

Diễm căng thẳng:

- Trang! Tao không liên quan tới cái mặt quỷ của mày! Mày tính moi tiền tao nữa hả? Mày đừng mơ!

Trang trợn mắt, cô áp khuôn mặt mình gần khuôn mặt của Diễm:

- Mày đừng chối nữa con chó! Mày nghĩ mày có tiền nên mày muốn làm mẹ thiên hạ chắc? Tao nói cho mày hay! Tao phải để mày sống trong cảnh dờ sống dờ chết, cho mày nếm mùi vị những cái mà mày đã gây ra với bao nhiêu người khác nghe Diễm!

Trang đẩy Diễm ngồi bệt xuống đất rồi bỏ đi. Còn Diễm, trong đầu cô điên loạn vội chạy vô nhà! Thấy bé Tấn Lực ngồi coi phim hoạt hình, Diễm cầm cái đầu bấm ném thẳng vô màn hình ti vi. Tấn Lực sợ hãi co vai lại. Dường như đứa bé là cái gai trong con mắt người mẹ kẻ nên không một chút suy nghĩ, Diễm cầm lấy đoạn dây điện ổ cắm cột chặt dây vô hai cổ tay đứa con riêng của chồng. Sau đó cô hành hạ đứa trẻ bằng những cái tát rất mạnh:

- Tại mày, tất cả là tại chúng mày! Tao cho mày chết, cho mày chết...

Bé Tấn Lực đau đớn không còn biết gì, máu trong mũi bé trào ra chảy xuống cổ áo! Ngay lúc này Thành về tới nhà thấy con mình đang bị cột dây tra tấn, anh vội lao vô ôm lấy bé Tấn Lực và đẩy Diễm ra:

- Cô điên hả! điên hả...

Diễm thấy Thành ôm con, cô càng nổi con, Diễm vừa khóc vừa cười lao tới cào cấu người Thành, cô cầm ly, cầm bình nước ném vô anh:

- Tại mày, tất cả là tại mày! Hãy trả lại mọi thứ cho tao...

Quá sức chịu đựng, Thành buông con trai mình ra, anh đứng lên kéo Diễm ra khỏi chỗ bé Tấn Lực đang nằm. Diễm vùng vẫy, cô thoát ra khỏi tay Thành và tiếp tục lao vô đứa bé. Vì bảo vệ con nên Thành chạy theo Diễm, trong chớp mắt Thành đẩy Diễm té xuống nền nhà! Những nhịp thở thoi thóp cuối cùng của Diễm trong vũng máu khiến Thành hoảng hốt, Diễm đã chết trong bàn tay của người đàn ông mà cô đã từng dám làm tất cả mọi việc để có được người mà cô cho rằng họ phải thuộc về cô!

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Tình yêu vô bờ bến

Cuộc đời con người không ai có thể biết trước được điều gì sẽ xảy ra, nhưng chắc chắn rằng người đời đang phải nhìn nhận một quy luật trong cuộc sống đúng như câu nói: “Gieo nhân nào thì gặt quả đó”. Trước khi tới phòng cảnh sát tự thú Thành đã đưa trả lại bé Tấn Lực cho Ngọc. Bữa cơm chiều đoàn tụ khi đưa cháu ngoại trở về, ông Năm ngậm miếng rượu xong ngẫm ngta vài câu:

“Mấy đời bánh đúc có xương

Mấy đời di ghè lại thương con chồng”

Bà Năm nói:

- Ông ăn đi, cứ uống không vậy?

- Bữa nay vui mà! Tấn Lực về với ngoại mà, bà cứ ăn đi, kệ tôi!

Một lát sau khi đã quá men rượu, ông Năm nhắc:

- Giá như bữa nay có cháu Nam ở đây thì vui! Lâu rồi không gặp tôi lại thấy nhớ nó! Thăng Nam là số 1 đó bà, vừa ngoan hiền vừa chững chạc! Mà không biết tại sao lâu nay không thấy cháu nó về?

Khi nghe ông Năm nói, vợ chồng Khánh nhìn nhau, Thăm đờ lời:

- Ba ơi! Có lẽ anh Nam bận nhiều việc! Khi nào có dịp anh sẽ về nhà mình!

Ông Năm ngum thêm một miếng rượu:

- Mà vợ chồng con có hay gọi điện hỏi thăm nó không?

- Dạ! Anh Khánh vẫn hay gọi cho anh Nam mà ba!

- Ủa! Vậy là tốt! Là bạn thân của nhau là phải hỏi thăm nhau thường xuyên nhen! Đừng bao giờ chờ đợi người khác phải quan tâm mình trước, hãy sống tốt với người tốt với mình, hãy yêu thương người đem tình cảm đến cho chúng ta!

- Dạ!

Trong bữa cơm chiều, khi ông Năm nhắc tới Nam, bỗng dưng trong lòng Khánh dâng trào nỗi nhớ! Đêm về khuya, Khánh trằn trọc khó ngủ, những khoảnh khắc yêu thương giữa anh và Nam trở dậy, phải chăng Khánh đã thoát ra khỏi sự khống chế của bùa ngải? Khánh vùng dậy đi ra sân, anh càng nhìn cảnh vật trong đêm thì càng nhớ Nam da diết. Chờ tới sáng! Khánh ra bắt xe đi Long Xuyên. Khi thấy Khánh về, ông Sáu ngạc nhiên, ông hiểu về mối quan hệ giữa Khánh và con trai mình và ông luôn tôn trọng:

- Ba má trên nhà có khỏe không cháu?

- Dạ! Cháu cảm ơn bác! Ba má cháu khỏe!

- Về nhà bác mà không đưa vợ con cùng về chơi?

- Dạ! Để khi khác nha bác, giờ nhà cháu mở thêm cái xưởng mây tre đan nên cũng hơi bận. Mà bữa nay bác gái nhà mình đi đâu hả bác?

- Bác gái lên Sài Gòn, bữa mai thằng Nam đi sang Úc nên bác gái lên với nó!

Nghe ông Sáu nói Nam đi Úc, Khánh vội hỏi:

- Bữa mai Nam bay chuyến mấy giờ hả bác?

- Bác cũng không rõ giờ! Chỉ biết là buổi sáng! Thôi, cháu ra rửa mặt đi rồi bác cháu mình ăn cơm, lần này về ở lại chơi với bác vài bữa nhen!

- Bác ơi! Cháu ăn cơm với bác xong cháu xin phép quay ngược về Sài Gòn. Bác hãy thông cảm cho cháu nghe bác! Cháu muốn chào Nam trước khi Nam đi Úc! Nhưng giờ cháu không có số điện thoại của Nam, bác có thể cho cháu số của Nam và bác gái được không ạ?

Ông Sáu hiểu tâm trạng của Khánh, ông cầm điện thoại của mình đưa cho Khánh:

- Cháu kiểm số điện thoại trong danh bạ đi, mắt bác kém khó nhìn!

- Dạ! Cháu cảm ơn bác! Mà Bác ơi cháu thấy trong danh bạ điện thoại của bác trống, không có số nào?

- Chèn ơi! Có lẽ mấy đứa con nít mượn chơi trò rồng rắn cắn đuôi nên nó xóa lộn rồi!

Suốt chặng đường từ Bình Dương xuống Long Xuyên rồi lại quay ngược về Sài Gòn xa mấy trăm cây số, Khánh đã quên cả mệt, giờ anh chỉ mong gặp được Nam. Khánh ngơ ngác giữa dòng người tấp nập trong sân bay quốc tế Tân Sơn Nhất, đôi chân anh vội vàng chạy tới cửa kiểm tra an ninh. Nhìn thấy Nam vừa đi vô cửa kiểm soát, Khánh gọi:

- Nam, Nam ơi!

Nghe tiếng gọi quen thuộc! Nam quay đầu lại nhìn thấy Khánh, Nam mỉm cười và vẫy tay chào!

- Khánh đứng một chỗ nhìn theo Nam đi khuất dần theo lối rẽ. Trong anh giờ là tình yêu vô bờ bến dành cho Nam, nhưng có lẽ mọi thứ đã an bài theo số phận.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Những câu chuyện đời

Khi Nam được người thân bảo lãnh đi nước ngoài làm việc là điều bất ngờ đối với Khánh. Từ lúc ở cảng hàng không về, nỗi buồn rầu hiện trên khuôn mặt của Khánh. Lúc này anh cảm thấy cuộc sống vô cùng tẻ nhạt. “Vạn pháp do duyên, vạn sự tùy duyên, còn duyên thì sẽ gặp lại...”, những lời chia sẻ của Thẩm dường như cũng không thể xoa dịu bớt nỗi niềm của chồng cô! Khánh muốn khóc, muốn gào thét thật lớn. Thế nhưng, giờ thì không thể trách ai mà Khánh tự trách chính bản thân mình đã không giác ngộ sớm, không nghe, không tin lời của Nam, để rồi giờ đây mọi chuyện đã thay đổi theo dòng thời gian. Một lát sau Khánh định thần lại, anh nói với vợ:

- Em, em có biết tại sao trong suốt thời gian qua anh và Nam không gặp nhau không? À là do anh không muốn gặp cậu ta!

- Em nghĩ là anh và anh Nam có mâu thuẫn gì đó?

- Nam đã nói với anh một chuyện xảy ra nhưng lúc đó anh không tin.

- Chuyện gì vậy anh?

- Bây giờ anh suy ngẫm lại anh thấy chuyện đó là có thật. Khoảng thời gian đó tự nhiên anh ghét Nam, không muốn gặp cậu ta, nhưng có lúc anh lại nhớ Nam và muốn làm chuyện đó với cậu ta liên tục... Tới khi mâu thuẫn càng gay gắt thì Nam phát hiện ra tụi anh bị cái bà thuê trọ ở gần phòng của Nam bà ta bỏ bùa ghét tụi anh, khi nghe Nam nói thì anh lại phản ứng!

Thẩm nghe chồng kể lại câu chuyện, cô hoảng hốt:

- Trời! Mà sao bà đó hại tụi anh?

- Bà thích Nam mà!

- Vậy là đúng rồi anh, trong suốt thời gian đó! em thấy mắt anh đỏ đần và anh hay cáu gắt, mà anh Nam cũng ghét anh như anh ghét anh Nam hả?

- Không! Nam thì càng quan tâm lo lắng cho anh! Cậu ta khóc suốt và rất đau khổ.

- Tội nghiệp anh Nam quá! Em đọc trong sách tâm linh có viết là, bùa ghét có nhiều loại, loại thì cả 2 người đều ghét nhau, loại thì 1 người càng ghét thì 1 người càng thương... nó làm cho người ta đau khổ, bấn loạn tinh thần... Bùa ngải nó là những linh hồn khuất mặt được các thầy, bà nuôi dưỡng và họ sai khiến chúng làm theo các mệnh lệnh. Rất nguy hiểm nhưng chỉ cần con người sớm nhận thức được thì sẽ bớt đi sự nguy hại của nó! Những thầy, bà làm bùa ngải vì mục đích và lợi ích cá nhân sau này sẽ có một kết cục thảm, người thì sống trong cảnh khổ sở cô độc, người thì hóa điên vì bị quân phản lại... Tất cả mọi chuyện xuất phát và kết thúc đều theo luật nhân quả anh à!

- Vậy bây giờ anh phải làm sao?

- Cũng có thể anh đã khỏi, vì giờ anh đã nhận biết được mọi việc là do anh đã tỉnh lại sau những ngày bị bùa ngải khống chế làm cho suy nghĩ của anh mù mịt không làm chủ được mình. Nhưng...

- Nhưng sao em?

- Nhưng em muốn anh niệm Chú Đại Bi, vì Chú Đại Bi có luồng ánh sáng vô lượng của Đức Phật, Bồ Tát soi đường và sẽ cứu nạn chúng ta vượt qua được những cạm bẫy u minh. Giờ chuyện cũng đã rồi! Thôi thì vợ chồng mình hãy cầu mong cho anh Nam đi làm ăn ở xa được may mắn mạnh giỏi. Sau này anh Nam cũng sẽ về thăm quê, em nghĩ anh Nam sẽ trở lại Bình Dương nên em chỉ mong anh mạnh mẽ để cho ba má, cho em, cho con được an tâm.

- Anh hiểu! Em lên xuống coi công việc ra sao đi! Giờ anh đi ra đây một chút!

- Dạ!

Ráng chiều khoác màu áo tím! Hoàng hôn bên kia sông hiện mỗi lúc một rõ hơn, thỉnh thoảng ngoài sông lại có những chiếc xuồng chèo đồ gốm sứ chạy qua làm sự tĩnh lặng của mặt nước gọn sóng! Phía bên trong, nhà ai đó đốt đồng nồng mùi thơm. Như muốn kiểm tìm lại cảm xúc đã từng có, Khánh đứng dưới rừng mù u, nhưng giờ trong anh là cảm giác cô đơn yếu đuối, Khánh suy nghĩ: “giả như có bờ vai của Nam bên cạnh thì anh sẽ tựa vô Nam hát cho Nam nghe và thủ thi kể cho nhau những câu chuyện đời...”.

Chương 91: 8 năm sau

Thời gian như dòng nước chảy, 8 năm đã lặng lẽ trôi qua. Từng ngày, từng tháng Khánh luôn nhớ mong Nam, nhưng 8 năm nay anh và Nam đã không liên lạc với nhau.

Từ một xưởng sản xuất nhỏ, vợ chồng Khánh đã phát triển lên thành công ty. mấy năm qua, công ty Nam Phong rất thuận lợi trong việc phát triển sản xuất đồ mỹ nghệ trong nước và ra cả thị trường nước ngoài, nhưng thời gian gần đây công ty đã gặp phải nhiều sự cố trong việc sản xuất và xuất hàng! Tại cuộc họp buổi sáng, Khánh nói:

- Thưa các anh chị! Công ty chúng ta đang gặp rất nhiều khó khăn, 3 đơn hàng xuất đi chậm bị trả về! 2 mối khách hàng lớn họ không còn đặt hàng bên công ty chúng ta nữa, nên có thể công ty phải tạm ngưng hoạt động một thời gian để tìm ra giải pháp.

Chị Tâm phòng nhân sự hỏi:

- Thưa giám đốc! Nếu công ty ngưng hoạt động một thời gian thì số công nhân viên của công ty phải giải quyết như thế nào ạ?

Khánh nêu ý:

- Chị Tâm! Chúng ta cứ giải quyết đúng theo luật lao động, nếu ai muốn xin việc làm ở nơi khác thì giải quyết cho họ thôi việc, còn nếu ai chờ khi công ty có hàng làm lại thì trong thời gian chờ việc họ sẽ được hưởng lương phần trăm (%) nghe chị Tâm!

- Dạ! Thưa giám đốc!

Cuộc họp đang diễn ra thì Cường gọi điện về cho Khánh:

- Anh Khánh! Em vừa đi gặp một vị khách hàng mới! Họ trao đổi với em về sản phẩm mà họ cần đặt, không biết công ty mình có sản xuất như vậy được không? Nếu công ty mình đáp ứng được yêu cầu của họ thì họ sẽ đặt hàng với số lượng nhiều!

- Cụ thể ra sao! Cậu về công ty nói rõ cho anh hay nha!

- Dạ!

Chiều hôm sau, nữ giám đốc cùng trợ lý... công ty Sen Vàng, là khách hàng mới, họ đã tới công ty Nam Phong.

- Mời chị ngồi! Tôi là Khánh, bữa qua tôi có nghe cậu Cường nói tới công ty Sen Vàng! Cảm ơn chị đã tới công ty tham quan.

- Dạ! Cảm ơn giám đốc! Tôi là Võ Liên là giám đốc công ty Sen Vàng! Bên công ty tôi đã tìm hiểu về công ty mỹ nghệ Nam Phong, chúng tôi hài lòng về nhiều mẫu sản phẩm của công ty Nam phong, nên bên công ty tôi sẽ đặt hàng bên công ty anh sản xuất!

- Cảm ơn chị, cảm ơn công ty Sen Vàng đã tin tưởng công ty chúng tôi...

- Dạ! Không có gì! Có lẽ bên công ty Nam Phong chưa từng dùng dây nhựa giả mây đan sản phẩm phải không anh?

- Nói thiệt với chị là từ trước tới giờ công ty tôi chuyên dùng mây, tre thật.

- Dạ! Biết đâu lần này bên công ty anh làm hàng cho bên công ty tôi bằng chất liệu dây nhựa giả mây và bên anh lại thấy tiện ích hơn...

- Tôi cũng hy vọng là như vậy! Giám đốc Liên, đây là mấy hộp dầu mù u, tôi gửi chị đem về vừa là để dùng, vừa là làm quà cho người thân! Gọi là chút quà đất Bình Dương, chứ tôi không có ý gì đâu!

- Ôi! Dầu mù u, Nó có công dụng đặc biệt đó anh!

- Dạ! Mà tôi và bà xã cũng hay dùng, tôi thấy nó cũng hiệu nghiệm lắm!

Chương 92: Gió qua rừng mù u

Trong lúc công ty Nam Phong gặp khó khăn thì may mắn đã gặp được đối tác mới là công ty Sen Vàng. Họ như vị thần cứu mệnh. Từ ngoài nhà, Thẩm pha một ly cà phê phin đem vào cho chồng:

- Anh! Anh uống cà phê đi, cà phê này là của công ty Sen Vàng biếu đó anh! Chị Liên nói đây là cà phê tự rang xay.
- Thật ngại quá! Công ty Sen Vàng là khách hàng của công ty mình, đáng lẽ ra mình phải biếu họ, đằng này họ lại biếu mình..
- Dạ! Cũng may mắn là nhà mình có trời Phật phù hộ gặp được công ty Sen Vàng! Chính vì vậy mình đã nợ công ty Sen Vàng một ân nghĩa anh ạ!
- Ủa! Thôi, em chuẩn bị đưa má và chị Hai đi chùa đi, lúc quay về ghé vô nhà chị Ba đón thằng Lực và bé My xuống chơi với thằng Phong, bữa qua nó cứ nhắc anh chị nó hoài! Giờ anh lên công ty.
- Sao bữa nay anh lên công ty sớm vậy?
- Anh lên sớm là vì anh sắp xếp lại một số thứ trong phòng làm việc. Sáng nay có cuộc hẹn với công ty Sen Vàng. Nghe chị Liên nói, sáng nay sẽ có một vị khách hàng quan trọng, họ sẽ tới cùng chị Liên tham quan công ty mình.

- Dạ!
- Em! Bữa nay ba đi đâu từ sáng sớm vậy?
- Ba đi tập thể dục cùng mấy bác trong ấp đó anh!
- Ủa! Thôi anh đi.
- Dạ!

Trong phòng làm việc của Khánh, anh đã sắp xếp lại mọi thứ trông mỹ quan hơn. Nghe tiếng gõ cửa bên ngoài, Khánh mời:

- Mời vào!

Cường mở cửa đi vô:

- Thưa anh! Có công ty Sen Vàng tới!
- Họ đâu rồi cậu?
- Dạ! Họ đang dưới phòng Khách!
- Cảm ơn cậu!

Khánh vội đi xuống phòng Khách:

- Chào chị Liên! Xin lỗi đã để chị ngồi chờ!
- Không sao! Tôi là người xin lỗi anh mới phải vì tới sớm hơn giờ tôi đã hẹn anh.
- Chị đừng khách sáo! Mời chị uống nước!
- Cảm ơn anh! Bữa nay tôi đưa người mà tôi đã nói với anh tới đây! Chờ một lát, họ đang lấy đồ ngoài xe!

Bỗng có một người bước vô, không ai khác chính là Nam. Tường mình hoa mắt, Khánh lấy tay dụi khóe mắt. Chị Liên nói:

- Có chuyện này tôi chưa nói cho anh Khánh hay! Đây là Nam, là em họ tôi! Đồng thời Nam là người sáng lập ra công ty Sen Vàng và đề xuất tôi làm giám đốc... Giờ tôi phải đi công việc, hai người nói chuyện tự nhiên nghen!

Nam mỉm cười nhìn Khánh, Khánh nghẹn ngào trào nước mắt, anh không thốt nổi nên lời! Nam bước lại gần ôm lấy Khánh! Hơi ấm bắt đầu nhen lên cơ thể của hai người họ! Sau đó Khánh cất tiếng hát khe khẽ:

"Ni wen wo ai ni you duo shen (你问我爱你有多深)

Anh hỏi em yêu anh có sâu đậm không?

Wo ai ni you ji fen (我爱你有几分)

Anh yêu em bao nhiêu phần?

Wo de qing ye zhen (我的情也真)

Tình cảm của em là chân thật

Wo de ai ye zhen (我的爱也真)

Tình yêu em dành cho anh cũng là chân thật

Yue liang dai biao wo de xin (月亮代表我的心)

Ánh trăng đã nói hộ lòng em..."

Bổng Nam buông tay ra khỏi người Khánh:

- Ôi quên mất, đây là nơi làm việc!

Một tay Khánh nắm chặt bàn tay Nam, một tay anh mở điện thoại gọi về cho Thẩm:

"- Em à! Em chuẩn bị cơm! Trưa nay có anh Nam về chơi nghe!

- Anh Nam nào hả anh?

- Anh Nam quê ở Long xuyên đó em!

- Anh nói thiệt hay là giỡn em vậy?

- Thiệt mà! Nấu canh chua nữa nha em!

- Dạ! Anh đưa anh Nam về nhà sớm cho ba má vui nghen!

- Ủa!"

Nam nói với Khánh:

- Chưa gì mà đã gọi điện! Nhưng mà...

- Nhưng mà sao hả Nam?

- Mình thấy sao sao đó! Bỏ đi biệt tích bao nhiêu năm, giờ đột nhiên xuất hiện, sợ mọi người sốc!

- Không sao đâu! Nam về là ba má và Thẩm vui lắm!

- Hy vọng là như vậy! À, chiều nay Khánh đưa mình ra quán bà Bảy ven sông nghen! Ngày trước mà không có bà Bảy và chú Tám Lữ thì mình đã...

- Mình có nghe bà Bảy kể lại!

- Há! Khánh cũng biết rồi hả?

- Tất nhiên là biết chứ...Nam, cảm ơn Nam và công ty Sen Vàng đã cứu công ty Nam Phong, nếu không có công ty Sen Vàng thì giờ này...

- No! Nam chỉ làm những việc có thể chứ có cứu vãn ai đâu?

- Mà sao Nam lại đặt những đơn hàng là những sản phẩm đan bằng dây nhựa giả mây?

- Khánh! So ra thì dây nhựa giả mây bền hơn mây thật và lại những sản phẩm đan bằng dây nhựa giả mây có thể để ngoài trời, hiện nay nhiều quán cà phê, nhà hàng...họ đang thịnh hành loại bàn ghế đan bằng dây nhựa giả mây. Dây nhựa giả mây mua rất dễ mà có thể giả còn thấp hơn dây mây thật.

- Ok! Nam nói rất đúng! Mây thật có lúc khan hiếm, mua vô giá cũng cao. À, mà sao bữa nay Nam không đưa bà xã tới cùng?

- Bà xã nào hả Khánh?

- Không lẽ Nam còn?

- Phải, Nam vẫn độc thân!

- Há! Tại sao vậy Nam?

- Khánh biết rồi còn hỏi?
- Vậy là...mà Nam khi nào quay sang Úc?
- Lần này Nam ở hẳn luôn, không đi nữa! Ba má cũng có tuổi rồi, mình muốn dành thời gian gần gũi ba má!
- Ok Nam! Thôi, mình về nhà kéo mọi người mong!
- Ok!

Buổi trưa nhà ông Năm trở nên vui nhộn khi có Nam sum vầy. Sau khi dùng bữa! Khánh dắt chiếc xe gắn máy cũ ra ngoài, anh trở Nam ra quán bà Bảy ven sông. Đạo này vì bận việc nên Khánh không biết bà Bảy đã đóng cửa quán, bà theo con về quê sinh sống. Cùng một động tác Khánh và Nam đều hướng mắt nhìn ra bên ngoài rồi cả hai chạy ra nơi mà họ đã gửi gắm nhiều kỷ niệm nơi đây. Đứng dưới cội mù u, Khánh hỏi Nam:

- Không biết người ta đi nước ngoài chừng đó năm, liệu họ có nhớ, nhớ...
- Nhớ chứ! Nhớ Khánh nhiều lắm, nhưng phải ráng.
- Khánh cũng vậy, nhiều đêm ngủ mơ thấy Nam.
- Thiệt không?
- Thiệt mà ông chủ Nam!
- Ở đây chỉ có 2 người, không có ông chủ nào hết! Khánh này, làm gì thì làm, Khánh phải cân đối việc quan tâm chăm sóc gia đình đó nghen! Thấm là người vợ cao cả!

Khánh gật đầu cười, Nam nhìn Khánh, anh đọc mấy câu thơ:

"...Một mai em có ngậm ngùi

Thèm ăn bí luộc nhớ mùi canh chua

Hãy về thăm lại chốn xưa

Mà coi trăng rớt gĩa nua ánh vàng"

- Thực sự Nam vô tình đọc được bài thơ này, những câu thơ luôn thúc giục Nam mau chóng thu xếp trở về Việt Nam..
- Mình cũng đọc bài thơ này rồi! Là bài Nỗi buồn chim sáo.
- Khánh nhắm mắt lại đi!
- Ok!
- Khánh có nghe tiếng gió thổi ngoài sông không?
- Có!
- Thiên nhiên có gió, nước, mây trời...con người có tình yêu, tình cảm thì mới ở bên nhau! Và...

Khánh tiếp lời:

- Và từ nay chúng ta sẽ không để lạc mất nhau nữa!
- Khánh có đi lạc ở đâu thì mình cũng sẽ đi tìm.
- I love you!
- I love you!

Ngoài sông những ngọn gió mới ulla vô thổi qua rừng mù u. Mù u đang mùa trổ bông, những cánh bông trắng ngần rụng vương đầy trên mái tóc Nam và Khánh. Họ ngồi tựa vai nhau, yêu thương nồng nàn bằng cái chạm môi nhẹ nhàng hạnh phúc và cùng lắng nghe sự bình yên đến bên đời.

Bạn đang đọc truyện *Gió Qua Rặng Mù U* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

